

Arguit p^o dñ de mō iudicij sanctorū. Tertiu vtrū alij scī aliq mō se habeāt ad iudiciū pfirmādo v' iudicādo. Ad primū obijcit per hoc qd dī in littera q illi q relictis oibus secuti sunt xpm cū dño iudicabūt: q illi sancti a pauprate voluntaria habēt q cū dño iudicabunt.

2° Jte Job. 36. Nō saluat impios z iudiciū paupibus tribuit: ergo vt pri^o.

3° Jte hoc videt ex modo loquēdi in matheo. 19. vbi Petr^o hoc meritū allegat dicēs: Ecce nos reliquim^o oia z secuti sum^o te: qd er go erit nobis? Et xps subiungit: Amē dico vobis q vos q reliquistis z c: q videt q a pauprate spūs hnt q cū dño iudicabūt.

4° Jte glo. ibidē dic q reliqrūt oia z secuti sunt xpm: hi iudicēs erūt: q licita habē res recte vsi sunt iō iudicabūt. Et hoc sequit idem qd prius.

In p^oriū p^o In cōtrariū est qd dicit Hiero. de scō vic. Aprio librozū est manifestatio cōsciētiarū: his libris inscribit quicqd ab eis memoriter retinet his libris qd inscriptū est timef qequid ab eis plena intelligen tia cōphendit in alijs: itaqz hmōi libris merita hu mana: in alijs vero iudicia diuina: in illis qualitas actionū: in illis rō etiā qualitas retributionū: vnus quisqz em̄ in sua psciētia quasi scriptū gerit: vñ cū sua cōsciētia/ vel accusat/ vel defendit: q autē diuine cōtemplatōi assistunt qui in libro sapiētie quotidie legūt velut in cordiū volumibz transcribūt: qz iā p spicua veritatis intelligētia cōphēddūt: qd itaqz sūt iudicandoz cōsciētie nisi quedā vt ita dicā actiones scripture. Vel quid vero sunt iudicantiū corda di uinitus in omnē veritatē doctra/ nisi quedā canonū decreta. Et hoc accipit q sancti iudicabūt ex merito cōtemplationis quo efficiant exēpla canonū i iusticie diuine/ z nō ex pauprate voluntaria. Jte iudica bunt vt cōiter dicit apli z aplica virt: apli autē fue runt qui decreta vite dederūt: z auctoritatē in eccle sia habuerūt: ergo ab aplica doctrina z vita z aucto ritate in eis est potestas iudiciaria: b autē nō est pau pertas spiritus inquantū hmōi: ergo paupertas nō est meritū p^oriū quo potestatē iudiciaria pmerent.

2° Respōsio dicendū q tria exigunt meo iudicio ad merendā iudiciaria potestatē. Primū est abdicatio tēporaliū curarū vt studere possit sapiētie fm quam dictada ē snia iudicij. Scdm est habit^o luminis/ iu sticie z sapiētie: q iudiciū statuit z obseruat. Et tertiu est meritū qd acquirit in iusticie illi^o pmulgarōe p p dicationē. Et hoz primū tāgūt obiectiones prime: li cet alia duo supponant: z ppter hoc dicit dñs: Et se cuti estis me. Unde Hiero. dicit q imperfectū ē oia relinquere: hoc em̄ z socrates fecit phus: z iō iungit qd perfectū est dicens: Et secuti sum^o te: sequens au tē tāgit Rich. z tertiu tāgit obiectū vltimū: z per b pater solutio ad totū.

Arti. III.
Arguit p^o **Quis erit modus iudicādi sanctorū.**
Secūdo querit de modo iudicij sanctorū. Et videt q nō iudicabūt nisi sicut qui ondit sen tentiā: qz ita dicit Richar. Duodeci iudices corā iudicādis decretorū suorū libros apire z ad cor diū inspectionē inferiorū quozūlibet visū admittere sensumqz suū in his q ad iudicij pertinet rōnē reuela re. Iudicabit vero dūmō vacat in hmōi scriptura le gere: hoc erit eis hmōi sententiā accepisse quasi cano nū decretū legūt retributionis sententiā/ sentētiqz rō nē q quisqz meref inueniūt hmōi itaqz scripturā le gere: hoc erit eis iudicis sententiā accepisse: hoc autē erit aplicos viros iudicandoz quēlibet iudicare qd

dāde sentētie rōnē oculis eoz in gerere. Et hoc expf se accipit q nō iudicabūt nisi sicut libri. Jte ibidē parū infra iudicantis itaqz sententiā ad cordis eius multiplicationē vidisse z intellerisse: hoc est iudiciū didicisse z accepisse. Et hoc accipit idē qd pri^o S; cōtra hoc est q hic est imperfect^o modus iudicādi: s; imperfectus modus iudicādi nō dicit respōdere per fectissimo merito qd est meritū apostolicū: ergo vide tur q nō cōpetat eis iste modus iudicādi. Respō sio dicendū q in veritate plus est ibi qz modus ipe ctiōis/ sicut in libro: z b significat Richar. quādo di cit oculis eoz in gerere: vbi em̄ ingerēdi nutū qe dā significat ad iudicādos qui equipollet euidā pba tioni z infictioni sentētie qd etiā in littera significat vbi dicit ps. 149. Gladij ancipites in manibz eozū. Et per hoc pater solutio ad totū.

Arti. III.
D
Arguit p^o **An alij sancti habebunt se alio z alio mō.**
Errio querit vtrū alij sancti se aliquo mō ha beat ad iudiciū cōfirmandū z iudicādū. Uiderur q nō: qz nō ē eadē persona iudicās z iu dicata in aliquo iudicio vno: sed alij sancti iudicabū tur: ergo nō iudicabunt in eodē iudicio. Jtem nisi vnus est modus iudicandi accusantis z accusati i iu dicio humano: sed iudiciū humanū est exemplatū a iudicio diuino: ergo in iudicio etiā diuino nō est vn^o modus iudicij illaz duaz personaz. Sed idē mod^o est si iudicari sancti erūt iudicātes in eodem iudicio: ergo sancti alij non iueicabunt in eodē iudicio. In contrariū est quod dicitur sapiētie. 3. Judicabunt san cti nationes z dominabunt pplis: z ibi nullus ex cipit: q iudicabūt oēs. Jte Mat. 12. Regina au stri surget i iudicio. Et infra Viri niniuite z c. s; scī sunt meliores qz regina austri vel viri niniuite: ergo multo magis scī i oēs iudicabūt z cōdenabūt dāna ros. Rñsio vdm q oēs scī iudicabūt iudicio ap probatōis z cōfirmatōis sentētie sic pbatū est s; nō sic ingerēdo sentētiā in lūine cordis sui dictatā z in flicta: qz sic aplica virt tm̄ iudicat. Ad p^omū q dicē dū q diuersa spē iudicij p^o vna plona eē iudicās z iu dicata respectu diuersoz: z diuersam spēm voco iudiciū approbatōis z infictionis sentētie z diuer sos respect^o: qz iudicabūt a deo z xpo z viri aplici: z iudicabūt dānādos tm̄. z p b p^oz etiā solō ad seqns.

De ordinibz eozū q iudicādi erūt.
Erunt autē qttuor ordines in iudicio. Due qppe sunt partes electoz. s. z reproborū: vt Grego. in moralibz air. Sed bini ordines est dem singulis partibus cōtinent. Alij em̄ iu dicantur z pereūt: alij nō iudicant z pereūt. Alij iudicant z regnāt: alij nō iudicant z re gnāt. Iudicant z pereūt qbus dñica iclama tione dicit: Esuriui z nō dedistis mihi man. Mat. 25. z c. Nō iudicant z pereūt qbus dñs air: Qui nō credit iam iudicatus est. Eozū em̄ dāna tio toti ecclesie nota est z certa: z ideo dicūt tunc nō iudicari: quia ad conspectū districti iudicis cū apta dānatōe sue infidelitat/ acce dēt. Qui vero professionē fidei sine opibz ha bent iudicabūtur z peribūt. i. redarguēt vt pereāt. Qui vero nec fidei sacramēta tenue

2°
In p^oriū p^o
Solo ad totū.
2°
In p^oriū p^o
2°
Solo
Ad primū.
Mat. 25.
Job. 3.
Jacobi. 2.

rūt: in ceptionē iudicis si se fieri nō audiēt: qz infidelitatis sue tenebris p̄iudicati: ei⁹ quē despererāt in uectiōe redargui nō merētur. Illi autē salte verba iudicis audiēt qui eius fidē salte verbo tenuerūt. Illi autē in dānatiōe sua eterni iudicis nec verba percipiēt: qui eius reuerentiā nec verbotenus seruare voluerūt: ideo illi iudicādi: sed isti nō iudicandi dicunt. Ex electorū vero parte alij iudicant ⁊ regnāt: scz qui vite maculas lachrymis tergūt: ⁊ elemosynarū superinductione operiūt: quibus iudex veniēs in dextera cō-

Mat. 25. sistētibus dicit: Esuriui ⁊ dedi. mi. mā. Alij autē non iudicātur ⁊ regnāt: qui etiā precepta legis perfectōis virtute transcendūt: qz nō hoc solū qd lex precipit implere contenti sunt: sed ⁊ qd ad perfectionē consulit implere.

Esa. 3. re student: De quibus pheta ait: Dominus ad iudiciū veniet cū senatoribus populi sui. Et Salomon de ecclesie sponso loquens ait:

Prone. vi. Nobilis in portis vir eius quādo sederit cū senatoribus terre. Et Job ait: Nō saluat im-

Job. 36. pios ⁊ pauperibus iudiciū tribuit. Ibi ergo recte sub generali iudicio nō tenētur: sed iudices veniūt: quia ⁊ precepta generalia viuendo vicerūt. ⁊ omnibus relictis christum secuti sunt: Recte paupibus iudiciū tribuit qui quāto huic mūdo magna humilitate de specti sunt: tāto tūc maiori culmine potestatis ex crescēt. De talib⁹ dicit: Qui vicerit da-

Apo. 3. bo ei sedere mecū in throno meo: sicut ⁊ ego vici ⁊ sedi cū patre meo in throno eius. Tūc cens dominus cū patre in throno sedit: quia post passiōis certamē ⁊ resurrectiōis palmā qz patri esset equalis omnib⁹ claruit. Nobis vero in throno filij sedere: est ex eiusdez filij potestate iudicare. Quia enim iudicādi p̄cipatū ex eius virtute percipim⁹: q̄si in throno eius residemus. Ex his apparet qz etiā p̄fectiores sancti cū xp̄o iudicabūt p̄tate: ⁊ q̄re qdā dicūt iudicādi alij nō iudicādi.

Arti. V. An in iudicio erūt quattuor ordines iudicandorum.

E Linde querit de hoc qd dicit ibi [Erūt autē quattuor ordines in iudicio. Prius enim in ista ex vbo Grego. habet qz sunt quattuor ordines iudicandoz. Sed cōtra hoc videt qd dicit in

Arguit p̄o symbolo ap̄loz qz christ⁹ est iudicatur⁹ viuos ⁊ mortuos: q̄ oēs iudicabūtur: ⁊ sic nō est nisi vnus ordo. **20** Itē accipit. 2. **Loz. 5.** Dēs nos manifestari oz an tribunal xp̄i/ vt referat vnusqzqz p̄tia corporis. put gessit siue bonū siue malū. **30** **Uteri⁹** videt qz sint tres ordines: quia dicit Richard⁹: Uident em̄ oēs iudicaturi ⁊ iudicādi: ⁊ de iudicādis alij sūt saluādi: alij damnandi videtur/ ita qz in illo iudicio futuro tres

tū erūt ordines. **Uteri⁹** videt qz sint quinqz: sūt em̄ quozū salus est certa nō iudicaturi vt decedētes infantes post bap̄tismū: ⁊ sunt quozū salus incerta in dicādi: ⁊ sunt quozū dānatio iusta nō iudicādi: ⁊ sūt quozū dānatio iusta iudicādi: ergo quinqz ordines in iudicio erunt: hos etiam quinqz ordines ponit Richardus. **Respōsio** ad hec oia soluitur per distinctionē/ dicēdo qz triplex est iudiciū. s. vniforme/ multiforme/ ⁊ omniforme. **Dicit** autē iudiciū vniforme presentis ecclesie cogitāris de iudicio futuro cui non innoscit de iplo iudicio nisi qualitas cause ⁊ retributiōis in genere. s. quia bona bonis ⁊ mala malis. **Multiforme** autē est iudiciū particulare qd quilibz in morte accipit qd est fm̄ qualitātē ⁊ quantitātē: qz tū recipit quātū meruit/ ⁊ talia qualia meruit: sed nō in oibus: quia nō in corpore ⁊ ideo multiforme ⁊ nō omniforme dicit **Omniforme** autē est iudiciū futurū: qz talib⁹ respōdebūt talia ⁊ tāta quātis oibus qz in corpore ⁊ aia: ⁊ iō oiforme est: de illo autē iudicio vltimo qd dī oiforme est dicēdū qz duplici considerat. s. fm̄ causam ⁊ fm̄ effectū. **Et si** quidē in cōparatiōe ad effectū considerat/ tūc nō sunt nisi duo ordines ⁊ambo iudicandi. s. viui ⁊ mortui/ saluari vel dānari: ⁊ sic intelligit dicitur ap̄l. 2. **Loz. 5.** ⁊ id qd adductū est de symbolo. **Si** autē i cōparatiōe ad causam accipit iudiciū/ aut ergo accipit per cōparatiōē vt nūc/ vel vt tūc: si primo mō tūc sunt quinqz ordines quos Richard. tāgit: sicut cuiuslibet etiā se paret nec vnū ordinē seruo loco pueri in originali decedentes facere p̄t: qz nulla p̄tia habēt: p̄ter que ad tribunal veniēt: nec veniūt ad tribunal nisi habētes p̄tia vel beneficio iudicis gaudētes de salute sic pueri qui post bap̄tismū decedūt. **Si** vero considerat vt tūc: erūt quattuor ordines vt dicit Grego. eo qz meritū est qz causa iudicij tūc aut est excellens in bono aut in malo/ aut est mediocriter bonū/ aut mediocriter malū: ⁊ hec q̄tuor cōsideratiōes meriti q̄tuor cōplent ordines iudicandozū. **Si** autē considerat iudiciū fm̄ qz est exercitū ⁊ appebit in actu/ tūc sunt tres ordines: vt dicit Lu. qz ap̄li iudicabūt ⁊ alij iudicabuntur omnes: vel ad vitā vel ad mortē/ eo qz p̄sententiā rectā a lumie cordis ap̄lici inflicta/ vel mortē eternā vel vitā eternā accipiet. **Et p̄** patet solo ad oia q̄sita ⁊ plurima alia qz queri possunt.

Solo ad totū.

De ordine iudicij et ministerio angelorum.

Lū autē in euāgelio legat qz dñs mittet angelos suos qui colligēt de regno eius oia scandala mittēt iniquos in caminū ignis. **Et** itē scribūt angeli ⁊ separabūt malos de medio iustozū ⁊ mittēt eos in caminū ignis. **Et** itē mittet angelos suos cū tuba ⁊ cōgregabūt electos a quattuor ventis. **Et** p̄pheta dicit: **Cōgregate** illi sanctos eius. **Ministerio** angelozū illa impleri dubitandū non est. **Dño** em̄ veniēte adiudiciū precedet an̄ eū ignis quo cōburef facies mūdi hui⁹: ⁊ peribit celū ⁊ terra: nō fm̄ subam: s. fm̄ spēm qz imutabitur. **Celū** qdē aereū non ethereū. **Tū** em̄ ascēdet ignis in iudicio quantū ascenderunt

Mat. 13.

Mat. 24.

p̄s. 49.

Sc̄n. 1.

aque in diluuiio: Ille aut ignis malis qui re-
 perti fuerint viui: erit cōsumptio: bonis vero
 nō: vt ait Aug⁹ Hoc erit incendiū mūdi san-
 ctis: qđ fuit caminus tribus pueris. In qbus
 si aliquid purgandū fuerit per illū ignē pur-
 gabitur. Alijs vero nullā ingeret molestiā.
 Purgato vero per ignē mundo z ad iudiciū
 veniēte domio emittet vox illa magna qua
 resurgent omnes mortui: z tūc ministerio an-
 gelozū vētilabitur area: quia boni cōgrega-
 buntur ibi de quattuor partibus mūdi ange-
 lico ministerio: quo z rapiētur obuiā in chri-
 sto in aera: reprobis in terra quā dilexerunt
 remanētibus. Et tūc preconia illa bonorum
 Mat. 25. (Esuriui z dedistis mihi manducate: z incre-
 patōes ille maloz: Esuriui z nō dedistis mi-
 hi mādu. zc.) proferent vel sono vocali: vel
 alio mō. Deniq; pferet sentētia sup vtrosq;
 Venite benedicti: z Ite maledic zc. Et mi-
 nisterio angeloꝝū virtute dei cooperāte mit-
 tent mali in caminū ignis: hoc est in infernū.

Marc. 3.
 Luc. 3.
 I. Thess. 4.

Mat. 25.

Mat. 13.

**Post iudiciū demones preerūt
 hominibus ad puniendū.**

Et solet queri vtrū in inferno malis ad puni-
 endū presint demōes post iudiciū: quos car-
 nifices torzoresq; animarū scriptura appel-
 lat: Apl's dicit q christ' tūc euacuabit oēm
 pūncipatū z potestātē z virtutē. Dū em du-
 rat mūdus: angeli angelis: demones demo-
 nibus: z hoīes hominibus presunt: Sed omni-
 bus collectis: iā omnis platio cessabit. hinc
 quidā putāt post iudiciū demones nō habe-
 re potestātē cruciādī hoīes: sicut modo: s; vt
 demōes virtute dei cruciari sine creature mi-
 nisterio asserūt sic reprobos hoīes ibi nō per
 operationē demonū: sed virtute diuina tan-
 tū eternis subijci cruciatibus. Premissa ta-
 mē auctoritas nō id cogit sentire: q; z si asse-
 rat tūc nec demones demōib' nec hoīes ho-
 minibus pesse: nō diffinit tū an demones p-
 sint hoibus ad torquēdū: vnde quibusdā vi-
 detur eos sic p stare hoibus torzores in pena
 sicut extiterūt incētores in culpa.

I. Cor. 15.

Art. VI.
 §

An ignis qui precedet iudiciū sit eiusdē
 spēi cū igne elementalī.

Unde querit de hoc qđ dicit ibi [Dño em ve-
 niēte ad iudiciū zc]. s. a. Qđ em dicit de mi-
 nisterio angeloꝝ: p; p ea q in distn. r. l. ij. di-
 cta sunt. Querūt aut circa illū ignē sex. s. an sit eius-
 dē spēi cū igne elementalī. Scdo qđ sit effect' ei' i mū-
 do. Tertio qđ sit ei' effect' in hoibus. Quarto quo
 deueniet z post actū effectū. Quinto vtrū aliqd mo-
 lestie inferet bonis: q; de h loquit i lra. Sexto vtrū
 resurrectionē pcedet vel sequet. Ad primū obijcīt

Arguit pō

sic: virt' ignis dñans super alia elemēta non est nisi
 in sphaera p;ia: ergo si dñatur aliquis extra sphaerā
 p;ia nō est eiusdē spēi cū igne qui est elemētū: s; ille
 ignis dñabit extra sphaerā p;ia: ergo nō erit ignis
 ille elemētū. Probat prima per Arist. q dicit q res
 in forma pfecta z actiōe est in loco p;io. Secūda sup-
 ponit a dictis in littera z a fide. Itē i circulari ge-
 neratiōe elemētoꝝ pbat Arist. q vñū elemētū agit
 in aliud / z nunq; agit vltra suam spēm: sed ignis ille
 aget vltra suā spēm: ergo nō est elemētū. Secūda p-
 bat ex hoc q aget ad mundi glorificationē: q glōria
 mltō melior est q; forma ignis. Itē actio ignis ele-
 mēti nō est nisi in corp' habēs materiā vnitā sibi: s;
 ille ignis aget etiā in nō vnitā habēs materiā: q non
 est ignis elemētū. Primā dat Boe. in fine de duabz
 naturis in vna persona christi: q; nō est cōuersio ali-
 quozū ad inuicē nisi quoz est materia vna. Secūda p-
 scribit. 2. Pet. 3. sicut Celi qui nunc sunt igne soluen-
 tur: z Ari. q celū cū elemētis nō habet materiā vnā
 nec vnitā. Itē ignis nō agit in fort' se fm virtu-
 tē ignis elementalī: sed ille ignis aget i fort' se: quia
 in celū: ergo nō est ignis elemētū. In cōtrariū bu-
 ius est: q; quozū est vn' act' centialis: illoꝝ est vna
 essentia fm spēm: sed ignis illi' z elemētū opatio tal'
 est vna: ergo sunt vni' essentie fm spēm. Secūda p-
 batur: q; cōburere est actio vna fm spēm: z prima a
 Dam. scribit. Itē aq i diluuiio purgās mūdū eius-
 dē nature fuit cū alia aq; sed duo iudicia diuina sunt
 vnū p ignē z aliud p aquā: q; z scdm iudiciū est futu-
 rū p ignē eiusdē spēi cū igne elementalī. Rūstio dicēdū
 q ille ignis erit eiusdē spēi cū igne elementalī. Ad oīa
 aut q obijciūt in ista qōe est fere vna solō. Dicēdū
 igit ad primū q ignis ille sicut z ignis iferni agit in
 duplici virtute. s. elemēti z instrumēti iusticie diuine
 Et primo qđē mō habet cōburere. Scdo aut modo
 bz ferri sursum / deorsū a dextris z sinistris vbicūq;
 inuenerit cremabile ex iusticia diuina z dñari illi.

20

30

40

In p;io pō

20

Solo

Ad primū.

Ad secūdū.

Ad tertiu.

Ad quartū

Art. VII.
 §
 Arguit pō

20

30

40

50

Ad aliud dōm q nō agit nisi cōburēdo z disponē-
 do z nō spēm inducēdo: q; spēm inducet de: spēm di-
 co q est mūdi glificatio: dixerūt tū qđā q ignis iclu-
 sus in vase aget ad inducēdā spēm celi z dicit b cē
 apud alchimicos expū: s; hoc falsum est z alchimia
 nō dic nec pbat b expūmētū. Ad aliud dōm q oēs
 creature infecte ex pctō hñt materiā ignis fm q est
 instrū iusticie diuine: sic etiā dicitū ē de igne iferni. Et
 qđ dicit Boe. intelligēdū est de igne agete in virtute na-
 ture sue tm. Ad vltimū dōm q sic dicit i lra: celū b dicit
 celū aereū: z h nō ē fort' igne: q; h ab ipō ē saluatū.

Quis erit effect' pflagratiōis in mūdo.
 Scdo qrit qđ sit ei' effect' in mūdo. Videt
 em q duo elemēta ignis absument: sicut ei di-
 cit Beda in glo. pe. Vltim' ille ignis duo
 elemēta in toto absument: duo vō i meliorē spēm mu-
 tabit. Itē Apoc. 21. Primū celū p;ia terra abijz z
 z marciā nō est. Ex hoc videt q ille ignis absument
 tria elemēta. s. terrā / aerē / q; p celū itelligit z mare qđ
 stat loco aq; q videt q de elemētis nullū manebit ni-
 si ignis. Itē Arist. i pncipio. iij. methcoroz dicit: Dia-
 ei bec materia erūt igni: q; vñ q oīa tria elemēta ignis
 psumet. Itē vñ h fm rōnē: i illa em mūdi pflagratiōe
 ignis est vt agēs / z tria elemēta infecta p ignē vt pa-
 tientia: paties aut bz imutari p agēs: ergo tria ele-
 mē transibūt in ignem: ergo videt q tria absument.
 Itē ista tria elemēta sunt se cōtingētia in loco ge-

neratiōis ergo infecta sunt pctis hoim: oīa aut̄ istru
 mēta debēt assumi ab igne: ergo illa tria elemēta de
 bēt absorbi. Itē glo. sup Rom. 10. dī qm̄ meliorē
 spēm cōuerter elemēta: sed nō pōt esse melior spēs in-
 ferioꝝ elemētoꝝ nisi q̄ accipiāt spēm elemētoꝝ sup̄-
 orū: ergo tria inferiora accipiēt spēm ignis ergo tria
 absorbent̄: et solus ignis manebit. In p̄trariū h̄
 est qd̄ dicit glo. 1. Loꝝ. 7. sup illud. P̄terit em̄ si-
 gura hui⁹ mūdi. glo. nō suba: ergo elemēta nō dimit-
 tūt subam: sed figurā. Cōstat autē q̄ si spēm amitte-
 rent/ subam amitterēt: ergo spēm nō amittēt. Itē
 glo. Apoc. 21. sup id: Prīmū celū zc. dicit sic. Sta-
 tus ille in quo p̄t erat non est necessari⁹: q̄ videt̄ q̄
 fm̄ statū trāscūt z nō fm̄ subam. Itē glo. sup illō
 Mare iā nō est dicit sic: sed fm̄ superiore statu: q̄ vt
 prius. Itē glo. marginalis ibidē imutatio aeris z
 terre dubitabilis nō est qn̄ p̄ ignē fiet: sed de aq̄ du-
 bitat̄: nā purgationē in seip̄a h̄ie credit. Itē l̄ra
 dī q̄ peribit celū z terra nō fm̄ subam: sed fm̄ specie
 suā que imutabit̄. Itē ex l̄ra habet̄ q̄ ignis ille nō
 ascēdet nisi in quārū ascēderūt aque diluuij: ergo nō
 cōburet totū orbē: ergo aerē celū nō oīno transibit

In p̄trariū p̄o

20

30

40

50

60

Solo ad auctes

R̄sio dōm q̄ i veritate hic poti⁹ est diuination q̄
 q̄stio habēs cōsciētā aliquid: q̄ neminē puro scire q̄
 liter hoc erit nisi q̄ videt̄ cū fiet: tñ nō puro q̄ aliqd̄
 elemētoꝝ in toto cōsumet̄. Sed est duplex spēs ele-
 mentoꝝ: vna est fm̄ specificū eē: z ista manebit: alia
 est fm̄ virtutē actiuā z passiuā q̄litate: z illa non
 manebit nisi vt in radice subiecti manet passio q̄ nō
 pōt venire in actū: hui⁹ aut̄ causa est: qz q̄litate pri-
 me actiue z passiue date sunt elemētis ad ḡnationē
 z corruptionē/ que sibi succedūt in mūdo donec tot
 colligant̄ electi vt numer⁹ ille impleat̄ que implēdū
 de⁹ ab eterno p̄uidit: z illo impleto stabūt elementa
 in alio statu sine p̄mixtōe adinuitē: z sine actōe z pas-
 sione impleto lumie. Sunt tamē diuersi dicētes de
 trāstū elemētoꝝ. Quidā em̄ dicūt q̄ trāsbūt aqua
 z ignis: z hoc iō qz ista i excellētī habēt virtutes acti-
 uas z passiuas: z tūc actio z passio nō erūt. Alij di-
 cūt q̄ aer z aqua in toto trāsbūt: z hoc ideo vt puro
 qz illa duo media existētia determinatū motū nō ha-
 bēt z statū: z fluūt in ipsis mot⁹ mlti valde/ eo q̄ aq̄
 sequit̄ planetāz mutationē lune que velocissima est
 z aer sequit̄ quinqz planetāz orbēs in q̄bus est plu-
 rima motū diuersitas: z hec tūc nō erūt: z iō dicūt
 q̄ tollent̄. Est autē veritas vt puro q̄ nō tollent̄: s̄
 imutabunt̄ vt dictū est: ita q̄ erūt elemēta p̄tinue lu-
 minosa: z terra in sup̄ficie exteriori puta sicut vitrū/
 z aqua sicut chrysalus: aer vō luminosus vt celū
 z ignis vt ipm̄ lumē celi tūc esse videt̄. Et p̄ hoc p̄z
 solutio omnī obiectoꝝ q̄ p̄ auctoritates sunt facta:
 z hec solo colligit̄ ex glo. sup Apoc. 21. z 1. Loꝝ. 7.
 z Rom. 10. Ad primā autē rationē dicēdū q̄ oīa
 alia erūt materia igni/ eo q̄ ignis habet q̄litate acti-
 uam simpliciter/ z alia fm̄ quid. Ad aliud dicen-
 dū q̄ ignis nō agit nisi cōsumēdo infectionē peccati
 z nō spēm inducēdo gl̄ficatōis: vt p̄t dictū est. Et
 per hoc patet etiā solutio ad vltimū: qz gl̄ficatio mū-
 di nō fit ad spēm elemētis: sed ad formā gl̄ie q̄ respon-
 debit boi fm̄ statū glorie resurrectionis.

Ad tertiu p̄ m̄ ordis. Ad quartū z quintū.

Arti. VIII. D

Quis erit effect⁹ ignis p̄flagratōis i hoib⁹
 Tertio querit̄ q̄s sit ei⁹ effect⁹ in hoib⁹. Dicit
 autē in littera q̄ malis erit cōsumptio zc.] . 8

b. Et videt̄ q̄ diminute dicat: cōstat em̄ q̄ post diem
 iudicij ianua claudet̄: ergo videt̄ q̄ nullus remane-
 bit in purgatorio: ergo ille ignis z purgādos purga-
 bit. sed tūc videt̄ q̄ hoc sit impossibile: qz multi sunt
 qui habēt multa purgāda: sed ille ignis est momenta-
 neus: ergo nō poterit breui tēporis spacio vitia pur-
 gare. Itē videt̄ q̄ sit bonis cōsumptio sicut z ma-
 lis: qz cōburet eos z incinerabit sicut z prius est ba-
 bitū: ergo nō verū dicit q̄ malis sit tñ cōsumptio.

Arguit p̄o

Obiectio

20

30

40

Solo

Ad primū.

Ad obbie- cionē

Itē elemēta cōflagrabunt̄: sed elementa mixta in
 corpore hois magis indigēt purgatoe q̄ extra: ergo
 illa etiā que sunt in corpore hois purgabit: ergo in-
 cēdit z bonos z malos. Itē in l̄ra dicit q̄ peccati
 cōburet infectionē: sed fomes est pcti infectionē: q̄ cōbu-
 ret fomitē: sed hūc cōburerē nō pōt nisi incendat cor-
 pora humana: ergo corpora humana incēdet. Re-
 spōsio puro esse verū: sicut p̄batū est q̄ omnī corpa
 tā bonoꝝ q̄ maloꝝ incēdet vt p̄sumat̄ penit⁹ fomes
 peccati p̄ ignis incinerationē: qui in alijs cōsumpt⁹
 est p̄ putrefactionē corpoꝝ. Ad id autē qd̄ querit̄
 de purgatiōe purgādoꝝ dōm q̄ virtute illa q̄ ager
 vt instrumētū iusticie vindicāns ager in anias talū
 z subito purgabit eos. Ad obiectū contra dōm q̄
 tres sunt cause quare subito purgare pōt: vna quia
 pauca purgāda in elemētis inueniet̄: tot ei terrores
 z signa z persecutiōes p̄cedēt q̄ pauca remanebunt
 que illo igne purgāda sunt p̄pter feruorē penitētie p̄-
 cūctis. Secūda est q̄ viui volūtarie sustinebūt z pe-
 na viui plus purgat̄: etiā necessaria q̄ pena mortui.
 Tertia est qz recuperabit calor ei⁹ i intēroē qd̄ omit-
 tet in plōgatiōe t̄pis. Et iō subito poterit hoc effice-
 re qd̄ ignis purgatorū diuī fac̄ plōgat⁹.

Quo abibit ignis cōflagratōis.

Arti. IX.

Quarto querit̄ quo deueniet post actū officij
 q̄ videt̄ autē q̄ debeat remunerari cū sanctis
 qz deo seruiuit in mūdi cōflagratōe. Et glo.
 sup Rom. 10. dicit q̄ oīs creatura que cū labore suo
 facit officia tunc remunerabit̄. Itē ignis nobilissi-
 mū est elemētū. qz dicit̄ Aristo. q̄ ignis est subtilissi-
 mū corpoꝝ s̄phere: sed omne nobile gl̄ozificabit̄ cum
 sanctis sursum: q̄ ille ignis manebit sursum. Itē
 habet p̄rietates cōueniētes corpoꝝ gl̄ioso. s. lumi-
 nositate z subtilitate: z q̄ est sursum in loco: sed de-
 us nō deprimet nobile in innouatiōe mūdi: sed po-
 t̄: us exalta bit: ergo ipse ignē gl̄ozificabit in loco sur-
 sum. In cōtrariū est q̄ dicūt sancti q̄ inuoluet̄ im-
 pios: ergo remanebit in inferno vt videt̄. Itē af-
 flictū impioꝝ debet esse fm̄ cōgruitatē in loco im-
 pioꝝ: sed afflictū impioꝝ est ignis: ergo in loco im-
 pioꝝ manebit: hoc est in inferno. Respōsio ad hoc
 q̄ sicut dicit̄ Basili⁹ sup illud: Uox dñi intercider̄
 fl̄mā ignis dñs intercider̄ ignē: sicut z alias creatu-
 ras z calidū vstūū cū sicco faciet descēdere illo mo-
 tu ignis quo sequit̄ materiā suā fm̄ q̄ est instrumē-
 tū iusticie iudicantis ad locū dānatoꝝ: z quo ad hec
 duo z materiā nihil q̄ illis substat manebit in infer-
 no. Et p̄ hoc patet solutio duarū vltimarū obiectio-
 nū: sed quo ad luminosum subtile z leue faciet ascē-
 dere sursum: z ibi clarificabit̄ cū alijs elemētis ad de-
 corē hois: quia cōgruū est vt gl̄ozificato habitato-
 re dom⁹ eius gl̄ozificet̄: homo autē in mūdo est sicut
 habitator z mundus sicut domus. Et per hoc patet
 solutio ad primā partē obiectiōnū.

J

Arguit p̄o

20

30

In p̄trariū p̄o

Solo ad totū per ordinē

Di.

XLVIII

Arti. X. **An ignis cōflagrationis aliquid molestie inferat bonis.**

Quanto querit vtz aliquid molestie iferat bonis. Uidet q nō: qz dicit in littera q hoc est in cēdiū mūdi sanctis qd fuit camin^o tribu pueris. Dan. 3. Sed de illis scribitur q ipsis nō nocuit ignis neqz cōtristauit neqz quid molestie intulit: ergo nec sanctis inferet aliqd molestie vt videt. Itē ignis illenō insequit nisi infectionē peccati: sicut i littera dicit: ergo nihil inueniet in qd ager in his q sūt sine peccato: ergo illos nō ledet. Itē agit inquātū est infirm iusticie diuine: sed fm iusticia diuinā non sunt puniēdi sancti: ergo illis nō nocebit. In cōtrariū est q sanctorū corpora q tūc viuū reperiēt erūt infecta fomite habituali admin^o: ergo necesse ē q purgentur: nō est autē purgās nisi ignis: ergo p ignē purgabunt. Rñsio hoc vltimū videt mibi cōcedē dū Et ad primū dōm q intelligit de hoc actu quē habebit post iudiciū quādo inuoluet dānatos tūc em̄ nihil nocebit sanctis: qz nihil cremabile in eis inuenitur. Ad secūdū z tertīū dicēdū q inueniet i cor pore habitu alē cōcupiscētiā quā exterminabit zc.

In p̄trariū sunt puniēdi sancti: ergo illis nō nocebit. In cōtrariū est q sanctorū corpora q tūc viuū reperiēt erūt infecta fomite habituali admin^o: ergo necesse ē q purgentur: nō est autē purgās nisi ignis: ergo p ignē purgabunt.

Rñsio hoc vltimū videt mibi cōcedē dū Et ad primū dōm q intelligit de hoc actu quē habebit post iudiciū quādo inuoluet dānatos tūc em̄ nihil nocebit sanctis: qz nihil cremabile in eis inuenitur.

Ad secūdū z tertīū dicēdū q inueniet i cor pore habitu alē cōcupiscētiā quā exterminabit zc.

Arti. XI. **An precedet iudiciū ignis cōflagrationis vel sequetur.**

Exto querit vtrū precedet iudiciū vel subsequetur ipm. Uidet q sequat: qz dicit Aug^o q sequit iudiciū z resurrectionē ergo videt q ita sit. Itē Aug^o de ciui. dei. xxij. querit qre ignis nō exurit bonos z reddit rōnē: qz corpora eoz erūt impassibilia qbus ignis nocere nō pōt: z illa rō Augustini nō stare si ignis resurrectionē z iudiciū precederet: ergo videt q sequat z resurrectionē z iudiciū. Itē ignis ille inuoluet impios vt dicūt sancti sed impij nō inuoluentur nisi post sententiā iudicij: ergo videt q sequat iudiciū. In cōtrariū est q incendēdo icinerabit viuos: hoc autē fiet añ resurrectionē: qz ignis est añ resurrectionē z iudiciū. Itē in littera dicit q pceder facie iudicis: ergo z iudiciū.

In p̄trariū ergo videt q sequat iudiciū. In cōtrariū est q incendēdo icinerabit viuos: hoc autē fiet añ resurrectionē: qz ignis est añ resurrectionē z iudiciū. Itē in littera dicit q pceder facie iudicis: ergo z iudiciū.

Solutio ad totū. Rñsio dōm q quo ad incendiū mūdi pceder: s; q ad quēdā actū sequet. s. quo ad inuolutionē malozū ipse em̄ vt dicit Lbr̄y. cōgregabit circa thronū iudicis: z est ille flum^o igne^o de quo legit Dan. 7. qui est in circuitu sedis: z ille secū in infernū trahet impios: z ppter hoc ab Aug^o post iudiciū ordinat. Et p h̄ patet solutio ad totū: de sequēti autē caplo habitū est in. ij. de choris angeloz: z etiā in tractatu de pnia q tūc de igne z purgatorio.

DIXLVIII **De forma iudicis.**

De forma z p̄tate iudicis. **Olet etiā queri i qua forma christus iudicabit.** In forma vtiq; serui iudicabit: que oibus in iudicio apparebit vt vide

ant mali in quem pupugerūt. Diuinitatem vero eius mali nō videbūt. Unde Esaias: Tolla tur impius ne videat gloriā dei. Humanitatē videbūt vt timeāt: diuinitatē vero nō ne gaudeāt. Diuinitas em̄ sine gaudio videri nō potest.

Arti. I. **An christ^o iudicabit in forma hoīs.**

Olet autē queri in q forma xps iudicabit. In hac distinctōe agit de iudice z qrit in ea tria a m̄ḡro. s. de forma iudicis de q duo tāgit. s. formā in q iudicabit z formā i qua mortuos suscitabit. Sc̄do querit de loco in quo iudicabit. Tertio qrit de statu brōz post iudiciū. Et ista p̄z p ordinē in q̄tuor caplis huius distinctōis. Circa primū caplm cōsequēt qrit duo: primo an iudicabit in forma hoīs: z sc̄do vtz in forma glōsa vel nō glōsa: z hoc est totū qd qrit in lra. Incidit autē q̄stio circa primū: videt q nō in forma hoīs iudicabit. Judicare em̄ est superioris fm dignitatē: sed superior natura est diuinitas: q fm diuinitatē cōpetit sibi iudiciū: q̄ falsum est qd dicit in lra. Itē iudiciū inuincibile potētiā perigit in iudice. Cū eccl. 7. Noli q̄rere fieri iudex nisi valeas virtute irrumpe iniquitates: sed h̄mōi potētiā nō est nisi in diuinitate: q̄ iudiciū nō cōpetit ei nisi fm diuinitatē. Itē eiusdē forme siue nature n̄ est iudicare z iudicari: s; iudicabit ibi forma hūana: q̄ videt q nō p̄petit ei iudicare: q̄ iudiciū exercebit fm diuinā naturā. Itē p̄tās iudicadi ordinata descendit a prima aucte q est in deo: sic p̄t^o cōpetit filio inquātū de^o q̄ in q̄ntū hō: q̄ magis d; attribui deo xpo fm q est de^o q̄ fm q est hō. Itē Aris. i. v. eth. dicit q de^o iudex est iustū aiatū: iusticia autē inflexibilis est magis a diuinitate q̄ hūanitate: q̄ magis cōpetit xpm eē iudicē fm diuinitatē q̄ fm humanitatē.

In p̄trariū est qz iudicis vt clemēs sit est scire p̄ experimētū infirmitates iudicadōzū: sed hoc nō cōpetit fm diuinitatē: sed magis fm humanitatē. Itē eiusdē est iudicare e^o est legē ponere: s; fm formā humanā legē posuit: q̄ fm eandē iudicabit. Itē i forma serui iudicaria meruit p̄tate: q̄ fm eandē habebit iudicare.

Rñsio dōm q hoc qd in lra dicit magister sup h̄ba Augu. sūt tenēda p oia: intelligēdū tñ q duo circa iudicē attendunt. s. virt^o iudicarie potestatis: z forma iudicis: vt est iudex p̄t^o hōz iudicandoz. Et primū cōpetit xpo fm diuinitatē: z fm hoc habet fieri in humanitate. Et q̄ ita sit p̄z ex h̄bis Augu. q̄ inducit vbi infra in eodē loco dicit non q ipse ex virtute hoīs sit iudicatur^o v^o q ipse sol^o zc.

Et p h̄ p̄z solō oim obiectōnū: qz prima ps non probat nisi q virt^o iudicarie p̄tatis sit ex diuinitate: s; ex h̄nō sc̄d q̄ forma illa appareat: qz apparet i forma in q est iudex hoim: pur tales sunt hoies q̄b i forma hoīs legē posuit: vt cōuincant de trāsgressiōe legis sūe z de malis que fecerūt in ipm.

An diuinitas sine gaudio videri pōt. Einde querit de hoc qd dicit ibi Diuinitas em̄ sine gaudio videri nō pōt zc. s. a. Uidetur em̄ h̄ eē falsum: aut ei intelligit de visio

ne intellectuali vel sensibili: si de intellectuali falsum est: qz mltimō deū vidēt naturali visioe intellectuali q̄ nō hnt gaudiū brōz: de visioe autē sensibili intelligit p̄t^o qz sensibili visioe n̄ vī diuinitas. Si dicit aliq̄s q h̄ est intelligēdū de visioe q̄ i ipa diuinitatē p̄ntia. Cōtra Aug^o dicit q ea q̄ p̄ntia sūt intellectuali meli^o vident^o s; de^o p̄ cēntiā suā mō p̄ns ē intellectuali q̄ etiā mō p̄cēntiā vī z tñ n̄ surgit inde gaudiū q̄ fallū ē qd dicit. Itē pōam^o q diabol^o diuinitatē videat iusta z iudicātē cōstat q̄ p̄remisset: z tñ diuinitas iusticia sua est: q̄ p̄tinget diuinitatē videre cū pauore z treore: n̄ q̄ sp̄ cū gaudio. Itē i naturali visioe visio q̄ extēdit se fit p̄ctica z fac morū i appetitu z eqliē se h̄z ad gaudiū z tristitiā

In p̄trariū est qz iudicis vt clemēs sit est scire p̄ experimētū infirmitates iudicadōzū: sed hoc nō cōpetit fm diuinitatē: sed magis fm humanitatē. Itē eiusdē est iudicare e^o est legē ponere: s; fm formā humanā legē posuit: q̄ fm eandē iudicabit. Itē i forma serui iudicaria meruit p̄tate: q̄ fm eandē habebit iudicare.

Rñsio dōm q hoc qd in lra dicit magister sup h̄ba Augu. sūt tenēda p oia: intelligēdū tñ q duo circa iudicē attendunt. s. virt^o iudicarie potestatis: z forma iudicis: vt est iudex p̄t^o hōz iudicandoz. Et primū cōpetit xpo fm diuinitatē: z fm hoc habet fieri in humanitate. Et q̄ ita sit p̄z ex h̄bis Augu. q̄ inducit vbi infra in eodē loco dicit non q ipse ex virtute hoīs sit iudicatur^o v^o q ipse sol^o zc.

Et p h̄ p̄z solō oim obiectōnū: qz prima ps non probat nisi q virt^o iudicarie p̄tatis sit ex diuinitate: s; ex h̄nō sc̄d q̄ forma illa appareat: qz apparet i forma in q est iudex hoim: pur tales sunt hoies q̄b i forma hoīs legē posuit: vt cōuincant de trāsgressiōe legis sūe z de malis que fecerūt in ipm.

An diuinitas sine gaudio videri pōt. Einde querit de hoc qd dicit ibi Diuinitas em̄ sine gaudio videri nō pōt zc. s. a. Uidetur em̄ h̄ eē falsum: aut ei intelligit de visio

ne intellectuali vel sensibili: si de intellectuali falsum est: qz mltimō deū vidēt naturali visioe intellectuali q̄ nō hnt gaudiū brōz: de visioe autē sensibili intelligit p̄t^o qz sensibili visioe n̄ vī diuinitas. Si dicit aliq̄s q h̄ est intelligēdū de visioe q̄ i ipa diuinitatē p̄ntia. Cōtra Aug^o dicit q ea q̄ p̄ntia sūt intellectuali meli^o vident^o s; de^o p̄ cēntiā suā mō p̄ns ē intellectuali q̄ etiā mō p̄cēntiā vī z tñ n̄ surgit inde gaudiū q̄ fallū ē qd dicit. Itē pōam^o q diabol^o diuinitatē videat iusta z iudicātē cōstat q̄ p̄remisset: z tñ diuinitas iusticia sua est: q̄ p̄tinget diuinitatē videre cū pauore z treore: n̄ q̄ sp̄ cū gaudio. Itē i naturali visioe visio q̄ extēdit se fit p̄ctica z fac morū i appetitu z eqliē se h̄z ad gaudiū z tristitiā

Arti. II. **B** **Arguit pō**

Solutio ad totū. Rñsio dōm q quo ad incendiū mūdi pceder: s; q ad quēdā actū sequet. s. quo ad inuolutionē malozū ipse em̄ vt dicit Lbr̄y. cōgregabit circa thronū iudicis: z est ille flum^o igne^o de quo legit Dan. 7. qui est in circuitu sedis: z ille secū in infernū trahet impios: z ppter hoc ab Aug^o post iudiciū ordinat. Et p h̄ patet solutio ad totū: de sequēti autē caplo habitū est in. ij. de choris angeloz: z etiā in tractatu de pnia q tūc de igne z purgatorio.

Arti. II. **B** **Arguit pō**

Solutio ad totū. Rñsio dōm q quo ad incendiū mūdi pceder: s; q ad quēdā actū sequet. s. quo ad inuolutionē malozū ipse em̄ vt dicit Lbr̄y. cōgregabit circa thronū iudicis: z est ille flum^o igne^o de quo legit Dan. 7. qui est in circuitu sedis: z ille secū in infernū trahet impios: z ppter hoc ab Aug^o post iudiciū ordinat. Et p h̄ patet solutio ad totū: de sequēti autē caplo habitū est in. ij. de choris angeloz: z etiā in tractatu de pnia q tūc de igne z purgatorio.

Arti. II. **B** **Arguit pō**

fm q res mea nūciat: vt amica vel inimica: sed non ita potest fieri nūciū de veritate visa: ergo visio dei tatis equaliter potest eē cū tristitia sicut cū gaudio.

Solo. Rñsio q illud intelligit de visioe per spēm glorie fm qd est obiectū beatorū: hāc em̄ spēm nulla creatura p cipere p̄t nisi fm q pfecta est p glorificationē. Ad primū ergo dicēdū q intelligit de tali visioe intellectuāli: sed talē nullus modo habet nisi beatorū z glorificatus. Ad aliud dicēdū q licet de^o p̄sens sit in aīa: nō tamē ibi est per spēm glorie/nisi in intellectu pfecto per glorificationē: z iō qd inest per eēntiā accipitur in speculo z enigmatē: qz sicut dicit Aug^o Be es hūane mētis in tā excellētī luce nō figit nisi p iusticiā fidei emundē: z hoc est qd dicit q mundi corde videbūt deū. Ad aliud dōm q talis visio est in ymbra: qz nō habet intellectus spēm glorificatiōis: z ideo etiā a Dionysio dī intellect^o demonū et fantastia p̄terea: vnde patz q nō valet obiectio. Ad vltimū q nō est filis: qz in tali visioe non fit mor^o nisi fm spēm apprehēsam: z illa cōiter se habet fm q i genere accipit: hic autē accipit in spē: prout maxime mo uet ad gaudiū in specie glorie in qua ostendit beatis z sic intelligit littera.

Qd apparebit tūc in forma sui.

Sed cū in forma humana cōstat eū appariturū: querit an in forma illa glorioza appareat sicut vere est: an in forma qualis in passione extitit. Quidā putāt a malis talē videre qualē crucifixerūt: id est infirmā: quia dicit scriptura vt videār in quem pupugerūt. Sed aperte Aug^o dicit formā serui glorificatā a bonis z a malis tūc videri sic: Lū in forma serui glorificata iudicantē viderint boni z mali tollet impius vt non videat claritatē dei que deus est: quā soli mūdi corde videbunt: qd erit eis vita eterna. Forma ergo humana in christo glorificata videbit a cūctis vnde z christus dicit iudicaturus: quia fili^o hominis est. Ita enim legitur in euāgelio Johānis z potestātē dedit ei iudiciū facere qd filius hominis est. Nō q ipse ex virtute hominis sit iudicaturus vel q ipse solus sine patre z spiritu sancto iudiciū sit factur^o: sed qd ipse solus in forma serui iudicās bonis z malis videbitur: Lū ergo pater nō iudicat quēqz sed omnē potestātē dedit filio: nō ita est itelligendū quasi filius solus iudicet z nō pater sed quia forma filij humana cunctis in iudicio apparebit: nō in forma infirma: sed glorioza. Iudicabit autē ex virtute diuinitatis nō sine patre z spiritu sancto: z apparebit terribilis impijs: z mitis iustis. Erit enim terroz malis z lumen iustis.

Art. III. An omnes tam boni qz mali videbūt formā glorie humanitatis christi.

L inde querit de hoc qd dicit ibi [Sed aperte dicit Aug^o Formā serui glorificatā zē]. s. a.

Videf em̄ hoc esse impossibile: quia omnis visio fit fm prāte vidētis: z nō fm prāte rei vise: ergo z ista nō glorioza oculus nō habet prāte cōp̄hēdēdi formā glorie: ergo impossibile est q videat corpus gloriozum.

Itē impij nō habebūt oculos maioris potētē tūc qz nūc sint: s; mō licet sit p̄rie oculus corp^o gloriozum nō videt ipm in forma glie: ergo nec impij tūc videbūt xpm in forma glie. Ad hoc qdā aliqñ dixerūt q p̄sentabit se eis xps in forma glie: sed ipsi non videbūt eū nisi i spē nō glioza: sicut z discipulis se exhibuit gloriozum: sed ipsi viderūt eū in spē nō glioza sicut facie coloratā habētē z habitū pegrini. S; in cōtrariū hui^o est q bec nō est prās oculi gliozi: v; nō gliozi q lucidū videat sub spē colorati: qz nos videmus mō lucidū in forma lucis: z nō lucidū i forma z spē coloris: qz videf q etiā impij tūc videbūt lucidū in luce: z non in colore: ergo solo illa nulla est. Itē discipuli tres añ quos trāfiguratus est christ^o viderūt facie ei^o in luce: z tñ oculi corp^o nō erāt gloriozati: ergo videf q ista nō sit p̄rietās oculi nō gliozi q dicta est. Rñsio videf cōcedendū q oēs tā boni qz mali videbūt formā glie humanitatis inter oēs vias: videf mibi pauciora incōueniētia hie illa qd dicit gloriozum corp^o in prāte habere videri vel nō videri: sicut supra notatū est. Ad primū q dicēdū q habz bene prāte: sed illud habet in prāte videri vel nō videri. Ad aliud dicēdū q mō videri nō p̄nt corpora glioza quātū est de prāte vidētis: sed ex parte rei vise impediri pōt visio: z hāc sentētiā directe dicit Greg. in quadā omelia. Ad aliud dicēdū q discipuli viderūt eū sicut se exhibuit. s. in colore cōplexionē seqnre: quare autē se talē exhibuit reddit Greg. rōnem: qz in mētibz corū talis fuit: z ideo nō erat fictio/ sed instructio.

An visio dei i p̄ria debeat dici vita eterna

D inde qrit de hoc qd dicit ibi [Qd erit eis vita eterna zē]. s. b. Vita nō cōsistit in visioe sed etiā i amore z fruitiōe: qz sola visio nō erit vita eterna. Itē visio passio est: z vita eterna est qdā act^o p̄petue vite in aiām beatā: vt supra dictū est ergo videf q visio nō sit vita eterna. Itē vita potius cōsistit penes motiā potētā qz intellectiā: tergo videf q potius amor sit vita eterna qz visio. In triū est qd dicit Aug^o q visio est tota mētē. Re spōsio q de visioe dei in patria qd sit: z vtrū possibīl sit creature z cetera hmōi disputata sunt in. j. lib. de vti z frui sup id: Fruimur cognitioz zē. Nica autē dicēdū est q vita eterna considerat duplici. s. fm id qd substat in ea z qsi materiale est: z fm id qd informat z est qsi formale: z primo mō visio est vita eterna p̄pter causam q supra dicta est i qstioe de vita eterna. Secūdo autē mō delectatio cōseqns amorē habire diuinitatis est vita eterna. Vñ id qd est causa vite eterne est amor pacēis sine pass^o in viso habito. Et p hāc distinctionē patet solo oīm obiectoz.

An christ^o in forma serui iudicās videbit a bonis z malis.

L inde querit de hoc qd dicit [In forma serui iudicās a bonis z malis videbit]. zē. s. c. Videf etiā q fm diuinitatē vidēdus sit corporeis oculis: p̄cipue a bonis: qz ita dicit Aug^o rxi d. ci. dei. Et pillos oculos videbit de^o vt habeat i tā

Arguit po

20

Solo quo rūdā.

Obiectio i triū pmo.

20

Solo

Ad primū.

Ad secūdū.

Ad solutio nē aliozū.

Art. III. D

Arguit po

20

30

Solo ad totū.

Art. v. f

Arguit po

Solo.

Ad primū.

Ad obiecti onē.

Ad secūdū.

Ad tertū.

Zach. 12. a

a

b

Job. 5.

Job. 5. c

c

Art. III. L

o dicit Aug^o Formā serui glorificatā zē]. s. a.

ta excellētia mēti simile: quo r̄ i corporea natura cau-
 sator qđ nullis exēplis siue scripturaz̄ testimonijs
 diuinaz̄/ vel difficile vel impossibile est oñdere/ aut
 qđ est ad intelligēdū facili⁹: ita de⁹ erit not⁹ atq; cō-
 spicu⁹ vt videat̄ spūi r̄ a singulis nobis videat̄ ab al-
 tero in alterū videat̄ in celo nouo r̄ i terra noua atq;
 in oī que tūc fuerit creatura videat̄. R̄nsio de hoc
 etiā in prima distinc. primi libri est habitū vtrū sen-
 sus cōuertat̄ in rōnē. Et dōm qđ nō nec Aug⁹ dicit:
 s; intēdit qđ creatura corp̄alis accepta p̄ oculos sp̄e
 nobilitati r̄ euidētiōri q̄ mō deuz̄ manifestabit: r̄ sic
 sp̄s noster facili⁹ in visis q̄ mō cognoscer.

Solo

**Quare fm formā serui dicit̄ chri-
 stus suscitaturus corpora.**

Et sicut dicit̄ chris⁹ fm formā serui iudica-
 turus ppter causam pmissam: ita etiā dicit̄
 suscitatur⁹ corpora mortuorū fm humanita-
 tē cū tamē virtute diuinitatis sit suscitatur⁹
 nō humanitatis. Sed hac rōe illud dicit̄: qz
 in humanitate suscepit qđ est causa nostre re-
 surrectōis. i. passiōē r̄ resurrectionē. Ideo
 ei ascribit̄ fm hominē suscitatio mortuorū.
 Uñ Aug⁹ p̄ verbū filiū dei sit animaz̄ re-
 surrectio. p̄ verbū factū in carne filiū ho-
 minis sit corpōz̄ resurrectio. Itē. Iudicat r̄
 suscitatur⁹ corpora nō pater: sed fili⁹ fm dispō-
 sitionē humanitatis in qua minor patre est
 chris⁹: in eo qđ est fili⁹ dei est vita qđ viuifi-
 cat aīas: i eo qđ est fili⁹ hoīs iudex. Ecce fm
 formā humanitatis dicit̄ suscitaturus corpo-
 ra r̄ iudicatur⁹. Iudicatur⁹ autē: qz illa for-
 ma cūctis in iudicio apparebit: r̄ suscitatur⁹
 qz i eadē forma meritū r̄ causam resurrectio-
 nis nostre suscepit. Et qz fm eadē formā vo-
 cē dabit qđ mortui de monumētis resurgēt r̄
 pcedēt scōm qđ deus est: viuificat aīas non
 pater tm̄: qz nō tm̄ pater vita est: sed r̄ filius
 cū eo r̄ spū sanctus eadē vita est que perti-
 net ad animā nō ad corpus. Corp⁹ em̄ nō sen-
 tit vitā sapiētie: sed aīa qđ illuminat̄ a lumie
 eterno. Licet ergo chris⁹ potētia diuinitatē
 viuificet aīas r̄ suscitēt corpora r̄ iudicēt nō
 ociose tm̄ p̄ rōnē ei fm formā dei tribuit̄
 viuificatio animaz̄ r̄ fm formā serui iudiciū
 r̄ resuscitatio corpōz̄.

De loco iudiciū.

Purāt qđā dñm descēsurū i vallē Josaphat
 in iudicio: eo qđ ipse p̄ Jobelē p̄phetā sic lo-
 quit̄: Cōgregabo oēs gētes: r̄ deducā eas in
 vallē Josaphat: r̄ disciprabo ibi cū eis. In
 cuius capituli expo sitōe ita repi: Hoc qđam
 pueriliter intelligūt qđ in valle qđ est in latere
 montis oliueti descēsurus sit dñs ad iudiciū
 qđ friuolū est: qz nō in terra: sed in spacio hu-

Jobel. 3.

ius aeris sedebit cōtra locū mōtis oliueti ex
 quo ascēdit: r̄ sicut Jobānes Ehyf. dicit: An-
 geli deferēt aī eū signū crucis: vnde in euā-
 gelio veritas dicit: Et tunc apparebit signū
 filij homis r̄c. Josaphat autē interpretat̄ iu-
 diciū dñi In vallē ergo Josaphat. i. iudiciū
 dñi cōgregabunt omnes impij. Iusti xō nō
 descēdēt in vallē iudiciū. i. dānationē: sed in
 nubibus eleuabunt obuiā chris⁹.

Mat. 24

I. I. best. 32

Unde qrit̄ de hoc qđ dicit̄ ibi [Et sicut dicit̄
 chris⁹ fm formā serui r̄c.] Scedū est qđ to-
 tū istud ita dispuratū est disti. xliij. vbi quest̄
 tū est de causis resurrectionis.

An sit aliquis locus in quo sit deus iudi-
 caturus mundū.

Arti. vi.

Unde querit̄ de hoc qđ dicit̄ ibi [Purāt qui
 dā deū descēsurū. Uidet̄ em̄ qđ nō p̄tra mōrē
 oliueti: sed cōtra locū prorij Pilati/ vbi iudi-
 catus est sedere in aere debeat: qz cōgruit: vt ibi iu-
 dicer̄ vbi iudicatur⁹ est. Itē videt̄ falsum qđ dicit̄ qđ
 impij in terra manebūt: qz elemētū eis cōgrueti⁹ est
 ignis afflictiu⁹ r̄ vstiu⁹: s̄ sup̄ sanctos debet̄ dispo-
 ni in igne poti⁹ q̄ in terra. Alteri⁹ querit̄ de nubi-
 bus i q̄b; eleuabunt̄ iusti: qz nubes p̄ resolutionē fi-
 unt de terra r̄ aqua: r̄ tūc a nullo fiet euaporatio vel
 resolutio: s̄ nulle nubes erūt. R̄nsio disputare d
 ista materia est poti⁹ diuinare qđ differere dōm tm̄ qđ
 hñ cōgruit sic esse/ vt dicit̄: r̄ tūc sedebit cōtra mōrē
 oliuaz̄: vt significet a iudicio illo misericōdiam relaxāre
 nō esse alienā cui⁹ cōtrariū significaret si sederet cō-
 tra golgata vel prorij Pilati. Ad aliud dicēdū qđ
 ignis ille in quo erūt mali moru insecutiōis materie
 sue descēdet deoz̄ sum vt p̄ dicit̄ est: r̄ iō bene puro
 qđ mali in terra stabūt in igne inuoluēte eos r̄ trahē-
 te in infernū. Ad vltimū dōm qđ meo iudicio nu-
 bes hic vocat̄ dēstras lucis resplendētis a corpōz̄
 sanctorū: r̄ nō dicit̄ de nubes hic obscure que fiūt ex
 terre r̄ aque euaporatiōib;.

Arguit̄ p̄o

f 20

q̄stiuicula

Solutio
ad primū.

Ad secundū:
ad q̄stiuicla

**De qualitate luminariū et tem-
 poris post iudiciū.**

Veniēte autē ad iudiciū dño in fortitudine r̄
 potestate magna: sol r̄ luna dicunt̄ obscura-
 ri: nō sui luminis priuatiōe: sed superueniē-
 te maioris lumis claritate. Virtutes quoq;
 celoz̄. i. angeli dicūt̄ moueri nō metu dā-
 nationis vel aliqua perturbatione pauoris:
 sed quadā admiratione eoz̄ū que viderint.
 Unde Job: Colūne celi pauēt aduētū ei⁹. Job. 26.
 Ante diē vero iudiciū sol r̄ luna eclypsim pa-
 tientur: sicut Jobel testatur dicens: Sol con-
 uertetur in tenebras r̄ luna in sanguinē aīq;
 veniat dies domini magn⁹ r̄ horribilis. Ma-
 gnus vero dicit̄ ppter magna que ibi fient.
 Cū autē factū fuerit celū nouū r̄ terra noua:
 tūc erit lux lune sicut lux solis: testate Esaia
 r̄ lux sol erit septēpl̄. i. sic lux septē diez̄: qz
 q̄stū luxit sol i priā p̄ditōe. vij. diez̄ aī pctū

Luc. 21

Mat. 24
Luc. 21

Job. 26

Jobel. 2
2. 3.

Esa. 65

Esa. 30

primi hoīs tātū lucebit post iudiciū. **A**dino-
rata em̄ fuit lux solis z lune aliozūq; syderū
per peccatū primī hoīs: sed tunc recipiet sol
mercedē sui laboris: q; septēpliciter lucebit
z tūc nō erit vicissitudo diei z noctis: sed tm̄
dies. **U**nde Zacharias: *Et erit dies vna q̄
nota est dño: nō dies neq; nox: z in tēpore ye-
spere erit lux: q; tūc nō erit varietas diei et
noctis que mō est: s; p̄tinaua dies z lux.* **E**sai
as tamē videt dicere q; tūc nō luceat sol vel
luna loquēs cōgregatiōi sanctorū. **N**ō erit
ibi inquit ampli^o sol ad lucendū per diē: nec
splēdor: lune illuminabit te: sed erit tibi dñs
in lucē sempiternā. Sed his verbis nō negat
solē z lunā tūc lucere: s; significat his q̄ tunc
erūt in eterna beatitudine: nullū lucis vsū
prestare: q; vt ait Hiero. sup eundē locum.
Leli z terre solis atq; lune nobis cessabit of-
ficiū: z erit ipse dñs lumen suis in perpetuū.
Potest etiā intelligi illud **E**saiē ea rōne di-
ctū: q; sol z luna tūc nō habebūt ortū z occa-
sum sicut nūc. **U**nde **I**sīd. illud **E**saiē quasi
exponēs ait **P**ost iudiciū sol laboris sui mer-
cedē suscipiet. **U**ñ p̄pheta: **L**ucebit septem-
pliciter z nō veniet ad occasum nec sol nec lu-
na: sed i ordine quo creati sunt stabūt: ne im-
p̄j in tormētis sub terra positi fruant luce eo-
rū. **U**nde **A**bacuc: **S**ol z luna steterūt i or-
dine suo. **E**cce aperte dicit solē z lunā tūc lu-
cere: sed stabiliter p̄manere: vbi etiā signifi-
cat infernū esse sub terra. **S**i vero querit q̄s
sit vsus lucis sol z lune tūc: **F**ateor me igno-
rare: q; in scripturis nō memi me legisse.

Zach. 14.

Esa. 60.

Esa. 30.

Abacuc. 3.

Arti. VII. B

Solo ad totū.

Arti. VIII. D

Arguit.

Solo

An i iudicio extremo sol z luna eclypsim patientur.

Einde querit de hoc qd dicit [Sol z luna eclypsim patient zc.] **U**idet em̄ hoc impossibile: q; sol z luna nūq; p̄nt siml̄ pati eclypsim sed sol in cōiūctōe eclypsim patit: z luna i oppositiōe ergo falsum est qd dicit. **R**āsiō/signa debet p̄cede re diē iudicij: que q; nescio si vera sunt: iō nō pono: s; istud videt dōm q; si sol z luna obscurabunt simul sicut videt velle Hiero. hoc nō erit p̄ cām naturalē cōiūctōis vel p̄uētiōis eoz: sed pot^o virtute diuina vt terroz hoib; incuriat sicut Lucas inuit. **U**ñ Erūt signa in sole z luna zc. sequit z in terris p̄sura generatū zc. **U**el forte q; lumie solis z lune cūtra generatū z viuūt z tūc stabit generatio: iō etiā defectus dicit esse luminariū.

An lux sol erit maior p̄ iudiciū q; fuit aū. **E**inde querit de hoc quod dicit [Et lux sol erit septēpliciter zc.] **U**idet em̄ hoc eē cōtra rōnē: q; lux solis data est ad mouendū ad ḡnatiōē inferior: ergo sublata ḡnatiōe debz auferri ei^o lumē: nō ergo debet tūc ampli^o lucere: s; minus. **A**d hoc dicit q; remunerabit sol p̄pter hoīs

dignitatē ad cui^o generationē mouit: vt numer^o ele-
croz implect. **A**d obiectū aut dicit q; lux nō mo-
uebit ampli^o ad ḡnatiōē: sed stabit: q; p̄ mortū cau-
sabit ḡnatiōē: dicit aut q; sol in sex primis dieb; aū-
pctm̄ hoīs plusq; mō luxit: z tūc redibit ad aliā lucē
z insup septies addeť ei tātū de lumie quātū habuit
in sex primis dieb;: hoies aut i septuplū plusq; sol in
illis dieb;. s. post iudiciū. **E**t quid de hoc vez sit nul-
lus scit nisi deus.

Ad oblecti-
onē.

An tūc erūt vices diei z noctis.

Einde querit de hoc qd dicit ibi [Et tūc non erit vicissitudo diei z noctis zc.] **U**idet em̄ hoc impossibile: q; terra ad optimū locū sol semp dabit vmbzā z vmbza terre est nox: ergo tunc erit nox. **A**d hoc dōm q; nūq; tūc erit nox nisi in cētro terre: q; licet sol stet cū elemētis z stellis z luna: tūc tātū addeť in lumie q; emispiū sibi optimū erit illuminatū sicut z istud in quo stat sol: z iō dicit nō eē vicissitudo diei z noctis.

Arti. IX. J

Arguit p̄o

Solo

An sol z luna p̄stabūt beatīs lucē.

Einde querit de hoc qd dicit ibi [Sed signi-
ficat his q̄ erūt in eterna beatitudine zc.] **U**idet falsū: q; illi maxime habebūt lu-
cis vsū: q; aliē erit vana. **A**d hoc dōm q; intelli-
git q; nō est idē vsus lucis q; mō est: z tūc erit ad ami-
rationē sapientie creatoris: z ad illuminādas tene-
bras: nō q; nllē erūt nisi i inferno: z ille nō illumināť.

Arti. X. K

An infern^o sit in supficie terre.

Einde querit de hoc qd dicit [Ne imp̄j i ter-
ra in tormētis positi fruant luce zc.] **U**idet em̄ hoc
Et queruntur hic duo de inferno. **S**an sit in
supficie terre: sicut videt velle **I**sīd. hic an aliqd aer
sit in inferno vel nō. **A**d primū obijct sic sicut dicit
phia ad **B**oe. q; **P**tolome^o p̄bauit solā mūdi q̄rtā
esse habitabilē: ex hoc sequit q; q̄rtā terre inferior nō
sit habitabilis hoib;: sed constat q; nihil factū est sine
cāg; videt q; ibi sit habitatio dānatoz cū ad aliū nō
videat p̄tinere. **I**te **I**saac dicit q; pctōre depmēt
pctā sua sub tristi orbe: z erit in igne maximo: z hec
est ei^o infern^o: orbis aut tristis est inferior ps orbis /
fm p̄bos: ergo videt q; ibi sit infern^o. **I**te **H** dicit
Isaac q; nō rotabunt lumina ne ip̄j in tartaro po-
siti sua luce fruant: si ḡ rotarent imp̄j sua luce frue-
rentur: sed ḡ nō possent esse nisi infern^o eēt in cētro ter-
re: sed i possibile est q; sit in alia mūdi pte: ergo infer-
nus est in parte mūdi inferiori. **R**āsiō dōm q; infer-
nus nō est in aliq; alio mūdi emispio q; autē sit i aliq;
emispio nō arbitroz scire queq; fm phiaz **T**heodosij
vbi de locis habitabilib; geometricas edidit demō-
stratiōes illud emispiū eque esse parū: sicut istud: s;
verū est qd **P**tolome^o dicit q; nō est visa observa-
tio stellarū z eclypsiū alicui^o habitariū in illis locis
q; puenit ad nos z hoc intēdit phia dicere in de cōso-
larōe. **Q**ue aut sit causa in. ij. lib. tractatu de paradi-
so fm **A**ug^m ē notatū. **A**d aliud dōm q; **I**saac tri-
stē orbē ibi vocat ima terre: vbi in tartaro dānati re-
cludent. **A**d aliud dōm q; **I**sīd. ea q; dixit nō p̄ba-
uit nec fidei sunt: z iō ea facilitate cōdēnant qua di-
citur. **U**el si aliq; vult eū defēdere: tūc dicit p̄ q; cō-
tingit duplici frui luce luminariū. s. fm se / z fm ef-
fectū: z fm se quidē nō cōtingit frui / etiā si rotarent:
sicut p̄bat obiectio: sed fm effectū cōtingeret: q; sic
dicit **P**tolome^o radij stellarū nō vniunt nisi in cētro

Arti. XI. L

Arguit p̄o

20

30

Solutio
ad primū

Ad secūdū.

Ad tertiu.

terre q̄d̄iū rotatu suo moueret terrā ad generationē
z sic stabūt runc ampli⁹ z nō mouebunt; z tūc quo
ad effectū nō fruentur.

Arti. XII.
D
Arguit p̄o

An aliquid aeris sit in inferno.

Ecūdo quero vtrū aliqd̄ aeris sit in inferno.
Uideť q̄ sic: qz nihil est vacuū: cōstat autē q̄
dānati nō replēt totū locū illū nec aliqd̄ gros-
sum elemētū/nec ignis est ibi nisi in dānatis: ergo vi-
deť q̄ aer sit ibi. Itē homo est animal spirās z nō
potest inspirādo i aliquo viuere elemēto nisi i aerē er-
go videť q̄ ibi sit aer. Rñsio dicendū q̄ iste q̄stio-
nes frivole sunt nec determinari hūano ingenio pos-
sunt: tū magis puto q̄ nō erit ibi aer: sed tū ignis z
frigus z dānati. Ad primū ergo dicendū q̄ locus
ille plē⁹ est igne z frigidis materijs z damnatis.

20
Solo

Ad primū.

Ad secūdū.

Ad aliud dicēdū q̄ inspiratio z expiratio sunt mo-
do p̄pter pectoris calorē z cordis ne incēdāt humor
cordis et moru: sed tūc nō erit humor alterabilis: et
ideo nō erit respiratio: s; tamē hoc sine p̄iudicio di-
co: qualiter autē sit in celo empirico infra patebit cū
de sensibus glorioſi corporis diceť.

De differentia mansionū in ce-
lo et inferno.

DI. XLIX
de statu et
cōditōe bo-
norū p̄ iu-
diciū.

De resurrectionē ve-

ro factō vniuerso impletoq; iudi-
cio: suos fines habebūt ciuitates
due: vna xp̄i: alia diaboli: vna

bonorū: altera malorū: vtraq; tamē angelo-
rū z hominū. Istis volūtas: illis facultas nō
pot erit esse peccādi vel ylla cōditio morien-
di. Istis in eterna vita feliciter viuētib; il-
lis infeliciter i eterna morte sine moriēdi po-
testate durātib;: quoniā vtriq; sine fine. S; in
beatitudine isti ali⁹ alio p̄stabilius in mi-
seria vero illi: alius alio tolerabili⁹ perma-
nebūt. Et his apparet q̄ sicut boni differen-
ter glorificabūtur: alij magis: alij minus ita
z mali differēter in iserno punient. Sicut em̄
in domo patris. i. in regno celozū māſiones
multe sunt. i. p̄miorū differētie: ita z in ge-
hēna diuerſe sunt māſiōes. i. supplicioz dif-
ferētie. Omnes tamē eternā penā patiētur
sicut omnes electi eundē habebunt denariū
quē pater familias dedit omnib; qui opera-
ti sunt in vinea. Romie denarij aliqd̄ omni-
bus electis cōmune intelligit. i. vita eterna:
deus ip̄e quo omnes fruētur: sed impariter.
Iam sicut erit differēs clarificatio corporū
ita differens gloria erit animarū. Stella em̄
a stella: id est electus ab electo differt in cla-
ritate mētis z corporis. Alij enim alijs vici-
nius clariuſq; dei sp̄m cōtemplabunt: z ip̄a
cōtēplandi differentia diuersitas mansionū
vocatur. Domus ergo est vna: id est denari⁹
est vnus: sed diuerſitas est ibi mansionū: id

Job. 14.

Mat. 20

I. Cor. 15.

Matt. 20.

est differentia claritatis: quia vnū est z sūmū
bonū beatitudo z vita omniū: id est de⁹ ip̄e.
hoc bono omnes electi perfruentur sed alij
alijs plenius. Perfruetur autē videndo per
speciē nō per speculū in enigmate. Habere
ergo vitā est videre vitā. i. cognoscere deum
in specie. Unde veritas dicit in euangelio.
I. Cor. 13.
Iob. 17.
Ihec est vita eterna vt cognoscant te verum
deū z quē misisti Iesum christū esse vnū z so-
lū verū deū hoc est habere vitā: id est cogno-
scere te nō est ipsa cognitio que tu es: s; per
cognitionē habere bonū qd̄ tu es. i. vitā.

Est resurrectionē vero zc. Dic incipit ps
que est de cōsequētib; iudiciū: z habet du-
as partes: in quarū prima de cōsequētib;
ex parte bonoz: in secūda ex parte maloz
agit de consequentibus iudicijs. In prima autem
ex parte bonoz ser inducūtur questiones. i. de dif-
ferētia mansionū de beatitudine / de differētia cog-
nitionis beatorū / de differētia z paritate gaudioz / an
beatitudo augeatur post iudiciū. Et quare aime re-
sumūt corpora cū sine his beatitudinē habere possunt
z hec pater in principijs capitulorū istius distinctio-
nis per ordinē. Circa primū capitulū incidūt tria in-
quīrēda. i. quid sit mansio: quid sit factiū māſiōis z
vbi est mansio.

Quid sit mansio.

De primū obijatur ex littera vbi dicit q̄ man-
siones sunt p̄miorū differētie. Uideť em̄ h
fallum: qz māſio dicit fm nomē suū aliqd̄ do-
mus: p̄miū autē fm nomē suū nihil dicit dom⁹ q̄-
re diffinitio est incōueniēs: qz fm nomē dari debet.
Itē vnū vno modo se habēs omniū erit p̄miū: s;
vnū vno modo se habēs nō habz differētia: ergo id
qd̄ p̄miū erit oibus p̄miorū nō habebit differen-
tias: sed habebit differētia mansionū dicēte euan-
gelio Job. 14. In domo patris mei māſiōes mul-
te sunt: ergo videtur q̄ māſiones nō sunt p̄miorū
differētie. Itē in inferioribus dicit māſio loc⁹ p̄-
paratus habitationi hominū in quo ab infestantib;
z intēperamētis aeris defendatur: cū ergo fm trāſ-
lationē in celo dicat: videť q̄ fm hunc modū etiā sit
in celo. Et hoc sic nō esse triplicif probat. Primo
quidē: qz nō sunt ibi infestātia: homis autē māſio cō-
tra infestātia edificatur. Secūdo autē qz vna māſio
in inferioribus est plurium: in celo autē nullo modo
ergo non accipit ibi mansio per similitudinē ad istā.
Itē vna māſio vnus homis plura habet loca di-
ſtincta. i. dormitorū / cellariū / refectoriū / z hmoi: in
celo autē nihil taliū est: ergo nō bene dicitur mansio
vt videť. Itē semper se mutātis nō est mansio ali-
qua: sed in celo semper mutāt se beati: ergo nulla est
mansio ip̄oz: prima patet per secūda probat ex h
q̄ cōtinue illuminant nouis modis: z altius ascen-
dunt in dei cōtemplationē: sicut innuit Dionisi⁹ in
ce. hierar. ca. iij. Respōsio dicēdū q̄ māſiōes sunt
in celo i domo patris: gaudiū em̄ illi⁹ beatitudinis
dupliciter cōsiderat. i. vt gaudiū boni infiniti: z sic
finitū intrat in ipsum: z hoc modo dicit domus nos
vndiq; circūstās z superflūēs mēſura prout dicitur
Mat. 23. Intra in gaudiū dñi tui. Secūdo mō cō-

I. Cor. 13.

Job. 17.

a

B

Arti. I.

Arguit p̄o

20

30

Probatio.

40

50

Solo

siderat vt participatū fm portione meriti nostri: z sic dicit māsiō: qz illa participatio est ad modū meriti cuiuscūqz: z qz plurime sunt tales participatiōes: ideo in vna domo plurime sunt māsiōes. Ad primū ergo dicendū q Aug⁹ loquit^r de re māsiōis/et nō de nomic: qz res eadē est differētie premiū: licet ratio nominū māsiōis z premiū sit diuersa. Ad aliud dicēdū q licet deus vno modo se habeat: z sic sit domus: tamē sancti nō vno mō habēt se in ipso participato: z sic ex parte participantū distinguūt māsiōes. Ad aliud dicendū q bene z cōgrue fit trāslatio: licet ibi nō sint intēperamēta: tamen essent nisi māsiō esset: z est sicut māsiō sancta z nō sūt ibi acris tēpestates. Ad aliud dicendū q nō est pluriū vna māsiō cōmēsurata fm quāritatē z cōmodū: sed pluriū potest esse vna domus: a mansione autē cōmēsurata sumit trāslatio ad mansiōē celestē. Ad aliud dicendū q illa loca distincta vocant^r vel dicūt mansiōes: z id in quo distinguūt^r habet similitudinē domus. Ad aliud dicendū q licet sancti accipiēt reuelationē nouā: nō tamē mutāt statū sue sortis in beatitudine/ z illi statui soli rēdet māsiō.

Ad primū.

Ad secūdū.

Ad tertū.

Ad pbatō;

Ad quartū.

Ad quintū.

Arti. II.

Arguit pō

20

30

40

In p̄riū pō

20

In p̄riū pō

virūqz pō.

20

Solo

Ad primū.

An oēs beati habeāt distinctas māsiōes.

Secūdo querit^r qd sit distinctio māsiōis. U-

detur q differēs actus: quia māsiō respōdet

merito: meritū autē omne est in actibus: ergo

differēs actus differētia facit mansiōnū. Itē in

malis dānatis nō est distinguēs nisi actus malī me-

riti: ergo per oppositū etiā i bonis nō est distinguēs

māsiōes nisi act⁹ boni meriti: ergo vt prius. Itē

de quolibet sancto dicit^r Nō est inuēt^r similis illi: cō-

stat autē q hoc nō intelligit^r de essentia virtutis: vt

dicunt sancti doctores: sed de vsu: ergo videt^r q pe-

nes vsū virtutis differt quilibet ab altero: sed pe-

nes tale aliqd habet distingui māsiō: qz vniuscuiqz

māsiō differt ab alia: ergo videt^r q penes vsūz virtu-

tis distinguat^r: vsus autē virtutis est operatio meri-

toria: ergo penes op⁹ meritorū distinguūt^r man-

siones. Item nullū bonū est irremuneratū: cōstat

autē q hoc de bono opere intelligit^r: ergo premiozū

differētie sunt penes operū differētia: sed iste sunt

māsiōes vt dicit^r in littera: ergo penes opera man-

siones distinguūt^r. In contrariū huius videtur

q penes naturā: quia angeli vt dicit magister in .ij.;

distincti sunt penes naturā: sed mansiōes hominū

sunt fm māsiōes angelozū: ergo māsiōes hominū

fm naturālē gradū habēt distingui. Itē Matth.

.xv. Dedit vnicuiqz fm proportiā virtutē/ vbi cōstat q

loquit^r de bonis grē ante q nulla sunt nisi naturalia:

ergo dona gratie dantur fm virtutē nature z dona

glorie distinguūt^r fm dona nature: ergo z māsiō-

nes. Item in contrariū horū ambozū videt^r q pe-

nes quantitātē charitatis: quia hoc est distinguens

cuius altitudini respōdet mansiō altior: z inferiori-

tati mansiō inferior: sed hoc nō est nisi fm charitatē:

ergo differētia mansiōnū accipit^r fm differētia cha-

ritatis. Itē quātitas omnis meriti est fm quātita-

tatem charitatis: ergo z quātitas premiū: ergo z dif-

ferentia mansiōnū. Probat^r prima: quia sicut dicūt

sancti nō habens plura opera maioris est meriti: sed

habens maiorē radicem charitatis. Respōsiō di-

gendū q charitas z quātitas charitatis distinguit

mansiōes: sicut vltimo est probatū. Ad primū er-

go dicendū q meritū nō est in actibus nisi fm quan-
titatē charitatis: quia substantia meriti nō est maius
opus: sed ex maiori operatōis charitate: sicut accipit^r
ex .i. Lopez. 13. vbi dicit q si charitatē nō habeā cere-
ra nihil mihi p̄sunt etiā excellētia opa. Ad aliud di-
cendū q in malis nō est simile: quia mala opera nō
vniuntur in aliqua forma vna: sicut bona: z iō etiā
mansiōes in inferno fm opa bñ distinguūt^r: sed non
in domo patris celestis. de hoc autē notatū qualiter
mala nō habēt aliquam formam vnam inuenies in
secūdo. Ad aliud dōm q hoc facit differētia pre-
miū accidentalis/ quod est in qualitate z multitudi-
ne z magnitudine operū: sed differētia mansiōnū artēn-
ditur penes premiū substantiale. Ad aliud dicēdū
q omne bonū remuneratur premio substantiali vl⁹ ac-
cidentalī. Ad id quod in contrariū primo obijctur
dicēdū q mansiōes in angelis nō distinguūt^r for-
maliter penes naturā: s; natura ad hoc ponit dispo-
sitiōē naturālē z formalē pficit donū gratie z glo-
rie. Et hoc etiā super secūdū est notatū. Ad aliud
dicendū q ista donatio est per modū p̄grui/ z nō per
modū debiti: z ideo nō potest vltērius inferri q mā-
siō distinguatur penes ipsam: sed potius penes qn-
titatē ei⁹ quod inter dona dei nobilissimū est/ quod
est charitas.

Ad secūdū.

Ad tertū.

Ad quartū.

Ad primūz

in cōtrariū

Ad secūdū.

Arti. III.

Arguit pō

20

30

40

Solutio

Arti. III.

D

Arguit pō

20

Quō z vbi distinguant^r mansiōes.

Artio queritur vbi distinguāt^r mansiōes

Et videtur q in purgatorio: quia ibi sunt dif-

ferētie penarū: ergo z mansiōnū. Itē eozū

qui sunt in purgatorio differēs est charitas: sed dif-

ferētia charitatis est causa differētie māsiōnū: ergo

eorū qui sunt in purgatorio differēs sunt mansiō-

nes. Itē in limbo puerozū est habitatio perpetua

ergo videt^r q ibi sunt differēs māsiōes. Itē qli-

bet habet ibi suā: z ipi sunt diuersi: ergo z habitatio-

nes diuersē. Itē in limbo patrū fuit differēs cha-

ritas z differēs meritū: ergo differēs mansiō vt vi-

detur. Respōsiō dicēdū q differētia mansiōnū nō

est nisi in inferno damnatoz z in celo sanctoz. Ad

aliud ergo dicendū q mansiō dicit suo nomine habi-

titatiōē perpetuā: z hec nō est in purgatorio. Et per

hoc patet etiā solutio ad sequēs. Ad aliud dicēdū

q cū pueri nō habēt nisi originale z illud in quantū

est alienū p̄propagatū a patrib⁹ nō hanc differētia ha-

bent in limbo pueri mansiōnū. Ad aliud dicendū

q hoc nō facit nisi materialē multiplicatiōē māsiō-

nū: z talis non querit^r hic. Ad hoc qd obijctur de

limbo patrū patet solutio per añ dicta: quia nō fuit

habitatio perpetua.

Quid sit claritas anime.

Unde querit^r de hoc qd dicit ibi [Habere vi-

ditam est videre vitam tē.] s. a. Querūt^r em̄

hic duo. Primo queritur que sit claritas ani-

me de qua loquitur in littera. Et secūdo quid sit vi-

dere in specie: de quo etiā facit mentionē in littera: ce-

tera in primo: vt supra in p̄cedenti distinctione

de visioe dei in patria hic queri possunt. Opponi-

tur autem ad primū sic vidēdo nihil efficitur clarū:

ergo claritas nō est visio: vt videtur dicere in litte-

ra. Itē claritas in corpore cōsistit in lumine pene-

trante z illustrāte substantiā corporis: z nō in visio-

ne luminis: ergo similiter cōsistit claritas anime in

lumine aliquo spiritali: z ita nihil est qd dicit de vi-

30 sione: Item anima de se obscura est dupliciter: scilicet ex peccatorum ex hoc quod est de nihilo et mutabilis: ergo duplici indiget glorificatione si debeat fieri beata: scilicet neutrum horum tollit per visionem: ergo claritas anime nullo modo consistit in visione. Item in angelis est alia claritas quam visio intelligentie: ergo et in anima erit. Responsio bene concedo quod claritas erit in anima etiam in substantia: sicut objectiones probant: sed quod dicitur in littera dictum est per causam: quia per visionem accipit claritas sapientie: quia tota anima glorificando penetrat: et huius imaginatio est: sicut si quis videndo lumen in se per oculos traheret lumen quod ingressum in ipsum totum faceret clarum: et per hoc patet solo ad omnia obiecta.

Art. V. Quid sit videre per spem.

Arguitur per s. Etiam queritur quid sit videre in spe? Ad omniem intellectum exigit informatio: ergo ad intellectum dei: ergo si deus intellectu videri debeat oportet speciem dei esse in intellectu: sicut formam in subiecto: et sicut passionem quandam anime in intellectu: ergo videtur quod deus non videatur per speciem esse sed per speciem ab ipso acceptam. Si dicas quod quedam pars sunt in anima: sicut deus et intellectus ipse et huiusmodi: et in illis non exigit huiusmodi abstractio. Contra philosophus dicit quod intellectus intelligit se: sicut alia in intellectu: sed alia intelligit per abstractionem: ergo et se ipsum. Item aliud est secundum philosophum esse in anima sicut partem anime in toto: et aliud esse in anima: sicut intellectum in intellectu. Primo enim modo non necessario intelligitur quod est in anima: sed secundo modo necessario intelligitur: ergo non sequitur quod illa necessario intelligantur que per essentiam sunt in anima: ergo illa verba nulla esse videntur. In contrarium est quod impossibile est illi accipere speciem universalem quod nullam habet: sed deus nullam habet speciem universalem: ergo impossibile est accipere suam speciem universalem: ergo ab eo nihil est in intellectu / ut videtur quod spes accepta per intellectum est universalis.

Solo Obiectio. Responsio dicendum quod in istis de his plura sunt notata in tractatu de fide. Sic tamen potest dici quod deus in patria aliter est in anima / et aliter in via et in omnibus: quia in patria est in intellectu lumine glorie replens totam animam / et vitam eternam sibi influens secundum quod beatitudinis est obiectum: ut supra dictum est: et sub illa claritate anima convertitur immediate in deum non accipiendo aliud ab ipso quam ipse sit: sed huiusmodi unita ei in uno spiritu intelligitur eum: et ideo ad hunc intellectum non est necessaria species assimilatio formalis quando substantialiter inest.

20 In contrarium. Ad dictum autem utriusque philosophi dicendum quod ipsi verum dicunt de intellectu materiali quod de potentia ad actum egreditur / nec aliud quam ipsi dicunt intelligi potest dummodo sciat homo quod dicit aut intelligat: sed in patria non erit sicutibi enim incircumscriptione lumen deitatis quod est deus ipse unitur intellectui agentis: et sic effundit substantialiter super totam animam et implet eam: et hoc modo anima plena erit ipso deo qui est sua beatitudo. Et hoc est quod obscure dixerunt philosophi quod si anima post mortem primo motori continuaretur: hoc esset ratio prosperitatis. Et per hoc patet solutio ad omnia obiecta.

In contrarium. Solo. Responsio dicendum quod in istis de his plura sunt notata in tractatu de fide. Sic tamen potest dici quod deus in patria aliter est in anima / et aliter in via et in omnibus: quia in patria est in intellectu lumine glorie replens totam animam / et vitam eternam sibi influens secundum quod beatitudinis est obiectum: ut supra dictum est: et sub illa claritate anima convertitur immediate in deum non accipiendo aliud ab ipso quam ipse sit: sed huiusmodi unita ei in uno spiritu intelligitur eum: et ideo ad hunc intellectum non est necessaria species assimilatio formalis quando substantialiter inest.

Ad dicta philosophi. Ad dictum autem utriusque philosophi dicendum quod ipsi verum dicunt de intellectu materiali quod de potentia ad actum egreditur / nec aliud quam ipsi dicunt intelligi potest dummodo sciat homo quod dicit aut intelligat: sed in patria non erit sicutibi enim incircumscriptione lumen deitatis quod est deus ipse unitur intellectui agentis: et sic effundit substantialiter super totam animam et implet eam: et hoc modo anima plena erit ipso deo qui est sua beatitudo. Et hoc est quod obscure dixerunt philosophi quod si anima post mortem primo motori continuaretur: hoc esset ratio prosperitatis. Et per hoc patet solutio ad omnia obiecta.

Solo. Responsio dicendum quod in istis de his plura sunt notata in tractatu de fide. Sic tamen potest dici quod deus in patria aliter est in anima / et aliter in via et in omnibus: quia in patria est in intellectu lumine glorie replens totam animam / et vitam eternam sibi influens secundum quod beatitudinis est obiectum: ut supra dictum est: et sub illa claritate anima convertitur immediate in deum non accipiendo aliud ab ipso quam ipse sit: sed huiusmodi unita ei in uno spiritu intelligitur eum: et ideo ad hunc intellectum non est necessaria species assimilatio formalis quando substantialiter inest.

Ad dicta philosophi. Ad dictum autem utriusque philosophi dicendum quod ipsi verum dicunt de intellectu materiali quod de potentia ad actum egreditur / nec aliud quam ipsi dicunt intelligi potest dummodo sciat homo quod dicit aut intelligat: sed in patria non erit sicutibi enim incircumscriptione lumen deitatis quod est deus ipse unitur intellectui agentis: et sic effundit substantialiter super totam animam et implet eam: et hoc modo anima plena erit ipso deo qui est sua beatitudo. Et hoc est quod obscure dixerunt philosophi quod si anima post mortem primo motori continuaretur: hoc esset ratio prosperitatis. Et per hoc patet solutio ad omnia obiecta.

Ad dicta philosophi. Ad dictum autem utriusque philosophi dicendum quod ipsi verum dicunt de intellectu materiali quod de potentia ad actum egreditur / nec aliud quam ipsi dicunt intelligi potest dummodo sciat homo quod dicit aut intelligat: sed in patria non erit sicutibi enim incircumscriptione lumen deitatis quod est deus ipse unitur intellectui agentis: et sic effundit substantialiter super totam animam et implet eam: et hoc modo anima plena erit ipso deo qui est sua beatitudo. Et hoc est quod obscure dixerunt philosophi quod si anima post mortem primo motori continuaretur: hoc esset ratio prosperitatis. Et per hoc patet solutio ad omnia obiecta.

Ad dicta philosophi. Ad dictum autem utriusque philosophi dicendum quod ipsi verum dicunt de intellectu materiali quod de potentia ad actum egreditur / nec aliud quam ipsi dicunt intelligi potest dummodo sciat homo quod dicit aut intelligat: sed in patria non erit sicutibi enim incircumscriptione lumen deitatis quod est deus ipse unitur intellectui agentis: et sic effundit substantialiter super totam animam et implet eam: et hoc modo anima plena erit ipso deo qui est sua beatitudo. Et hoc est quod obscure dixerunt philosophi quod si anima post mortem primo motori continuaretur: hoc esset ratio prosperitatis. Et per hoc patet solutio ad omnia obiecta.

Ad dicta philosophi. Ad dictum autem utriusque philosophi dicendum quod ipsi verum dicunt de intellectu materiali quod de potentia ad actum egreditur / nec aliud quam ipsi dicunt intelligi potest dummodo sciat homo quod dicit aut intelligat: sed in patria non erit sicutibi enim incircumscriptione lumen deitatis quod est deus ipse unitur intellectui agentis: et sic effundit substantialiter super totam animam et implet eam: et hoc modo anima plena erit ipso deo qui est sua beatitudo. Et hoc est quod obscure dixerunt philosophi quod si anima post mortem primo motori continuaretur: hoc esset ratio prosperitatis. Et per hoc patet solutio ad omnia obiecta.

Si omnes homines volunt esse beati.

Solet etiam queri de beatitudine utrum ea omnes velint et sciant quod sit vera beatitudo? De hoc Augustinus in xiiij. libro de tri. ita differit. Absurdi est cum capescere retinereque beatitudinis voluntas

tas vna sit omnium: unde tanta existat de ipsa beatitudine rursus diversitas voluntatum: non quod ea aliquis nolit: sed quod non omnes eam norint. Si enim ea omnes noscerent: non ab alijs puraretur esse in virtute animi: ab alijs in voluptate corporis: ab alijs atque alijs alibi atque alibi. Quomodo ergo omnes amant quod non omnes sciunt? Quis potest amare quod nescit: sicut supra disputavi? Cur ergo beatitudo amat ab omnibus: nec tamen scitur ab omnibus? An forte sciunt omnes que ipsa sit: sed non omnes sciunt ubi sit: et inde contentio est. An forte falsum est quod pro vero posuimus beate vivere omnes homines velle. Si enim beate vivere est (verbi gratia) secundum animi virtutem vivere: quomodo beate vivere vult qui hoc non vult. Nonne verum diximus homo ille non vult beate vivere: quia non vult secundum virtutem vivere: quod solum est beate vivere. Non ergo omnes beate vivere volunt immo pauci hoc volunt: si non est beate vivere nisi secundum virtutem animi vivere quod multi nolumus. Ita ne falsum erit unde nec ipse Licero dubitavit. At enim: Beati certe omnes esse volumus. Absit ut hoc falsum esse dicamus. Quid ergo: An dicendum est etiam si nihil aliud sit beate vivere quam secundum virtutem animi vivere: tamen et qui hoc non vult: beate vivere vult. Minus quidem hoc videtur absurdum. Tale enim est ac si dicamus: qui non vult beate vivere: beate vult vivere. Ista repugnantia quis audeat: quis ferat: et tamen ad hanc protrudit necessitas si et omnes beate vivere velle verum est: et non omnes volunt sic vivere: quomodo solum vivitur beate. An illud ab his angustijs poterit nos eruere: si dicamus nihil esse beate vivere nisi si vivere secundum delectationem suam: et ideo falsum non esse quod omnes beate vivere velint: quod omnes ita volunt ut quemque delectat. Sed id quidem falsum est. Velle enim quod non deceat: est esse miserimum. Nec tam miserum est non adipisci quod velis quam adipisci velle quod non oporteat. Quis ita cecus sit ut dicat aliquem ideo beatum: quia vivit ut vult: cum profecto et si miser esset: minus tamen esset si nihil eorum que perperam voluisset habere potuisset. Absoluta enim voluntate vel sola miser quisque efficitur: sed miserior cum desiderium male voluntatis impletur. Quapropter quoniam velle est quod omnes homines esse beati velint: idque ardentissimo amore appetant: et propter hoc cetera quecumque appetant: nec quisque potest amare quod omnino quod vel quale sit nescit: nec potest nescire quid sit quod se velle scit: sequitur

vt omnes beatā vitā sciāt. Omnes autē beati habent qđ volūt: qđ nō omnes qui habent quod volūt continuo sint beati. Continuo autem miserī sunt qui vlt nō habēt quod volunt: vel id habēt quod non recte volunt. Beatus ergo nō est nisi qui z habet omnia q̄ vult z nihil vult male. Ille quippe beate viuit q̄ viuit vt vult: nec male aliqđ vult. Cū igitur his duob⁹ cōstet beata vita: licet in malis sit aliquis bonus: nō tamē nisi finitis omnibus malis est beatus. Cum ergo ex hac vita: qui in his miseris fidelis z bonus est uenerit ad beatā vitā: tūc erit vere quod nunc nullo mō esse potest: vt sic homo uiuat quomodo vult. Nō enim ibi volet male uiuere: aut volet aliqđ quod deerit: aut deerit aliqđ quod voluerit: quicquid amabit adierit: nec desiderabit quod nō adierit. Et omne quod ibi erit bonū erit: z sumus deus sumū bonū erit: z quod est omnino beatissimū: ita semper fore certū erit. Beatos autem esse se velle omnium hominum est: beatos se esse velle omnes in corde suo vidēt: nec tū omnium est si des qua ad beatitudinē peruenit.

Arti. VI. f

An beatitudo sit bñ definita a p̄ho.

Unde querit de hoc qđ dicit [Solent etiā q̄rit de beatitudine vtrū omnes eā velint. Et ad intellectū huius capituli querūtur duo. scilicet qđ sit beatitudo: z an oēs velint esse beati/sicut videtur probare in littera. Ad primū autē ponatur primo Aristo. diffinitio: que in primo ethi. cōtinet sic: Felicitas siue beatitudo est actus siue operatio fm perfectam virtutē animi. Sz cōtra hāc diffinitionē obicitur: qz nō contingit perfectā esse animi virtutē in via/eo qz perfectū est cui nihil deest: ergo nō potest contingit aliqū in via esse felicē siue beatū. Itē fm eundem pbm sic: Perfectā virtutē nō videt habere aliqđ nisi qui nihil habet retardās in se vel in alio: sed nullus talis inuenit in ista vitā: ergo nullus in vita ista inuenitur beatus. Prima pbat ex pbatoib⁹ q̄ sunt in primo ethi. vbi dicit: Beati esse nō exterioribus indigere z gaudere pronepotū fortunis z bñis. Itē perfectio anime nō est in virtute vna nec subiecto: qz vna vñdo non facit ver/nec vna dies pulchra facit estare: sed beatitudo que est actus/est vn⁹ aliqđ act⁹ vt dicit cōmētator: q̄ beatitudo nō est fm pfectā virtutē animi. Itē sic accipit ex. r. ethi. Perfecta virtus nō potest esse fm inaturalē habitū vel operationē nature: etiā fm habitū cōmunē z operationē: cū igitur dicit p̄hus qz felicitas est actus fm perfectā virtutem nō pōt intelligi de cōmuni habit⁹ virtute: ergo videt qz hoc specificare debuit. Probat prima quia in perfecta virtute z operatōe que est felicitas queritur bonū vt humanū: z hoc nō est fm naturalē habitū/nec etiā fm habitū cōmunē qui habet ex genere: qz ille nobis cōmunis est cū bestijs: z hoc nō est humanū fm qz humanū: z sic cōstat ppositū. Itē si felicitas siue beatitudo est act⁹ siue operatio sicut dicit Aristo. z cōmētator eius/tūc nullus est beatus fm

Arguit p̄o

20

30

[40

50

habitū: sed hoc quibusdā difficile videt: quia dicitur beatus vir qui timet dñm. Et beatus qui inuēt⁹ est sine macula. Et beati paupes spiritu: z sic de alijs. que omnia sunt fm habitū z etiā fm act⁹ nō humanos: vt est timere sperare z bñis. Itē nō dī ab eis beatus habēs vnā virtutē quantūcūqz perfectā: sed vnus actus est vnus virtutis actus: ergo beatitudo nō est vn⁹ actus nisi vnus virtutis q̄ nō est fm pfectā virtutē animi: sed potius fm pfectas virtutes/nec est actus: sed pot⁹ actiōes z operatōes multę: z sic iterū incōueniēter videt diffiniri. Itē vnūcuiusqz nature perfectio est fm qz attingit z cōmunicat q̄ maxime operationē nature superioris: ergo z aīe perfectio fm qz cōmunicat maxime operationē nature superiorū que est angelica vel diuina: ergo in tali operatōe felicitas magis erat ponēda qz in dei pfecta virtute. Probat prima ex dyon. z Aristo. dyo nifius em̄ vocat cōtractū inferioris nature ad superiorē sūmitatē in ce. hierarchia in fine primi ca. Aristo. autē loquēs de felicitate p̄replatiua in. r. ethi. ca. penult. dicit qz sūma z dijs acceptissima est quā exerceat ipsi dñj: sicut est cōtemplatio theoz eumariū sicut qm̄ fabiles habēt delectatiōes omnes alias excedentes firmitate z puritate: z sic cōstat ppositū. Sed Boetius aliter videt diffinire dicēs qz beatitudo est status omnium beatorū aggregatiōe perfectus: stat⁹ autē nō est actus: ergo alter eorū male diffinit⁹: qz vn⁹ ponit eā in genere act⁹/ z alter in genere stat⁹. Itē videt incōueniēs illa que est boeci: quia beatitudo est vnū aliqđ: nihil autē vnū sit ex omnium beatorū aggregatiōe: ergo beatitudo nō est status z cō: prima patet per se ex dictis cōmētatoris super primū ethi. dicentis qz beatitudo est vn⁹ actus: secūda probat ex hoc qz bona oīa nō sunt vnus generis/nec vn⁹ specie: vt dicit Aristo. z ille nō cōgregant ad vnū constitutendū. Itē etiā fm hāc diffinitionē nullus est beatus in hac vitā: cū tamē hoc dicere videat scriptura. Itē p̄hi dixerūt in hac vitā eē beatitudinē ap̄ multos perfectos in virtute morali/ z perfectos in virtute cōtemplatiua. Itē Aristo. in primo ethi. Solonē atheniēse reprehēdit: qz post mortē dixit eē beatitudines: ergo incōueniēs est dicta diffinitio. Dicit autē Aug⁹ in littera qz beatus est qui habet oīa q̄ vult: z nihil vult male: et ergo beatitudo est habit⁹ in quo habētur omnia que vult homo: z nihil mali vult quis in illo. Sed cōtra hāc iterū obicit⁹: qz in hac vita nullus habet omnia que vult: ergo non est beatus. Si forte dicat qz beatus est mō z miser modo. Cōtra Bern. in q̄nto ad Eugenium sic dicit: Porro miseria z felicitas simul in esse nō possunt: ergo si aliquis est miser ipse nullo modo est beatus. Itē sicut se habz gratia gratifaciēs ad culpā sic felicitas ad miseriā: sed gratia nūqz parit secū culpā: ergo nec felicitas cōparit secū miseriā. Item opposita simul in esse non possunt: ergo nullus miser est beatus: sed oīs homo in via est miser: ergo nullus homo in via est beatus cuius contrariū dicit sancti. Solutio ad hoc solueda p̄notandū est qz beatitudo dicit multipliciter/ z nō equiuoce: sed fm prius z posteriori: dicitur autē fm statū perfectiōis vīe/ z fm statū perfectiōis patrie: fm statū autē vīe dicit tripliciter. scilicet p̄ prie/ large/ z per causam. Proprie autē dicit dupliciter: scilicet fm virtutē moraliē/ z fm virtutē intellectualem: z ideo Aristo. in ethi. facit duos libros de felici-

60

70

80 alia definitio Boeci.

90

Decimo

Undecio

Alia Aug.

Arguit p̄o

Solo

Obiectio

20

30

Solo

licitate: primū em̄ fecit de felicitate moralit: secundū autē de felicitate intellectuali. Felicitas autē moralis adhuc dupliciter dicit: scz fm suū esse / z fm suū maximum posse. Fm suū esse felicitas quidē est actus: fm perfectā animi moralē virtutē. Cuius diffinitionis intellectus fm cōmentatorē est iste: Animi vir⁹ nō est nisi virtus perficiēs animū in agēdo: cū autē animus sit idē qd mēs: prout ibi sumit^r erit vir⁹ animi perfecta mētis vir⁹: z hec est que ponit in sūma animū: becautē est virtus prudētie in tāta sufficiētia / vt se z alios regere sufficiat. Probat autē Arist. qz prudentia nō potest perfecte haberi fm actū perfectū nisi si omnes alię virtutes morales habeant^r: sicut legit^r in sexto ethi. supponit ergo perfecta opatio prudētie perfectionē omnīū aliarū virtutū moralīū: qz nullū regit z ordinat prudentia: z hūc intellectū facile est elicere ex cōmēto si quis ipm diligēter inspiciat. Si autē accipiat fm maximum posse: ista felicitas tūc erit in maximo bono hominis opatio prudētie nō impedita: hoc autē bonū est bonū gētis nō tm̄ hominis vel civitatis amoris impedimētis que sunt tria: scz impotentia potestatis / z paupertas / z infortunia periculorū / vel mortis in se / vel in amicis: z sic dicit cōmētū qd translātū est de greco qz potestas z divitię z fortune amicorū deseruiūt ad beatitudinē organice. Et alphorabius in cōmēto arabico dicit qz impotētia z paupertas z infortunia pronepotis cōtristat beatitudinē: z ita impediūt optimū actū beati z hoc facile colligit^r ex littera si quis diligēter inuestiget eā / z falsos quaternos quorū dā qui corrupērūt illū libz potius qz exposuerūt. Felicitas em̄ cōtemplatiua dicitur dupliciter fm esse / z fm suū maximum posse. Et fm esse quidē cōsistit in perfectōe act⁹ intelligētie speculative cū delectatiōe cōreplatiōis q̄ nō habet cōtrariū sicut ex p̄se probat^r in vlti. ca. in .x. ethi. perfectio autē speculative intelligētie est p̄cipue in simplici cū substantiarū speculatione z substantię p̄tie. Scdm autē maximum suū posse habet predictā speculationē cū remotiōe impedimēti intrus z extra: z sic virtutes morales p̄ferūt ad beatitudinē cōtemplatiua z abundantia exteriorū: z loc⁹ solitarius z liber z hmōi. Et p̄ter hoc dicit Aug⁹ in cōmēto qd est felicitas heremitarū. Large autē dicit^r beatitudo siue felicitas qz cōstat ex appetibilibz: quia nihil potest mouere oppositū nisi fm hāc speciē verā vel ymbratīle alicui^r eorū que beatificant sicut patebit per auctoritates Augustini z Ansel. in sequēti q̄stiois articulo: z sic oēs homines volūt esse beati: licet nō querāt beatitudinē vbi est: sicut infra patebit. Per causam autē dicitur beatitudo tripliciter: scz comuniter / proprie / z p̄p̄issime. Comuniter dicit^r per causas beatitudo oē illud qd est causa beatitudinis z sequēde: sicut timor dei / luctus z hmōi. Proprie dicit^r beatitudo excellētiōes actus meriti: sicut Mar. J. dicit^r: Beati pauperes spiritu zc. Prop̄issime fm causas dicit^r beatitudo perseuerātia in omni bono merito z excellēti fm actū: z sic sumit^r beatitudo a basilio sup psalterij principij: vbi sic dicit: Beatus vir qui nō abijt: nō qui nō vadit: qui em̄ adhuc in hac vita deget nondū beatificari potest p̄pter dubios exitus vite qui ad impletis oibus que mandata sunt fuit pacifici / cū iusticie opera adimpleuit: bic iā sine vilo discrimine / vel ambiguitate beatificari p̄ot: quare ergo dicit^r iterū: Beati qui ambulāt in lege dñi: nō autē eos qui am-

bulāterūt: sed eos qui ambulāt in lege dñi beatificat sermo diuinus: iccirco arbitror qz hi qui operantur qd bonū cōmune est in eo ipso qz operantur amplectuntur beatitudinē / z nō tam ipsi qz opus eorū beatitudinis collaudationē promerēt / nōdū tamē hi qz malū fugere ceperūt / z semel vel bis declinauerūt a peccato cōtinuo dicendi sunt beati / nisi cū potuerint moribus / vel verbis / vel negotijs maluz effugere / vt nūqz apphēdatur ab eo z vt adhereāt bono. Beatitudo autē fm statū patrie est inherere deo / z in ipso habere omnia que appetūtur: z sic diffinit^r a Boecio beatitudo. Nis habitis leue respōdere est obiectis. Dicendū enim ad primū qz p̄fectionē vie contingit habere in via z ad quedā: licet nō ad omnia / sicut ad felicitatē moralē / vel cōreplatiua: licet nō ad felicitatē patrie. Ad aliud dicendū qz hoc dicit^r est de felicitate fm suū maximum posse: z hāc perfectionē cōtingit habere fm modū vie: quādo aliquis potentat^r in honoribus z exterioribus abundat decēter: z gaudet fortunijis amicorū perfecte oprās fm virtutē animi vt dicit^r est in bono gētis qd est regnū in quo gēs in moralī bono siue ciuili cōtinetur z gubernatur zc. Ad aliud dicendū qz felicitas est actus vnus / sed alia operant^r ad ipsum necessarie vel organice: vt dicit^r est: z ideo dicit^r p̄s qd nō est in vno nec subiecto acquiri. Ad aliud dicendū qz ibi loquit^r Arist. de perfectionē felicitatis cōreplatiue que est fm actū illius virtutis que perficit hominē: nō vt homo est: scz vt aliquid diuinū est in eo existēs: hoc est intellectuali cōtemplatiua: z p̄cipue illa virtus est sapiētia: si cū ipse ibidē p̄bat: sed diffinitio inducta est de felicitate moralī que potētia quedā est ad felicitatē intellectualē sicut dicit^r cōmētator. Et hec sic specificatur per hoc qz dicit^r actus virtutis animi: quia animus nō est nisi human⁹ sicut patuit supra in explanatione diffinitiois. Ad aliud dicendū qz bene cōcedit^r qz nō dicit^r aliquis beatus fm habitū proprie loquēdo quoniam sicut dicit^r p̄s: Si quis diceret^r fm habitū felix fm dimidiū vite nō differret a dormiēte. Et ad probationē patet solutio per distinctionē suppositā: quia in auctoritatibz illis beatitudo sumpta est fm causam z comuniter: z nō proprie. Ad aliud dicendū qz virtutes multe erigunt^r sicut deseruiētes z ancillātes ad felicitatē: z tamē ipse est actus vnus. Ad aliud dicendū qz est verū de felicitate cōtemplatiua: sed moralis sumit^r in actibus humanis qui superiori nature nō cōueniunt: sicut probat^r Arist. in .x. vbi ostēdit quattuor cardinales virtutes esse humanas nō diuinas: z iō beatitudo ciuili hoc modo sumi nō potest. Ad aliud dicendū qz Boeci⁹ diffinit beatitudinē fm modū patrie. Ad hoc qd cōtra obijcit^r dicendū qz beatitudo nō est nisi in genere actus z sumū illius actus dicit^r status z sumit^r stat⁹ fm illū modū quo quelibet res quādo est i sūmo sui dicit^r habere statū. Ad aliud dicendū qz cōgregatio bonorū nō est necessaria in felicitate: sicut miscibilia in mixtū vel essentialia in compositū fm cōtemplationē que sūmitas eē nō potest si aliquid deest perfectōi qd retardat vel cōtristat beatū sicut ipse Boecius ibidē p̄bat. Ad aliud dicendū qz beatitudo sumit^r equiuoce vel fm analogiā: z ideo in argumēto incidit fallacia equiuocatiois. Ad aliud dicendū qz Solon iste fuit legislator z p̄teror atbeniē. et dixit^r felicitatē ciuilem impediri ab infortunijs mortuorū

Ad primū

Ad secūdū

Ad tertū

Ad quartū

Ad quintū

Ad sextū

Ad 7m

Ad octauū de diffinitioe Boeci

Ad nonū

Ad decimū

Ad 11m

rū: z de hoc reprehēditur ab Arist. quia hoc falsum est: s; nō reprehēditur de hoc q; aliqua felicitatē dicebat eē post mortē. Ad aliud qd obijcitur ab Augustini. Dicendū q; ipse nō diffinit beatū fm propria passionem inductū vere beati: quia qui vere beatus est habet omnia que vult: z nihil vult male: sicut in sequenti problemate ostendit. Si tamē concedat esse diffinitio aliqua tūc per antedicta patet q; nō valet argumētū qd fit in cōtrariū. Ad aliud dicendū q; beatitudo vera z miseria in eodē esse nō possunt: sed beatitudo fm causam/vel cōmuniter dicta beatitudo vie bene cōpatit secū miseriā. Et per hoc patet solutio ad duo sequētia que eodē mō procedūt. Et nota q; aliq; oīno aliter dicūt: sed nō est curandū.

Ad primū z definitōz Augustini.

Ad obiectiōnē cū sequētibz.

Arti. VII.

An omnes velint esse beati.

Arguit pō

Ecūdo querit verū omnes velint esse beati. Uidet q; sic quia dicit Dion. in lib. de diu. nomi. ca. iij. pagrafo de amore. q; oīa bonūz z pulchrū cōcupiscūt: z ppter illud agūt quicqd agūt ergo multūz omnes homines volūt esse beati.

20

Itē Ansel. i lib. de casu diaboli ex qdā comodo cōstat beatitudo quam vult omnis rationalis natura.

30

Itē ibidē parū infra: Dēs beati sibi esse volūt/ z mali sibi esse nolūt.

40

Itē Aug^o i. ij. p. fessionū Est qd dā defectiua spēs z ymbatica vitij fallētibz. Nam z supbia celsitudinē imitat: cū tu sis vn^o super omnia de^o excelsus/ z ambitio qd querit nisi honores z gloriam: cū tu sis pccatis honorād^o vn^o z gloriosus in eternū z seuitia potestati timeri vult. quis autē timendū nisi vn^o deus cuius potestati eripi aut subtrahi nemo pōt qn/ aut vbi/ aut quo/ vltā qd pōt/ z blāditie lasciuētū amari volūt: sed nec blādus est aliquid tua charitate/ nec amat quicq; salubrius q; illa pccatis formosa z luminosa vitas tua/ z curio sitas affectare videt studiū sciētie: cū tu oīa sūme noveris: ignorātia quoq; ipsa atq; stulticia simplicitatis z inocētie nomie regit: q; te simplici^o qcq; nō reperitur: qcq; autē te innocētius quādoquidē malis opera sua inimica sunt/ z ignauia quasi qdē appetit q; vo quies certa ppter dnm. luxuria facietatē atq; habūdātiā se cupit vocari: tu autē es plenitudo z indeficiēs copia incorruptibilis suauitas z sic de alijs ibi inducit Aug^o ergo nullū vitij mouet appetitū/ nisi inquātū aliquid de spē beatificantij est in ipso.

50

Adhuc autē Aug^o ibidē puerse te imitant oēs q; se lōge a te faciūt z extollūt se aduersum te: s; etiā sic te imitādo iudicāt creatorē esse te oīs creature: z iō nō esse quo a te oīmō recedat. Ex h accipit q; oīs hō similitudinē dei appetit: z illi^o gā agit qcq; agit: sed sola talis spēs beatificat: ergo oīs hō appetit beatitudinē. Adhuc nihil appetit aliquid nisi sub rōne alicui^o appetibilis: sed nō est aliqua rō appetibilis nisi spēs alic^o beatificātis: ergo nihil appetit aliqd nisi sub rōne beatificātis: q; qcq; appetit/ appetit beatitudinem aliquo mō. Adhuc optimū ei^o qd oē appetēs fugit oē appetēs appetit: s; q; oē appetēs fugit: id qd facit miser: q; oē appetēs appetit optimū illi^o qd facit appetē miser: s; h ē qd facit beatū siue beatitudinē: q; oē appetēs appetit beatiudinē. In cōtrariū huius est Aug^o i cōfess. lib. ij. q. dicit sic: Turpis aīa etiā dillicens a firmamētō tuo i extermīnū nō de decore aliquid: sed de decore appetēs. Ex hoc accipit q; continēt boēm appetere dedec^o z nō aliqd de decore: q; ap

60

70

In p̄riū pō

petit id qd facit miser: q; nō semp appetit beatitudo.

Adhuc Aug^o ibidē Illa poma decerpsi tūc vt furarar: nā decerpta p̄ciē eplā^o inde sola iniquitate q; lerabar fructus: nā z si qd illorū pomoz intravit in os meū cōdimētū mibi facin^o erat. Ex h accipit idē qd prius. Adhuc ibidē qd em facere nō potuit: q; etiā fructū facin^o amauit. Ex h accipit idē qd prius.

20

30

40

50

Adhuc in oibz argumētis in lra inductis videt eē fallacia accētis sic patuit cū arguit bte viuere est fm virtutē aie viuere z sic de alijs rōibz q; etiā nihil sciētū p̄z valere videt. Adhuc lra qrit cām erroris: z videtur i h cōsentire q; oēs nouerūt beatitudinē z appetāt eā: s; nō qrit vbi est: z iō error incidit in opibz eorū: videt autē hoc esse nihil fm eū: p̄cipue q; si noscāt eā nō noscūt vepz z increatū bonū: ergo nouerūt vbi qrit beatitudinē: z sic sua rō nulla est. Rñsio dicendū q; prima ps auctoritatē z rōnū tenenda est: z nō solū q; oīs hō appetat beatitudinem: z ppter ipsam agat qcq; agit: sed etiā sic dicit Dion: Sed qd appetit/ z oē qd est/ z etiā id qd nō est actu: sed potētia certa vt appetit in pulchro z bono beatificātibz esse. Hoc autē hoc mō est intelligēdū. Beatitudo pōt cōsiderari duplicit. s. in eētia/ z in rōe beatificantij/ q; sunt aliquid mō in ipsa. Si vo i eētia cōsiderat tūc duplex est. s. creata z increata: z de increata dicit Basil. sup principiū psalterij: Sic est qdem p̄ia z vera ac p̄ia beatitudo vna sic z bonū vnū qd est de^o quēadmodū z Paulus cōmemorat dicens in aduentu bti dei z saluatoris nri dñi iesu christi: reuera illud est solū beatū qd etiā solū bonū est ad cur^o auxiliū vnuerſa respiciūt qd oēs desiderāt q; est sola incōmutabilis natura ingturbabilis vita/ vbi nullus excedit error/ in q; nō est imuratio quā nō contingit vlla cōuersio fons penitis in deficiēs gratia siue sciētie thesaurus. Beatitudo autē creata est illa de qua pri^o dictū est: tā fm statū vie q; fm statū p̄ie. Si autē beatitudo p̄sideratur in ipsis beatificātibz vlt rōne eoz tūc qdlibet beatificātiū hz imitatōez ad beatitudinē increatā: z ex h qd ē exēplari ab ipsa hz mouere appetitū z sic oē qd ē appetit beatitudinē fm q; est exēplū p̄ie beatitudis: z h est qd dicit Ansel. in lib. de casu diaboli sic dico nūc beatitudinē nō beatitudinē cū iusticia: s; quā volūt etiā oēs iniusti. Dēs q; ppe volūt beati filij eē. excepto nāq; h q; oīs natura dī bona/ duo bona z duo his p̄traria mala vsu dicūt vnū: vnū bonū est qd dī iusticia cui cōtrariū malū est qd dicit iniusticia/ alterz bonū est qd mibi videt posse dici cōmodū: z huic malū opponit incōmodū: s; iniusticiā qdē nō oēs volūt/ nec oēs fugiūt iniusticiā: cōmodū vero nō solū oīs rōnalis natura: s; z oē qd sentire pōt vult z vitat incōmodū inā nullus vult nisi qd aliquo mō putat cōmodū. hoc q; mō oēs bti sibi eē volūt: etiā mali bti eē volūt. Ex h expresse patet quod dictū est. Ad idē facit quod dicit Basilus super principiū psalterij sic: Impiti homines dūmodo ignorāt beatā naturā z diligūt beatam esse putan t interdū q; nullius momentū sunt dī tantia scilicet vel diuitias/ cozpoz sanitatē/ vlt bonoz gloriā/ quozū nihil prozū est bonū fm suam naturā/ non solū pro eo q; facile patitur in cōtraria id est mutationē: verū quia nequāq; bona esse credēda sunt/ que bonos efficere nō possunt eos qui possident. Quis em per facultates iustus effect^o est: q; pudic^o per sanitatē: Immo vo ecōtrario interdū facultatē delinquendi p̄bucunt/ bis q; vel sanitate

Solo

Ad p̄m̄i cō-
trariū.

vel diuinijs cōpetent vti nescierūt. Expressi autē b̄
 parer p̄ autoritates Aug. de. ij. cōfessionū inductas;
 hoc ḡ modo oia volūt esse beata/ nō solū oīs hoies
 vt pbant tā p̄ h̄i q̄ scri. Dōm ḡ ad p̄m̄ū qd cōtra
 hoc est qd Aug^o infra soluit q̄ i illo furto h̄ns sp̄m̄
 vmbaticā beatificāris appetierit sic dicens: An li-
 buit facere cōtra legē saltē fallacia vt manē liberta-
 tē captiu^o immutaret faciēdo impune qd nō liceret
 tenebrosa oipotētie silitudine: q̄si diceret sic est. Un̄
 p̄stat q̄ p̄m̄ū q̄redo dicit r̄ moriū ad actū furci erat
 oīmpotētie silitudine q̄ beatificānt; aliqua h̄z rōnem et
 sp̄m̄. Ad aliū dōm q̄ Aug^o disputat cōtra positio-
 nē/ r̄ est sua argumētatio poti^o ad hoīem q̄ ad rōnē
 fuit aut̄ positio triplex. s. q̄ b̄ritudo est virt^o animi
 r̄ q̄ est voluptas/ r̄ q̄ est de^o/ r̄ oīs illi ponebant q̄
 beatitudo est illa f̄m̄ intētionē beatificānt; / r̄ f̄m̄ eē
 simul/ r̄ f̄m̄ hoc b̄n̄ p̄cedūt sue rōnes: si aut̄ accipiat̄
 intētio beatitudinis r̄ res supposita p̄ beatitudinē
 differētie tūc incidit fallacia accidētis vt dictū ē. Et
 p̄ hoc patet solutio tā ad l̄ram q̄ etiā ad oia q̄sita.

Ad alia sil.

**Si qd de deo cognoscit aliqs qd
 ibi no intelligat omnes.**

Solet etiā queri vtrū aliquid de deo cogno-
 scat aliqs magis merit^o vt Petrus: qd nō co-
 gnoscat aliqs min^o merit^o vt Lin^o: Pluri-
 bus videt q̄ oia de deo ad beatitudinē spe-
 ctantia oēs cōiter electi cognoscāt: sed diffe-
 renter. Nihil em̄ in deo noscibile maius di-
 gnusq̄ videt q̄ eū intelligere trinū r̄ vnum
 hoc aut̄ oīs tūc p̄ sp̄m̄ cognoscēt. Un̄ seq̄
 tur vt nō sit aliqd beatitudini p̄tinens inco-
 gnitū alicui beatorū. Dm̄s ergo cū cta illa vi-
 debūt quoz cognitio seruit beatitudini sed
 in mō videntī different. Alius em̄ alio ma-
 gis: alius alio minus fulgebit.

I. Cor. ij.

Arri. v. III.

An vn^o beatorū cognoscit aliqd de deo qd
 nō cognoscit alter.

Arg. p̄mo

Inde q̄rit̄ de hoc qd dicit̄ ibi [Solet etiā q̄-
 ri vtrū aliqd de deo p̄gnoscat aliqs r̄c. vide-
 tur q̄ fallum dicat; q̄ f̄m̄ dictū beati Dyonī-
 sij in ceterar. cap. ij. illuminatores sunt superiores in
 ferioz: s; hoc nō posset esse nisi superior cognosceret ali-
 qd de eo qd inferior nō cognosceret: ḡ cū hoīm beati-
 tudo sit f̄m̄ beatitudinē angeloz aliqd cognoscit de
 deo magis merit^o hō qd nō cognoscat min^o merit^o
 hō. Adhuc videt q̄ argumentatio valeat quā facit
 in l̄ra; q̄ ex h̄ q̄ aliqs videt maius/ nō seq̄ q̄ videat
 min^o nisi min^o sequat̄ ex illo maior/ sic q̄ scit mathe-
 maticā nō sequit̄ ex h̄ q̄ sciat geometriā v̄l metaphi-
 sicā/ s; ista sit minor q̄ illa: ḡ a silī nō sequit̄ si ostēdit
 eis deū trinū r̄ vnū vt sciat̄ hoc q̄ p̄pter hoc videat
 oia alia. Adhuc qd est b̄ritudini p̄tinēs qd dicit̄ ho-
 mines videre: hoc em̄ nō videt̄ eē nisi qd est summū
 bonū: ḡ v̄f q̄ nō videat̄ in ip̄o oēs nisi qz ip̄e est sum-
 mū bonū: s; multa alia videt̄ superiores: ḡ nō h̄nt co-
 gnitionē parē. Adhuc in terrenis intellectib; sic est
 q̄ magis clar^o r̄ subtilis plura cōp̄hendit: ḡ r̄ in su-
 periorib; ita erit: ḡ nō eglē h̄nt cognitōz vt v̄f. Ad-
 huc in l̄ra d̄r q̄ in mō differat/ r̄ q̄rat̄ q̄s sit mod^o il-
 le/ videt̄ em̄ q̄ vno mō oēs videat̄: qz oēs immedia-

20

30

40

50

Solo
ad obiecta
silum.

Ad argum̄
tū littere.

re r̄ p̄ sp̄m̄: ḡ videt̄ fallum esse qd dicit̄ in l̄ra. Rñ
 sio dōm q̄ hoc qd d̄r intelligit̄ de p̄tinentib; ad b̄ri-
 tudinē: r̄ hec est cognitio p̄ sp̄m̄ q̄ fidei q̄ ad oēs arti-
 culos succedit: in alijs em̄ differentē habebūt/ r̄ ha-
 bent cognitionē sicut pb̄t̄ p̄ime obiectiōes r̄ etiā
 min^o a seipso differentē: qz successiue reuelat̄ eis p̄
 de diuine cognitōis secretis. Ad argumētū qd dicit̄
 in l̄ra dōm q̄ p̄ hoc p̄bat q̄ nihil celabit̄ eos de p̄ri-
 nentib; ad b̄ritudinē: r̄ est argumētū a minori/ sic
 min^o videt̄ q̄ maximū r̄ difficilimū reuelat̄ q̄ q̄libz
 alia minora ad beatitudinē p̄tinētia s; reuelat̄ maxi-
 mū: ḡ q̄libet alia reuelat̄. Et p̄ h̄ p̄r̄ solutio ad oia.

De paritate gaudij.

Solet etiā q̄ri an in gaudio dispares sint: sic
 in claritate p̄gnitiōis d̄r̄t: De hoc Aug. ait
 adulte māsiōes in vna domo erūt. s. varie p̄-
 miorū dignitates: s; vbi de^o erit oia in oib^o:
 erit etiā i dispari claritate par gaudiū. vt qd
 hēbūt singlī: cōe sit oib^o qz etiā gl̄ia capitū
 oīm erit p̄ vinculū charitatis. Et h̄s dat̄ in-
 telligi q̄ par gaudiū oēs hēbūt: et si dispārē
 cognitōis claritatē: qz p̄ charitatē q̄ in singu-
 lis erit p̄fecta tātū q̄sq̄ gaudebit de bono al-
 teri^o q̄tū gauderet si in seipso haberet. S; si
 par erit cūctorū gaudiū: videt̄ q̄ par sit oīm
 b̄ritudo: qd cōstat oīno nō eē. Ad qd dicit̄ po-
 test q̄ beatitudo par eēt si ita eēt par gaudi-
 um vt etiā par eēt cognitio: s; qz hoc nō erit
 nō faciet paritas gaudij paritatē b̄ritudis.
 Pōt etiā sic accipi par gaudiū vt nō referat̄
 paritas ad intensiōnē affectionis gaudētū
 s; ad vniuersitatē rerū de q̄b^o gaudebit: qz
 de oī re vñ gaudebit vn^o gaudebūt oīs.

An gaudiū ab Augustino sit b̄n̄ definitū.

Arri. ix.

Inde q̄rit̄ de hoc qd dicit̄ ibi [Solet etiā q̄ri
 an i gaudio dispares sint r̄c. Et q̄runt̄ duo
 scz qd sit gaudiū/ r̄ vtrū sit par in oib^o. Ad p̄-
 mū accipiat̄ diffinitio Augusti/ q̄ dicit̄ q̄ gaudiū est
 diffusio animi in cōceptiōe boni/ s; gaudiū cū sit in
 genere passiōis v̄f q̄ nō cōpetat nature intellectuā-
 li: qz passio f̄m̄ Arist. est inferens vel illata in sensū
 r̄ sensibile aiām. Adhuc diffūdi nō cōpetit nisi ma-
 teriali passibili: ḡ nō cōpetit nature intellectuāli/ sic
 āgelo v̄l aierōali: ḡ gaudiū ill^o attribui nō d̄r/ vt v̄f.

J

Arg. p̄mo

20

30

Obiectio

40

50

Solo

Ad p̄m̄ū

Ad 2^m

Adhuc delectatio etiā attribuit̄ b̄ris r̄ q̄rat̄ i q̄ dif-
 ferat̄ gaudiū a delectatōe/ v̄f q̄ in nullo: qz delecta-
 tio ē diffusio ai in p̄ceptōe boni: ḡ ē idē gaudio. Ad
 huc cū f̄m̄ Aug. r̄ Boe^m nō sint nisi q̄r̄tuoz passiōes
 nat̄ales. s. gaudiū/ tristitia/ spes r̄ timor/ r̄ n̄ possit ad
 alias reduci d̄lectatō/ p̄stat q̄ ad gaudiū r̄duce: ḡ ē
 idē illi. Adhuc idē ē in p̄ceptōe boni p̄nt̄ inferēt̄ bo-
 ni passiōz silr̄ gaudiū: ḡ eadē sūt re gaudiū r̄ delecta-
 tio. Rñsio dōm q̄ gaudiū satis cōueniēt̄ est diffi-
 nitū p̄ Aug. Ad p̄m̄ū ḡ dōm q̄ ē passio sp̄ual/ r̄ hec
 b̄n̄ cōpetit nat̄e sp̄uali/ sic p̄bat̄ ar. p̄ platonē q̄ dice-
 bat q̄ oīs delectatō esset generatio i sensibile aiām:
 r̄ oñdit q̄ sūt passiōes q̄dā sp̄uales simplices r̄ sim-
 plicis/ sicut delectatōes p̄templationū/ sicut q̄ d̄ca-
 meter est assimil; Ad aliud dōm q̄ aliqd diffundi-

tur extensioe spirituu / z elevatio subtilis e sanguis passibilis nature z virtutis q opat in organo / sed sic no diffundit spualis natura / s; metaphorice qn spi-

Ad 3^m qd est qstiucla

dicendu q differentia est in rone noim: qz gaudiu ori tur ex delectatioe: delectatio em (sic pbat Arist. in. x. ethicoz.) est supfloratio nature in opatioe pprii z naturalis habitus no impedit / sed gaudiu est ostensio illius in delectatioe boni pcepti: z ita patet q gaudiu ori de delectatioe / sicut effectus ei: z ista dnam etiam ipa noia ostendit. Ad id qd obicit ddm q obiectu fundat sup fallu intellectu ei q delectatio sit

ad obiectioz

Ad 4^m

diffusio: qz diffusio illa est effectus ei. Ad aliud dicendu q non sequit si reducit ad illa q sitide illi: qz no reducit ad illa nisi sicut in causam: z no sicut eiusdem essentie existent. Ad aliud ddm q ex hoc non pbat nisi q sunt eade: z b est veru s; no sequit q sint idem: qz sunt de eode diversimode.

Arti. X

An in omib beatis sit par gaudiu.

R Arg. pmo

Quando qrit vtru sit par gaudiu: sicut dicit in lra. s. a. videt q non: naturale em est non eque intensum esse gaudiu de alieno bono si

cut de pprio / sed gratia z glia no tollit natura sed pficiunt eam: q videt q etia in patria intensi sit gaudiu de pprio q de alieno: q ro sua p qua pbat in lra q sit par gaudiu nihil valet. Adhuc in nullo est paritas angeloz (vt vult Dyo) cu alio: q nec in hoibz

20

30

q no erit etiam par gaudiu. Adhuc falsum est q de omnib de quib vn gaudet z alius: qz no percipit vnus qd pcipit ali: q cum gaudeat de percepto no de quo gaudet vn gaudet z alius. Ratio ddm q nulla rone video hic vera nisi illa qua ultimo inducit in cap. s. q sit par ex pre obiecti no ex pre subiecti. s. qz est de par: qz de vno z eode omes gaudent.

Solo

Ad primu

Ad obiectu aut primu ddm q hic considerat gaudiu ex pre subiecti gaudetis / z ibi b coedit q no

Ad 2^m

sit par gaudiu. Ad aliud ddm q in dignitate z pceptione donoz omis sunt impares quantu ad modu percipiendi: qz vnus limpidi videt qz ali: z io intrinsecus gaudet: sed ex pre obiecti gaudioz nlla est imparitas: qz sumu bonu omib equaliter se representat. Ad aliud ddm q idem percipiunt ex pre percipiendi zc.

Si maior sit beatitudo sanctoru post iudiciu.

Post hoc queri solet si beatitudo sanctoruz maior sit futura post iudiciu q interim? Si ne omi scrupulo crededu est eos habituros maiore gloriā post iudiciu q ai: qz z maius erit gaudiu eoz: vt supra testat est Aug. z amplior erit eozu pgnitio. Cui hiero. Peracto iudicio amplioze glia sue claritat de us demostabit electis. Si que mouet quid opus sit spiritib defunctoru corpa sua in resurrectione recipere: si eis pot sine corporib summa btitudo pberi: difficilis qstio est nec pot a nobis pfecte diffiniri. S; tm dubiu non est z raptam a carnis sensib hominis mentē z post mortē ipsa carne deposita no sic videre posse incomurabile substantia: id est deu: sic scri angeli vident: siue alia latentiori cau

sa: siue ideo quia inest ei naturalis quidam appetitus corp ad ministradi: quo retarda tur quodammodo ne tota intentone pergant in illud summū celū: donec ille appetit con quiescat. Porro si tale sit corp cui sit difficilis z grauis administratio sicut hec caro q corrumpt multo magis auertit mens ab illa visioe sumi celi. Proinde cu hoc corp ia no aniale s; spuale recepit equata angel ha bebūt pfectu nature sue modū obediēs z im perās viuificata: z viuificās tā ineffabili facilitate: vt sit ei glie qd fuit sarcine.

1. Cor. 15.

An beatitudo sanctoru erit maior post iudiciu q ante iudiciu.

Arti. XI

Unde querit de hoc qd dicit ibi [Post hec qd ri solet si beatitudo zc. videt em falsu: quia corp quantu cunq puru z claru sit ignobili

Arg. pmo

us est qz aia: sed nobili ignobili: z cōiunctum retarda ab ipso: q videt q ania a corpore retardabit: ergo minorabit gaudiu eius post resurrectionē: z hu ius contrariu dicit in lra. Adhuc in li. de causis dicit q omis virtus quanto magis est vnita tantomagis est infinita: sed virtus anime magis est vnita extra corp q in corp: q magis infinita: q extra corp pceptua est plurimoz gaudioz z maioru q in corpore. Adhuc cu cōiungit corpore / cōiungit potentie s; ois forma tantomagis depmit qtomagis potētie cōiungit: q cu aia sit forma ipa depmit qn corpi vntur: q vt pri. Adhuc anie separate in quantu hmoi maior est cōueniētia ad lumen simplex z io spuale q anime vnite corpore / s; inter magis cōueniētia maius est gaudiu in cōiunctioe ad deu qz corpore vnita vnt ad alteru: q videt q anima separata magis gaudeat in cōiunctioe ad deu qz corpore vnita: q no auget eius gaudiu p vnione ad corp sed pot minuit

20

30

40

Solutio.

Ratio ddm q augmentu illud pot intelligi exren siue vt sit de plib vel intensiue. Et primo mo coedo q augebit. Seco aut mo no videt q augeat nisi hoc mo quo dicit in sequenti cap. s. q quietat desiderio naturali qd depedit ad corp foris intentio ne cōcurrēt in dei cōtemplationē. Ddm q ad pmu p Augu^m q excellu humili adherens in suba sua nihil ledit: illud aut multa subleuat humilitate: vñ corpus in isto statu subleuat ab aia glificata ad gliam: z tuc in nullo retardat / sic sup in doctib corpis est expeditu. Ad aliud ddm q intellectus no est vt corpalis etia cu aia fm suā subam vnit corpi / z illu est ania capax deit: io cu ille no vnias no multiplicat in organo: z io in nullo finitaf vt obscurat. Ad aliud ddm q hoc est veru cu aia sequit corp z b e in via / z tuc corpus seqt aiam ad formalitatem z sensualitatem: z io no retardabit eā. Ad aliud ddm q intellectus no pūgit organo: z io facta vnioe remanet vniētia / vt dcm ē.

Solutio.

Ad pmu

Ad 2^m

Ad 3^m

Ad 4^m

An ania iteru appetat vniri corpore.

Arti. XII

Eide qrit de b qd dicit ibi [Si que mouet qd op^o zc. s. a. fm ei b vt q nobili appetat ignobili: s; b est z natura / vt dicit Ar. Ad hanc ddm q arist. loquit de appetitu pfectiois: qz ille sp est in ignobili respectu nobilioris: z hoc mo ania no appetit corp sed pot sicut subiectu pfectiois z meritoru vt secū papiat cōsolationē z retributionē.

Di.

L

Si mali in inferno peccabunt.

Incipitur questio ex

h premillis ducens originem Super praemissis Aug^o loquens de malis in inferno dānatis: et bonis in celo glorificatis: dixit q^d nec bonis voluntas: nec malis facultas eē peccādi poterit Et de bonis quidē cōstat: s; de malis a q^b voluntatē malā nō remouet querit quō sit verum eos non posse peccare: imo quō verū sit eos nō peccare cū malā habeāt voluntatē: Qui dam autumant illā voluntatē nō esse peccatū: sed supplicii tñ. Alij x^o peccatū esse fatent sed p^r illud eos nō mereri aliquā penā: q^r nō est ibi locus merendi. Illud ergo peccatū dicūt nō esse meritū supplicij s; supplicii mali meriti q^d in hac vita precessit. De hoc autē Augustin^o ita dicit: Temp^o acquirēdi vitam eternam in hac tñ vita deus hominib^o dedit vbi voluit etiā penitentiā esse fructuosam: ideo hic penitentiā fructuosa est: q^r potest hic homo deposita nequitia bñ viueri: et mutata voluntate merita s^{il} opaq^o mutare: et ea gerere q^d deo placeāt. Q^d q^d in hac vita nō fecerit: habebit quidē pñiam in futuro seculo de malis suis: sed indulgētiā in cōspectu dñi nō inueniet: q^r si erit stimulu^o penitentiā: tñ nulla erit ibi correctio voluntatis. At alib^o em̄ ita culpabit iniquitas sua: vt nullaten^o ab eis possit vel diligi vel desiderari iusticia. Voluntas em̄ eorū talis erit vt habeat sp^u in se malignitatis sue supplicii nūq^m tñ recipere possit bonitatis affectū. Quia si cut illi q^d cū xp̄o regnabūt nullas in se male voluntatis reliquias habebūt: ita illi q^d erūt in supplicio eterni ignis cū diabolo et angelis eius deputati: sicut nullā habebūt vltimus requiē sic bonā nullaten^o poterūt habere voluntatē. Et sicut coheredib^o xp̄i dabit pfectio gratie ad eternā gloriā: ita consortibus diaboli cumulatib^o ipsa malignitas pena: quando exterio^ribus deputati tenebris nullo illustrabunt interiori lumine veritatē. Et his apparet reprobos in inferno pñiam sic gesturos: vt p^r eā prauā voluntatē nō deserant: et illa maligna voluntas erit eis ad cumulū pene: per quā tñ nō merebunt: q^r nullus merebit nisi in hac vita.

An peccent damnati in inferno.

h Incipitur questio ex pmissis. Dic in vltima distin. agit de statu malozū post iudiciū et resurrectionē. Et querit mgr̄ tria. s. an peccent in inferno damnati: et de membris in

teriorib^o /z q^liter se habeāt ad inuicē beati et dānati Et p^r hoc patet q^d primū est in primo cap. secundū in secundo et tertū i tertio. Incidūt autē tria querēda rōne primi capli. s. an peccēt damnati in inferno. Secūdo vtrū peccēt demones. Tertio vtrū aliqd boni possint velle damnati. Ad p̄mū sic obijciūt tōm̄is in ordinat^o mor^o nature rōnalis est p̄ctm̄: s; in inferno sunt inordinati mor^o aiaz rōnaliū vel hoim̄: q^d tñ in inferno sit p̄ctm̄. Adhuc q̄tomag^o est obstinata voluntas tātomag^o peccat in vita ista: q^d obstinatio nō minuit p̄ctm̄ /s; auget: s; damnat^o a nō dānato q̄ntū ad potētiā peccādi nō differt nisi in obstinata voluntate: q^d pl^o peccat damnat^o q^d nō damnat^o. Adhuc /de^o non creauit eos ad malū nec etiā natura: q^d nec ex deo nec ex natura s; ex libertate p̄cedit inordinat^o actus eoz^o: q^d v^o q^d ita peccēt sicut nō damnati.

Adhuc si aliq^s sibi necessitatē facit peccādi p^r illicitū actū in secūdo actu nō excusat /s; duplices merebit maledictiōes /s; hoc mō necessitatē sibi p̄curauerūt damnati: q^d ex obstinatione nō excusant /s; duplices merent maledictiōes. Adhuc nō d^r esse melior status dānati q^d nō dānati /s; si nō possent peccare melior esset stat^o ille q^d iste in q^d peccare p̄nt: q^d v^o q^d peccare p̄nt. Adhuc cā assignat a seris q^d lamech plus peccauit q^d cayn: q^r visa pena ei^o se nō corerit q^d maxime peccat ille q^d exgra pena p̄pria a peccato nō retribuit. i. ab inordinata voluntate /s; tales sunt dānati: q^d ipi morte peccāt. In cōtrariū hui^o est: q^d nūq^m aliq^o culpa extendit vltra sniam cōdemnatiōis culpe eiusdē /s; damnati sniam sue damnatiōis acceperūt: q^d vltra illā nō extendit culpa: q^d nec peccant in inferno. Adhuc et p̄ctm̄ (vt dicit Aug^o) ordinat^o p^r diuinā iusticiā: q^r alit^o aliqd inordinatū remaneret in hoc mūdo /s; q^d ordinat^o necesse est vt statū et finē habeat vltra quē nō p̄grediat^o: q^d et peccatū dānatorū necesse ē q^d accipiat finē /s; finis p̄gruēt^o imponi nō pōt p̄ter q^d in morte q^d incipit ordo iusticie cōdemnatiōis: q^d nō vltra peccant in inferno. Rūso dōm q^d mali hoies v^o ante nō peccāt in inferno /sicut vltime p̄bat obiectiōes. Ad primū dōm q^d inordinat^o act^o q^d nūq^m ē vt pena /q^d nūq^m vt culpa: in libera em̄ voluntate est vt culpa: in obstinata autē ex cōdemnatiōe iusticie ē vt pena /z sic est in dānatis. Ad aliū dōm q^d obstinatio d^r dupl^r. s. imobilis voluntas a malo cōcepto ex p̄ticiā soli^o malicie /z imobil^o voluntas a malo cōcepto ex cōfirmante iusticia /z primo mō nō excusat s; accusat s; scdo mō: q^r ita est q^d ordiāuit iusticia diuina q^d q̄qd finalit^o vult libera voluntas q^d ab illo auerti nō possit p^r mortē: et iō malū a malo cōcepto nō auertunt: et ideo d^r Ezech. 32. Fuerūt iniquitates eorū in ossib^o eoz^o et arma sub capitib^o eoz^o: hoc autē obstinatio pena est nō culpa. Ad aliud dicendū q^d iusticia diuina facit vt infligens istā obstinationē / sed nō vt causa meritoria /sicut et mortē facit iusticia diuina infligens / sed vt causa meritoria imp^r manib^o et verbis accersierūt illam. Et est simile /sicut fur prima voluntate contrectat rem alienā z condēnat ad ostēsiōē iusticie iudicis cū ligat^o imobiliter sup^r colum ei^o et separat ab eo etiā inuito. Ad aliud dicendū q^d hoc intelligit de illis p̄ctis quoz^o vnū inducit in aliū sicut ebrietas in fornicationē v^o homicidiū /s; hic nō est sic: q^r voluntas imobilitas causat ex inflictiōe pene. Ad aliud dōm q^d nō est loc^o emēde vt dicit in l^ra: et ide opena ibi experta nō aggrauat.

Arg. pmo

20

30

40

50

60

In p̄riū p^o

20

Solo.

Ad p̄mū.

Ad 2^m

Ad 3^m

Ad 4^m

Ad 6^m

Disti. L de statu et cōditōe damnatorū post iudiciū ad rōnem et voluntatē.

Matt. 12.

Arti. I

A

b

Arti. II An demones peccent apud inferos.
B
Arg. pmo f Ecundo querit an eade ratio sit de demoni-
 bus. Et videt q sic: qz dicit Dam. q oportet
 scire q qd in angelis est casus hoc est in homi-
 nib; mors: qz sicut angeli post casu no sunt suscep-
 tibilis pnie/ ita nechoies post morte: qz videt q ppter
 ista obstinatione etia eis no debet imputari pecca-
 tu qd mo comittunt. Adhuc a dno cōdemnat⁹ e de-
 mon in toto z hō in pre. s. in anima: si q cōdenatio fa-
 cit q no debet hōi imputari pctm/ multomag⁹ facit
 q no debet imputari demoni. Adhuc no pōt corri-
 gere voluntate: s; qd no pōt alit esse no habet laudē
 vel vituperiū/ vt dicit Iul⁹: q in iustū est vt vī si si
 biboc imputaret in pctm. In cōtrariū est q autor
 mali no debet esse melioris cōditionis qz psuasus in
 malo a demone: sed video q hō iā est psuasus in ma-
 lo a demone z imputat hōi tale pctm: q multomag⁹
 demoni debet imputari. Ad hoc dōm q vtraq; ps
 opintiones habet p se: z in secūdo plusq; hic inuenit
 de ista qōne/ videt tñ rucior esse via dicentiū q pec-
 cent vsq; ad diem iudiciū qñ finalē quo ad maiorem
 penā z carcerē accipient cōdemnationē: z tunc am-
 plius peccare nō poterūt. Ad primū autē dōm q nō
 est sile: qz homo post morte nō accipit temp⁹ ex casu
 sed demoni hoc temp⁹ datū est quo exerceat electos:
 z ideo in illo tpe crescit sibi peccatū z etiā pena. Ex
 dicto autē Dam. nō intelligit aliū nisi q in hoc simi-
 les sunt q insusceptibiles sunt penitēcie. Ad aliud
 dōm q nō habet ad huc finalē cōdemnationē/ vt ho-
 mo habet finalē in anima z in corpore/ s; fm alterā
 ptem penā homo adhuc nō sustineat. Ad aliud di-
 cendū q licet corrigere nō possit statum sue cōfirma-
 tionis in malo/ tñ quilibet act⁹ singular⁹ est sibi vo-
 luntari⁹: z ideo vituperat: de hoc autē mō cōfirma-
 tionis meli⁹ inuenies dictū in tertio qz hic.

Arti. III An damnati possint velle aliquod bonū.
L
Arg. pmo t Ertio qrit vtrū aliqd bonū possint velle dā-
 t nati/ videt q sicut qz malū vt dicit Dyo⁹ est in-
 voluntariū z incausale z infructuosum z pi-
 grū: cū q aliqd velint z hoc nō sit malū z sit bonū vl
 malū videt q nihil velint nisi bonū. Adhuc qd ab-
 solute z fm se est puatio nullū mouere pōt appetitū
 q nec appetitū dānatorū: qz videt vt pri⁹ q velint bo-
 nū. Adhuc nihil appetit suā destructionē/ s; malū
 est destructio omnis rei: qz nihil appetit malū: q nec
 damnati: qz vt pri⁹. Adhuc Dyo⁹ dicit in libro de
 diu. no. cap. x. de demonib; q bonū z optimū cōcu-
 piscūt esse/ viuere z itelligere: s; damnati nō sūt ma-
 gis obstinati qz demōes: qz ipsi z cupiscūt bonū z sic
 habet ppositū. In cōtrariū hui⁹ est qd dicit Bern.
 in canticis de damnato: In eternū nō obtinebit qd
 vult: z tñ qd nō vult impetū sustinebit: z dicit q
 vult iniquitatē quā fecit in seculo viuens. Adhuc
 obstinata in malo voluntas nō pōt nisi velle malū:
 qz tñ. Rñsio ad hoc est q voluntas eoz est duplex s.
 naturalis z deliberatiua: naturalis autē h; potius
 velleitate actualē q est impfecta voluntas qz volun-
 tate actualē/ sed deliberatiua p gredit in actu. Dōm
 q naturalis voluntate vellēt bonū/ z deliberatiua vo-
 lūt malū: z hec solutio est fm Dyo⁹ de di. no. ca. x.
 Alij autē hic ponūt aliā distinctionē q a nobis posita
 est sup scōm. Ad primū q dōm q Dyo⁹ non loquit⁹
 de eo qd est malū in actu interiori vel exteriori/ s; de

malicia ipsa hoc est de malo inquantū malū: hoc ei
 verū est esse inuoluntariū sicut pbat arist. in. iij. et bi
 corū: sed istud nullo mō pōt esse voluntariū. Et per
 hoc patet solutio ad sequens: qz non est puatio pu-
 ra: qz destructio est cōsequens appetibile sicut z mō
 qz qui fornicat nō intendit diminuire naturale bo-
 num in ipso z destruere gratuitū: z tamen cōsequit⁹
 vtrūq; istoz ex fornicatione quā facit: et ita est ibi
 q actus cadit sup actū z destructio cōsequit⁹. Ad di-
 ctum Dyonisiū dōm q sicut dicit ipse/ ipe loquit⁹ de
 voluntate demonū fm q nō natura mali/ s; in qua-
 tum sunt bonū z optimū cōcupiscūt/ sicut omnis na-
 tura cōcupiscit bonū inquantū est.

Quare dicunt tenebre exteriores
 Hic queri pōt quare ille tenebre quibus in-
 uoluent mali in gehenna dicunt tenebre ex-
 teriores: Quia tūc mali penit⁹ extra lucem
 corporale z spirituale scz deum erūt. Hunc
 ei z si patiant tenebras in cecitate mētis: nō
 tamen penitus extra lucē dei sunt nec corpo-
 rali luce priuant. De hoc Augu. sic ait: Fra-
 dei z in iudicio erit: z hic est in cecitate men-
 tis cū dant mali in reprobū sensum. Ibi ex-
 teriores tenebre erunt: qz tūc peccatores pe-
 nitus erunt extra deum. Quid est em penit⁹
 esse extra deū nisi esse in summa cecitate. Si
 quidē habitat deus lucem inaccessibile. He
 aut tenebre hic iam incipiunt in peccante cū
 ab interiori dei luce secludit: sed nō penitus
 dum in hac vita est. Ecce quare ibi peccator
 dicit pati exteriores tenebras z nō hic: quia
 ibi secludet penit⁹ a luce dei qd nō hic. Sed
 quō intelligenda est illa seclusio? An qz nō
 videbūt deū p specie? S; nec aliquis videt
 hic deū p specie: an p dissimilitudinē quā fa-
 cit peccatū inter deū z hōiem? S; z hic mul-
 ti p grauiā peccata elongant a deo. An quia
 deum odiunt ita vt velint eū nō esse? Sed
 hic multi deū oderūt: de qb⁹ scriptū est: Su-
 perbia eoz q te oderūt ascendit semp. Que
 est ergo illa elongatio? Sane exteriores te-
 nebre intelligi possunt quedam malignitas
 odij z voluntatis q tunc excrescet in menti-
 bus reprobōrū: z quedā obliuio dei: qz tor-
 mentozū interiorum et exteriorū doloribus
 a deo afficient z turbabunt: vt ab illis ad co-
 gitandū aliqd de deo vix vel raro vel nūq;
 mentem reuocent. Et qui nimio premunt⁹
 pondere: a deo stupefcunt z turbant: vt inte-
 rim in aliā cogitationē nō se extendāt: sed il-
 luc tēdit impet⁹ cogitātōis vbi sentit vis do-
 lozis. S; in hac vita null⁹ a deo mal⁹ ē: vt pe-
 nitus secludat a cogitatione dei: qz nec per-
 dit appetitū bñtudinīs z quedāz boni amo-
 rem quē naturaliter habet rationalis crea-

Ad 4m

I. Timof. 6

Ps. 73.

Ad primū
 2m z 3m

Di.

L

Luce. 16. Illas autē exteriores ⁊ profundissimas tenebras reprobus p̄ffuros post iudicium dicit Aug^o opponēs de illo diuīte qui in inferno possit^r eleuās oculos vidit abraā ⁊ in si nu ei? Lazarū: cui^o cōparatiōe coact^r est cōfiteri mala sua vsq; adeo vt et frēs roget ab his p̄moneri: qđ añ iudiciū factū legi: s; p^o iudiciū in p̄fundiorib^o tenebris erūt impij: vbi nullā dei lucē videbūt cui cōfiteant^r.

Arti. III
D An apud inferos erunt perpetue ⁊ exte-
riores tenebre.

Einde q̄rit de hoc qđ dicit ibi: [Hic q̄ri po-
d test quare ille tenebre ⁊c. Ad intellectum aut̄ ist^o capituli tria querunt: quoz p̄mū est de exteriorib^o tenebris. Scđm est an damnati penitus extra deū sint sicut dicit in l̄ra. Tertū aut̄ an deū odiant/sicut iterū in l̄ra p̄ ps̄. p̄bati videt. Circa primū obijcit sic/ ois creatura deo deseruiēs ali quā ab eo mereē claritatē: sed loc^o inferni ⁊ ignis a principio mundi deo seruiērūt: q̄ aliquā sicut cetere creature merent^r a deo claritatē: q̄ nō erunt ibi p̄petue ⁊ extiores tenebre. Adhuc ignis qđ ad aliqd lucet nō facit omnino tenebras/ s; ignis inferni ad ali quid lucet: q̄ nō facit omnino tenebras. Prima p̄z p̄ se. Scđm scribit Grego^o in .ix. moralū sup̄ illud/ ⁊ sempitern^o horroz inhabitat sic: Quāuis ignis il lic ad cōsolationē non luceat/ tū vt magis torqueat ad ali quid lucet: nā sequaces quosq; suos secū i tormento reprobi flamma illustrante visuri sunt quoz amore deliq̄runt: q̄ren^o qđ eoz vitā carnalī ⁊ p̄cepta p̄ditōis amauerāt ipoz q̄z eos interitus i augmētū sue damnatiōis affligat: ita ignis qđ in obscuritate cruciat credendū est: qz lumen ad tormēta seruat.

Arg. p̄mo

20

30

Solutio.

Adhuc nihil videt sine lumine: sed in inferno dam-
nati seiniue ⁊ penas suas videbūt: qđ videt qđ sit ibi
lumen: ⁊ qđ nō est ibi carentia lucis interioris ⁊ exte-
rioris/ sicut dicere videt in l̄ra. Rñsio dōm ad hoc
qđ dispōem illi^o loci sol^o de^o p̄fecte nouit/ ⁊ illi qđ ibi
sunt/ sed nos in seculo hoc ad plenū nō possum^o/ nisi
tantū quantū ab ipsis accepim^o qđ de hoc accepit
reuelationē. Dōm qđ videt fm̄ dicta Gregoz qđ ille
locus simpliciter est tenebrosus ⁊ fm̄ qđ lucid^o: sim-
pliciter aut̄ tenebrosus est: qz flāma qđ ibi est ⁊ ignis
obscurat simpliciter ⁊ nō lucet nisi ad mai^o tormētū
⁊ nō ad aliud. vñ in hoc ignis ille deseruit deo qđ nō
om̄ia monstrat sua luce obscura: sed tm̄ ea que exag-
gerant tormēta: ⁊ hoc est qđ dicit Grego^o parum
añ supra dictā autoritatē in .ix. moralū sic: Fit q̄mi-
seris mors sine morte/ defectus sine defectu: quia ⁊
mors uiuit/ ⁊ finis semp̄ incipit ⁊ deficere defectus
nescit. Quia igit^r ⁊ mors perimit ⁊ nō extinguit: do-
lor cruciat/ sed nullaten^o pauorē fugat/ flāma cōbu-
rit/ sed nequaquā tenebras discutit q̄ntū p̄ noticiā pre-
sentis vite colligit supplicia ordinē nō habēt: quia
suā per om̄ia qualitatē non tenent. Et ibidē parū
añ: Horredo mō erit tūc reprobis dolor cum formi-
dine ⁊ flamma cū obscuritate. his collatis ad pri^o in-
ducta patet qđ dictū est. Ad primū ergo dōm qđ il-
le creature in hoc glorifican^r suo naturali mō: qz iu-
sticie dei obsequunt^r ⁊ ille qualitates sunt eis p̄cio-
sissime qbus hec maxime p̄ficere possint/ sicut opaci-
tas immensa/ ⁊ nimius calor et nimis frigus/ sicut

de Sap. 5. Quā armabit creaturā in vltionē inimi-
cor^o ⁊ pugabit cum eo orbis terrarū ⁊ insensatos/
sicut econtra creatura que in superiorib^o erit cū bo-
nis pro gloria accipit q̄litates que beatitudini com-
perit sanctor^o sicut lux quies ⁊ huiusmodi. Ad alia
patet solutio p̄ distinctionē in ductam.

Ad alia: 7

An damnati sint penitus extra deum.

Arti. v

Secundo querit vtrū damnati sint penit^r ex-
tra deum/ videt aut̄ qđ nō: qz deus est vbicq;
ergo nihil est extra ipsum. Aug^o Qui a tere-
cedit quo it^r a te placido ad te iratū: ergo nullus est
extra deum. Adhuc de^o est in omnib^o cōtinens om-
nia in esse: qđ est in damnatis/ qđ nō sunt penit^r extra
ipsum. Rñsio ad hec multa dicta sunt in primo li-
bro dōm tū qđ de^o sonat p̄uisionē/ sicut dicit Dyo^o
de diuī. no. p̄uisionē aut̄ sonat curā ⁊ influentiā be-
neficiorū: ⁊ qz nō influit bñificia/ sed penas damna-
tis: ideo extra deum esse dicunt^r ⁊ hec solutio (vt pu-
to) est fm̄ littere intentionē. Posset etiā dici qđ ad
malos damnati sunt extra deū: qz in nullo cōsent-
unt ei/ sed quo ad dominiū nō possunt effugere ipm̄
Et primo mō loquit^r in l̄ra. Secdo aut̄ mō p̄cedunt
obiectiones. Et p̄ hoc p̄z solutio ad totū.

Arg. p̄mo

20

**Solo
ad totū**

An damnati odiant deum.

Arti. vii

Tertio querit vtrū damnati odiāt deū: vide-
tur qđ nō: qz Dyo^o dicit qđ om̄ia amant pul-
chrū ⁊ bonū qđ est deus: q̄ genaz dānati. Ad
huc Aug^o dicit qđ deū diligit qđqd diligere potest.
Rñsio dōm ad hoc qđ de^o cōsiderari potest dupliciter
scz absolute ⁊ pro iusticia iudicāre pro meritis. Pri-
mo quidem modo nihil odit deum/ sed secundo mo-
do odiunt eum damnati ⁊ demones. Et per hoc pa-
tet solutio obiectionum.

Arg. qđ nō

**Solo.
ad totū**

**De animabus damnatorum si
quam habēt noticiam eorum que
hic fiunt.**

P̄terea queri solet si reprobōrū anie que
nunc in inferno cruciant^r noticiā habeāt eo-
rū qđ circa suos in hac vita gerunt: ⁊ si aliquo
mō doleant sup̄ infortunijs suorū charorū?
hanc questionē Augu. cōmemorat ex par-
te eā explicans: ex parte vō insolutam relin-
q̄ns: ait ei: Queret aliq̄s an vllus dolor tan-
gat mortuos de his qđ in suis post mortē con-
tingunt vel quō ea qđ circa nos agunt noue-
runt spūs defunctor^o? Cui respōdeo magnāz
esse questionē nec in presenti differendam.
Teruntamen breuiter dici potest: qđ est cu-
ra mortuis de suis caris: vt de diuīte legi^r qđ
dum tormēta apud inferos patere^r: leuauit
oculos ad abraam: ⁊ inter alia dixit: habeo
em̄ quinq; fratres: mitte aliquē ex mortuis
vt testes illis ne ⁊ ipsi veniāt in hūc locū tor-
mentoz. Habent em̄ mortui caraz de viuīs
quos sciūt viuere: qz nec in lucis penaz vi-
dent eos: vbi diues sine fratrib^o erat: nec in
reque beator^o vbi lazaz ⁊ abraā q̄uis lon-
ge agnoscebat. Nō tamē ideo p̄sequens est

Luce. 16

Ad primū

dos scire que circa charos suos aguntur: hic vel leta vel tristia.

Arti. VII.

An mali habeant noticia eorum que hic fiunt.

B

Inde querit de hoc quod dicit ibi: [Preterea solet queri si reproborum anime etc. Et querunt hic duo. Primum de malis verum habeant noti-

Arg. primo

cia eorum que hic fiunt: Secundo de bonis verum ipsi eorum que hic fiunt noticia habeant. Ad primum sic obicitur: nulla noticia debet auferri a malis que ad cumulum facit damnationis: sed noticia eorum que hic fiunt est ad cumulum damnationis: ergo non debet eis auferri. Prima patet per se et dicitur Gregorius prius inductis. Secunda patet sic: aut enim ea que hic fiunt sunt prospera vel aduersa / si prospera magis puniuntur ex derelictione eorum / si aduersa magis puniuntur ex cura quam habent circa suos: quia cura suorum dicit eos habere hic in littera: et sic constat positum. Adhuc anima exuta corpore aut habet modum intelligendi quem habet angeli / aut modum naturalis hominis. Si primo modo intelligit per formas sibi coeatas que sunt ydeales forme totius vniuersitatis et totius cursus nature: sicut angelus per illas formas scit et distantia per locum ita et anima. Si autem intelligit modo hominis constat quod illa cognitio non accipit etiam presentia nisi per abstractionem et operationem organorum corporalium: ergo anima illa etiam presentia ante resurrectionem non cognoscit quod falsum est: ergo relinquitur quod primo modo cognoscit: et tunc sequitur quod sciat ea que hic aguntur. Si forte dicas quod iste modus est prius bonorum angelorum et non malorum: contra / iste modus est naturalis: ergo est communis bonorum et malorum: et hoc supponitur ex disputatis super secundum. Si forte tu velis dicere sicut quidam confinxerunt quod anima egrediens a corpore portat in sensibili sua preformas sensibiles: et mediantibus illis formis verum sensibiles post mortem: Contra constat quod forme sensibiles non sunt nisi in organo corporis / sicut dicitur omnes philosophi / nec vis sensibilis anima accipit eas nisi immixtas et unitas corporis: quia et hoc modo mortis corporis perveniunt ad ipsam: anima autem post mortem nullum organum fert secum: ergo nec forma que non est nisi in organo corporis: ergo nulla est fictio ista. Adhuc dicitur quod ferat tales formas secum / constat quod ille non inducunt nisi in particularia quorum fuerunt forme: ergo nulla alta mediantibus illis possunt cognoscere: ergo que iam hic fiunt non cognoscunt: ergo constat quod iste modus est impossibilis et omnino carens ratione. In contrarium huius est quod dicitur Job. 14. in fine de malo mortuo siue nobiles fuerit filii eius siue ignobiles non intelliget. Adhuc super idem dicit Gregorius in glo. Sicut viventes mortuorum anime quo loco habeantur ignorat / ita mortui qui carnaliter vixerunt maxime vitam in carne positam qualiter post eos disponant nesciunt. Adhuc Augustinus in littera videtur velle quod diues de fratribus suis cognovit indirecte et per contumacias: quia nec vidit eos in inferno secum necetiam in requie cum Lazaro: ergo ex littera non habet quod mali sciatur ea que hic aguntur. Adhuc Aristoteles dicit quod non transmutat mortuos facta vivorum siue infortunia siue eufortunia: ergo videtur quod ad noticia eorum non perveniunt. Responso domini sine iudicio quod mortui mali presentia que hic gerunt naturali cognitione cognoscere possent sicut demones si eis permitteretur / sed secundum dicta sanctorum non permittitur eis. Et huius causa potest esse: quia etiam bonum interioris cognitionis naturalis meruerunt in

20

Solo Obiectio prima Solo.

obiectio 2a

30

In primum po

20

30

40

Solo ad totum sit.

eis obscurari: quod autem demones modo permittunt scire hoc fit ratione exercitii in quo hic presentia bonis per tentationes. Et sic patet responsio ad omnia preter primum. Ad quod domini quod non directe esset eis causa pene noticia illa vni maior est pena obscuritas naturalis habitus quem acceperunt ex creatione etc.

Ad primum.

An boni habeant noticia eorum que hic fiunt.

Arti. VIII

Secundo querit verum boni habeant noticia eorum que hic gerunt: videtur quod sic: quia in eis huiusmodi naturalis habitus non obscuratur: cum ergo nihil impediret nisi hoc / videtur quod boni omnia presentia que volunt cognoscunt. Adhuc sancti orantur ab his que sunt hic. et frustra orarentur si non audiret nec nostras sciret necessitates: ergo videtur quod sciunt eas / et eadem ratione omnia alia. In contrarium est quod dicitur Esaias. 63. in fine Abraam nesciuit nos: constat autem quod abraam bonus fuit: ergo nec alii boni sciunt ea que hic fiunt. Adhuc idem intelligit Augustinus: Mortui nesciunt etiam sancti quid agant vivum etiam eorum filii

Ad primum

Quod sic primo

20

In primum po

20

Solo

ad primum.

Ad 2um

Responso non video quomodo boni nesciant ea que fiunt hic dummodo velint scire. Ad dictum autem Augustini videtur dicitur quod Augustinus loquitur de modo cognitionis vel quia dissimulat se scire nisi quod vult eis de se subuenire.

Quomodo accipienda sunt que de lazaro et diuitem leguntur.

Si quis autem querat quomodo intelligatur quod de Lazaro et diuitem legitur: Audiat Augustini responsum dicentis. Si quis putat animas corpore exutas locis corporalibus contineri cum sint sine corpore non deerunt qui faueant et diuites sitientem in loco corporali fuisse contendat: ipsamque animam corpoream preparasse linguam: et stillam de Lazari digito cupivisse. Sed melius est dubitare de occultis que litigare de incertis: diuitem in supplicio: pauperem in refrigerio esse non dubito. Sed quomodo intelligatur diuitem lingua: digitus Lazari: flamma inferni: sinus Abrae et huiusmodi: vix a mansueti et contentiosis nunquam inueniuntur.

Quomodo intelligatur diuitem inferno habuisse linguam.

Arti. IX.

Inde querit de hoc quod dicit ibi [Si quis autem querat quomodo intelligatur etc. Cum ei super. iij. di. disputatum sit de virum anime sensibilis remanentia post mortem solum remanet hic querendum quod vocetur lingua diuitem / cum constat eum ibi carnis linguam non habuisse. Adhuc quare potest queri refrigerari lingua que aliud membrum. Adhuc quod est extremum digiti Lazari / et quod stilla fuit gutte quam petiuit. Et dicendum quod lingua dicitur vis anime que perficit linguam ad vim gustatiuam et motum locutionis / sicut dicit Gregorius. Ad aliud domini quod secundum Gregorium peccatum diuitem fuit gula et loquacitas que comes est edacitatis: et ideo lingua pre ceteris membris doluit. Ad aliud domini quod digito fit ostensio / et digito misericordie significat ostensionem: extremum digiti extremum in puritate significat misericordiam liberantem quem nulla erit tibi. Et gutta aque paruum significat refrigerium / quod non consequitur damnati in lacu in quo non est aqua etc.

Ad primum

Arg. primo

20

30

Solo

ad primum

Ad 2um

Ad 3um

Si se vident boni et mali.

Di.

L

Solet etiā queri: vtrū vicissim se videant illi qui sunt in inferno et illi qui sunt in gloria? Sicut sancti tradūt et boni malos: et mali bonos vident vsq; ad iudiciū. Post iudicium vero boni videbunt malos: sed nō mali bonos. Uñ Greg. Infideles in imo positi ante diem iudicij fideles super se in requie attendunt quorū gaudia post cōtemplari nō pñt.

De chaos inter bonos et malos.

Sed cū sancti malos in tormentis videant: nōne aliqua cōpassione erga eos mouētur: nōne eos de tormentis liberari cupiūt? Be cole illud euangelicū qđ Abraam diuiti respondit. Inter nos et vos chaos magnū firmatū est: vt hi qui volūt hinc trāsire ad vos nō possunt: neq; inde huc transire. Quid est illud chaos inter bonos et malos: nisi hīc iusticia: inde iniquitas que nullaten⁹ sociari valent. Adeo em̄ sancti dei iusticie additi sunt vt nulla cōpassione ad reprobos trāsire valeant: nulla pro eis inter sanctos fiat intercessio. Quō ergo inde volūt aliqui trāsire ad illos non possunt? Quia si dei iusticia admitteret: nō fieret eis molesta liberatio eorū. Vel ita dicunt velle et nō posse: nō quia velint et nō possunt: sed qz et si vellēt nō possent eos iuuare. De hoc ita Greg. ait. Sicut reprobi a penis ad gloriā sanctorū trāsire volunt et nō possunt: et ita iusti per misericordiam mente ire volunt ad positos in tormentis vt eos liberent sed nō possunt: qz iustorū anime et si in nature sue bonitate misericordiam habent: iam tunc auctoris sui iusticie cōiuncte tanta rectitudine cōstringūtur: vt nulla ad reprobos cōpassione moueant.

Luce. 6.

Arti. X. R

Arguit pō

20

Solo

Ad pñt.

Ad 2m pñt.

An boni et mali videbunt se inuicem.
 E inde qrit de h qđ dicit ibi: [Solet etiā queri vtrū rē. videt autē q semp se inuicem videre debeāt: qz ex hoc mali ampli⁹ torquentur / sicut dicit Sapien. 3. Videntes aut turbabuntur timore horribili rē. Et Diebe. 7. Aspiciet inimica mea et operiet confusione. Et Ps. 3. Peccator videbit et irascet: dentib; suis fremet et tabescet. Adhuc post diem iudicij potius deberent mali videre bonos q̄ e cōuerso: qz mali est amplius ledi in bonis aliorū visis: et hoc competit statim damnatorum: boni autē cordis et bene ordinati est ledi in malis aliorū: ergo visa pena maloz cum optime sint dispositi boni / per compassionē obfuscabit beatitudo ipsorum. Responso dicendū q sicut dicit in littera q ante iudiciū vtriq; alios vident / et post iudiciū boni tm̄ vident malos: qz nec etiam tunc videre bonos digni habent. Ad obiectū dicendū q ita tunc grauabunt penis q intentio eorum nunq; q̄ ad penas conuerti potest: et ideo claudet eis cogitatus de Ad 2m pñt. bonoz in celo. Ad aliud dicendū q tunc

natura glorificabit / ita q nec pati nec compari potest: compari enim non est nature perfecte / sed potius imperfecte et passibilis / et illius est bona dispositio: huiusmodi autē cōfirmatio nature chaos dicit in littera / qđ est cōfirmatū inter bonos et malos. Et per hoc patet solutio ad totum.

Quō visa impiorū pena nō minuit beatorū gloriā.

Postremo querit an pena reproborum visa decoloreret gloriā beatorū: an eorū beatitudini p̄ficiat? De hoc ita Grego⁹ ait: Apud animū iustorum nō obfuscatur beatitudinem aspecta pena reproborū: qz vbi iam compassio miserie non erit minuire beatorū leticiā non valebit. Et licet iustis sua gaudia sufficiant: ad maiorem tamē gloriā vidēt penas maloz quas p gratiam euaserūt: qz qui dei claritatem vident: nil in creatura agit qđ videre nō possint. Nō est autē mirandū si sancti iam immortales reprobos videant mentis intelligentia: cum prophete mortales ad huc videre hec omnia meruerūt. Egredientur ergo electi nō loco: sed intelligentia vel visione manifesta ad videndū impiorū cruciatus: quos videntes nō dolore afficient: sed leticia sariabunt agentes gratias de sua liberatione: visa impiorum ineffabili calamitate. Unde Esaias impiorū tormēta describens: et ex eorum visione leticia bonoz exprimens ait: Egredient electi: scz et videbunt cadauera virozū qui preuaricati sunt in me: vermis eoz nō moriet: et ignis eoz nō extinguet: et erunt vsq; ad saceratē visionis omni carni. id est: electis. Letabit em̄ iustus cum viderit vindictam.

a

Esa. vlti.

Esa. vlti.

Ps. 57.

Arti. XI 2

An beati videant omnia que aguntur in creaturis.

E inde querit de hoc qđ dicit ibi [Quia qui dei claritatē vident nihil in creatura rē. a. Querunt autē duo: primū est de veritate dicit qđ dicit. Secundū est de sensib; corporis gloriosi. s. de visu et alijs quib; vident sancti in patria: videt em̄ primū falsum: qz omnes vident claritatē dei nec tamen vn⁹ videt qđ alijs: ergo nō omnes vidēt omnia que agunt in creaturis. Adhuc fm̄ hoc vn⁹ aliū non illuminaret / et hoc est falsum. Rñsio dicen dū q visio dupliciter accipit: scz ex parte obiecti et ex parte medij per qđ est visus. ex parte obiecti nō omnia videt qui dei claritatē videt / sed videt tot quod deus vult ei manifestare. Ex parte autē medij nihil est qđ non videat qui dei claritatē videt: qz deus est mediū sufficient demonstrans qđ est creatū vl in creatū. Et per hoc patet solutio ad totū.

Arg. pmo

Solo ad totū

Hec de pedibus sedentis super solū excelsum quos seraphim duabus alis velabat scriptori et si non auditori cōmemorasse suffi

ciat: qui a facie exorsus sedētis: p̄ media ad
pedes vsq; via duce peruenit.

Arti. XII. An corpus glorioſum ſensus habeat ⁊ quā
dicuntur pedes ⁊ caput.

b Et de pedib; ſedētis ſuper ſoliū.] Iſtud acci-
pitur de Eſaia. Et licet aliter exponat̄ a brō
Dyoniſio tam in celeſti q̄ eccleſiaſtica ierar-
chia/bic tamen intelligunt̄ caput ⁊ pedes occulta
quedam diuinitatis eterna caput/ ⁊ occulta operū
ſeq̄ntiū iudiciū pedes. Et ſunt opa media creatiōis
⁊ recreatiōis tā in mediatorē q̄ in ſacramētis: ⁊ ille
bñ eſt breuis toti⁹ libri ſententiā epilog⁹ in quo
et finit̄ ad laudem ⁊ gl̄iam ⁊ honorē domini noſtri
Jeſu chriſti/ cui cum patre ⁊ ſpirituſancto eſt honor
⁊ gloria in ſecula ſeculorū Amen.

Opus diui Alberti Magni viri in om̄i eru-
ditiōe excellentiſſimi ⁊ in diuinis ſcripturis in pri-
mis docti Editū in quattuor libros ſententiā ad
omniū doctoz honorē ⁊ precipue ſcholāſtice doctri-
ne in quiſtoꝝ vtilitatē: in florentiſſimo vniuerſalis
ſtudiū gymnāſio Coloniēſi/ per venerandū ⁊ exi-
miū virū ſacre theologie profeſſorē maximū/ magi-
ſtrū Gerardū de Harderwick/ dum adhuc in hu-
manis vitam ageret ⁊ ceteros ſacre theologie licen-
tios/ baccalarios ⁊ mḡos/ bursam Laurentiū
regentes/ eiūſdē diui Alberti doctrine vigilantiffi-
mi ſecrarios opera ⁊ lucubratiōib; maximis/ vlti-
ma lima correctū atq; emendatū/ feliciter finit. An-
no dñi 1506.

Ad lectorem epigramma.

Abdita deformi quondā iacuere ſcabello
Tectaꝝ ſub ſqualido grādia ſcripta ſitu.
Leu iacuit candens rudi theſaur⁹ in vna
Oblita vel turpi candida gēma luto
Pulvere deterſo formas p̄dire priores
Hūc vides: ⁊ menda corpore nulla ſedet
Scilicet Alberto quondā maiora daturō
Que legis a magno candide lector habes.

Soli deo gloria.

Index articuloꝝ seu questionuꝝ

In quartum scriptuꝝ Alberti magni super quartum sententiaruꝝ tituloꝝ ordo incipit.

Distinctione I

- Utruꝝ sacramentuꝝ sit necessariuꝝ. Articulus p̄m^o
- Utruꝝ sint septē sacramēta v̄l etiā plura; z an sac̄m subalē ordine habeat ad veniale. arti. 2
- Querit̄ de ordine sacramētoꝝ. arti. 3
- Que sit differētia inter gr̄am donozū z virtutū/ et eā que fertur in sacramēto. arti. 4
- Querit̄ de definitionibꝝ sacramenti. arti. 5
- Utruꝝ in sacramēto signū sit res aliqua. arti. 6
- Utruꝝ ea q̄ significādi gratia tm̄ instituta sunt sint solū signa z nō sacramēta. arti. 7
- Utrꝫ offerre sacrificia carnalia sit bonū in genere z an fuerit iuris naturalis z an iustificabāt. arti. 8
- Utruꝝ veniale virtute sacramētoꝝ veteris legis remittebatur. arti. 9
- Quare in noua lege nō est aliquid curās irregularitātē sicuti in veteri. arti. 10
- Utruꝝ oblatiōes z sacrificia debuerint esse ante legem; z vtruꝝ tunc omnes tenebant̄ ratios figure in qua positi erāt. arti. 11
- Quis sit effectus cineris vitule rufe z aque q̄ fiebat per cōmixtionē eius. arti. 12
- Utrꝫ triplex causa institutiōis sacramētoꝝ a magistro sit bene assignata. arti. 13
- Utruꝝ in oī sacro sint duo. s. v̄ba z res. arti. 14
- Utruꝝ sacramēta veteris legis dederūt salutē sicuti sacramēta noue legis. arti. 15
- Utruꝝ testamētoꝝ fuit grauius. arti. 16
- Utruꝝ circūcisio a Dauid̄ sit bñ definita. arti. 17
- Utruꝝ circūcisio etiā imp̄serit characterē. arti. 18
- Utruꝝ circūcisio iustificabat. arti. 19
- Quid dicatur sinus Abzac; z an paruuli decedētes sint in aliqua pena. arti. 20
- Quare femine nō circūcidebant̄. arti. 21
- Utruꝝ omnes tenebant̄ ad circūcisionē. arti. 22
- Utrꝫ tres cause tacte a magistro sint bene assignate. arti. 23

Distinctione II

- Utruꝝ cōtra omnes penas debeant ordinari sacramenta z que sit eoz diuisio. arti. 1
- Quare nō fuerūt sacramēta instituta mox post hominis lapsum. arti. 2
- Utruꝝ baptismus Jobānis cōtulit gr̄am. arti. 3
- Utruꝝ baptismus Jobānis erat in penitentiā z nō in remissionē peccatoꝝ. arti. 4
- Quare baptismus dicit̄ esse baptismꝝ Jobis. arti. 5
- Utruꝝ baptismus Jobānis erat. arti. 6
- Utrꝫ baptisari a Jobāne fuerit rebaptisadi. arti. 7

Distinctione III

- Utrꝫ definitiōes baptismarū sint bñ assignate. arti. 1
- Utruꝝ sit aliqua forma baptismi z de singulis v̄rbis positis in forma baptismi. arti. 2
- Quid baptismus est institutus. arti. 3
- Utrꝫ aqua sit cōueniēs materia baptismi. arti. 4
- Utruꝝ in baptismo necessaria sit trina immersio aut vna sufficiat. arti. 5
- Utruꝝ adueniēte baptismo cessauit circūcisio. arti. 6
- Utrꝫ baptismus apperuit celū. arti. 7

Distinctione. IIII

Utruꝝ in paruulis q̄ recipiūt rē z sacramētū sit eq̄-

- lis effectus baptismi. arti. 1
- Quid fictio. arti. 2
- Utrꝫ fictio possit impedire baptismū. arti. 3
- Qualiter redeat effectus. arti. 4
- Utruꝝ verū sit illud dictū apli: Quotquot baptisati estis christū in dultis. arti. 5
- Utruꝝ baptismꝝ sanguinis z penitētie suppleat vicem baptismi qui fit in aqua. arti. 6
- Utrꝫ latro in cruce fuit martyr z baptisatus baptismo sanguinis. arti. 7
- Utrꝫ paruuli qui in vtero matris moriunt̄; vel nati sine baptismate decedunt eterno supplicio v̄l sensibili pena puniātur/ aut pena dāni tm̄. arti. 8
- Utrum sit orandum pro paruulis. arti. 9
- Utrum vnus z equalis sit effectus baptismi in oibus baptisatis. arti. 10
- Utrum penalitas cui per peccatū addicti sumꝝ per baptismū nō tollatur. arti. 11
- Utruꝝ in fide baptisato res precedat sac̄m; z vtruꝝ nō recedēte fictiōe sit vere signū. arti. 12
- Utrum paruulis in baptismo datur gratia; z vtrꝫ habeat virtutes. arti. 13

Distinctione V

- Utrꝫ ille qui debet baptisare debet habere ordinē iurisdictionū; z an debeat esse iustꝝ. arti. 1
- Utrꝫ ebriosus homicide adultꝝ p̄nt baptisare. arti. 2
- Utrꝫ hereticꝝ z scismaticꝝ p̄nt baptisare. arti. 3
- Que sit p̄tās quā dñs sibi retinuit; z qd ministris dedit z quā potuit dare z nō dedit. arti. 4
- Utrꝫ Jobes nouit xpm̄ z qd de eo nouit. arti. 5
- Utrꝫ xps hō habuit p̄tātē dimitrēdi pctā. arti. 6

Distinctione VI

- Utrꝫ quilibet p̄t esse mister ecclēie. arti. 1
- Utrꝫ hereticus p̄t baptisare. arti. 2
- Utrꝫ character est in aliquo genere z in quo generet; z si in genere gl̄itatis in qua sp̄e. arti. 3
- Utrꝫ definitiōes characterū sint bñ assignate. arti. 4
- Que z q̄t sunt sac̄a imp̄mētia characterē. arti. 5
- Utrꝫ a tribus sacramētis imp̄mētibꝝ character character impressus sit vnus; z si plures quis eozū est plures. arti. 6
- Quomodo se habeat character sacramētoꝝ christi ad characterē bestie. arti. 7
- Quis sit effectus characteris. arti. 8
- Que gra est sanctificatio in vtero z quā dat z quā nū valet; z an tal̄ eēt baptisandꝝ si nūc nasceret. arti. 9
- Utrꝫ aliquis inuitus dormiēs reclamās tamē potest baptisari. arti. 10
- Utrꝫ aliq̄s p̄t iocādo vel mimice baptisari. arti. 11
- Utruꝝ in electis baptisandis debeāt semp̄ seruari duo tempora. arti. 12
- Utrꝫ veniētes ad baptismū fidē debent profiteri; z an illa professio sit voti. arti. 13
- Utrꝫ paruulus ad etatē veniēs teneat ad ea q̄ p̄ ipso vouerint patrinī; z an patrinī obligati sint tāq̄ fide iussores fidei eoz; z quo sēsu patrinī dicāt paruulo credo. arti. 14
- Quare cathecizanē paruuli z ad qd valet cathecismus. arti. 15

Distinctione VII

- Utrꝫ sac̄m cōfirmatiōis sit necessariū. arti. 1
- Utrum sit aliqua materia determinata cōfirmatiōis; z que sit illa. arti. 2

Index articuloꝝ seu questionũ

Utrũ materia sacri cõfirmatiõis sit chrisma ar.3
 Utrũ nõ ordinat⁹ potest cõfirmare z an ordinatus
 non episcopus, arti.4
 Utrũ sacm cõfirmatiõis cõferat grãam z an sit gra
 tuificans z an sit gratia distincta a gratia baptil
 ni an cõfirmatio tm̃, arti.5
 An sacramentũ cõfirmatiõis debeat dici maius sa
 cramentũ alijs, arti.6
 Utrũ def cõfirmatio in digniori pte corpis ar.7
 An sacm cõfirmatiõis debeat dari vtriq; serui z in
 q̃erate cõferri z q̃lic sint p̃sentãdi ad cõfirmatõz z an
 rõ ordinarioꝝ sit sp̃ seruãda/ z an vir virũ/ z mulier
 mulierẽ/ z an ieiuni sint cõfirmãdi, arti.8.
 Utrũ cõfirmatio imprimat characterẽ arti.9

Distinctione, VIII

Utrũ eucharistia sit sacramentũ maioris gratie q̃
 baptilmus arti.1
 Quare eucharistia z baptilm⁹ magis habent figu
 ras q̃ alia sacramenta, arti.2
 Que sit cã cur b sacm viaticũ dicat, arti.3
 An sacra xpianoz sint an oia sacra iudeoz ar.4
 Utrũ sacramentũ eucharistie sit debito z congruo
 tempore institutũ a xpo, arti.5
 Utrũ ista sit debita forma/bẽ ei corp⁹ meũ, ar.6
 Querit de forma q̃ dicit super vinũ z de singulis
 verbis in ea positis; arti.7
 Utrũ forma q̃ dicit sup panẽ expectat formãz q̃ dicit
 super vinum, arti.8
 Utrũ sacm eucharistie sit frequentandũ siue cele
 brandũ post cenã sicut xps ipm instituit, ar.9
 Utrũ b sacm p⁹ p̃radiũ celebret z q̃ cõmestio siue
 potatio arceat a p̃ceptiõe sacramenti, arti.10
 Utrũ eucharistia sit etiã sacm an non, ar.11
 Quid sit sacramentũ/ qd res: z quid sacramentũ
 et quid res simul, arti.12
 Utrũ sacm sit vnũ vel plura, arti.13

Distinctione, IX

Utrũ sint duo distincti modi manducandũ sacm
 vnus sacramentalis: alius sp̃ualis, arti.1
 Utrũ sit aliq; mod⁹ sp̃ualis sumẽdi eucharistiã et
 qd sit in tali mō vnũ d̃ manducatio, arti.2
 Quare tm̃ sint duo modi manducandũ p̃dicti z pe
 nes quid differant, arti.3
 Qualis vnio requirat vt aliq; manducet corpus
 chisti siue sp̃ualiter siue corporaliter, arti.4
 Utrũ corp⁹ xpi sumptũ transeat in ventrẽ z q̃diu
 maneat, arti.5
 Utrũ antiq; p̃ies aliq; mō cõcederũt sacra, arti.6
 Utrũ mali accedentes aliq; accipiant corpus xpi:
 z quõ maneat in ipsis corp⁹ xpi, arti.7
 Utrũ mali p̃cipiant corp⁹ chisti, arti.8
 Utrũ malus plus peccet cõmunicando q̃ alio ge
 nere peccati, arti.9
 Utrũ pollutõ nocturna impediãt a cõione, ar.10
 Utrũ aliqua feditas corporaliter vt menstrũ vel
 hmõi impediãt a p̃ceptiõe corporis xpi, arti.11
 Utrũ indigne sumens corp⁹ xpi id efficiãt vt ma
 lum fiat qd accipit, arti.12
 Utrũ sacerdos petat vt xps q̃ nunc sub specie pa
 nis accipit manifesta visione accipiat, arti.13

Distinctione, X

Utrũ corpus xpi vere sit in altari aut solum sicut
 signatũ in signo, arti.1

Utrũ verũ sit qd dicit m̃gr: Nõ hoc corp⁹ qd vide
 tis cõmesturi estis, arti.2
 Utrũ hoc verũ sit qd dicit m̃gr: Ip̃m qdẽ z nõ ip̃m
 corp⁹ qd videbat manducabat, arti.3
 Utrũ sacramentũ eucharistie bene dicat cõponi ex
 visibilib; elem̃toꝝ z carne xpi, arti.4
 Utrũ caro sit sacramentũ carnis z sanguis sacra
 mentũ sanguinis, arti.5
 Utrũ cõmunicantes sumũt dñm suũ: z an corp⁹
 chisti quottidie formet, arti.6
 Utrũ virt⁹ ṽboꝝ cõsecratiõis sit vt⁹ creata vl' in
 creata: z quãdo dat illa virt⁹/ vtrũ in principio/me
 dio vel sine verboꝝ, arti.7
 Utrũ maioris potẽtie sit facere de pane corp⁹ xpi
 q̃ de nihilo facere aliq; d, arti.8
 Utrũ opteat q̃rere nature ordinẽ i xpi corpe, ar.9
 Utrũ in sacro eucharistie p̃t dici creari corp⁹ xpi p
 sp̃m̃ctũ: z vtrũ p sp̃m̃ fiat trãssubstãtiatio, ar.10

Distinctione, XI

Utrũ in sacramento corporis xpi sit aliqua cõuer
 sio siue transmutatio, arti.1
 Qualis sit hmõi trãsmutatio siue cõuersio, arti.2
 An illa trãsmutatio fiat subito vl' successiue, ar.3
 Quõ hec trãsmutatio se habeat ad opationẽ natu
 re creatõis z mirabilũ siue miraculoꝝ, arti.4
 Utrũ mutatiõ que est in sacramento eucharistie sit
 filis mutatiõ que dicit augmentũ: z an adiuncta
 sit loci mutatio, arti.5
 Utrũ iste locutiões sint cõcedende: panis p̃t esse
 corp⁹ xpi/ panis mutat in corpus xpi: corpus chri
 sti fuit panis/ panis erit corp⁹ xpi, arti.6
 Utrũ panis in cõsecratione annibilez aut in piacẽ
 tem materiã redigat, arti.7
 Utrũ in sacramento eucharistie cũ corpore xpi ma
 neat suba panis z vini, arti.8
 Utrũ in hora immolatiõis aperiant celi: z ad quid
 celi sunt aperti, arti.9

Distinctione, XII

Quare xpus sub alia specie q̃ pp̃ria dedit corpus
 suum, arti.1
 Utrum in sacramento eucharistie necessaria sit du
 plex species, arti.2
 Utrũ bñ dicat m̃gr q̃ vinũ opat in sanguine, ar.3
 Utrũ sub vtraq; specie sumat tot⁹ xps, arti.4
 Utrũ bñ dicat q̃ nõ d̃z dici iterari sacm, arti.5
 Quare b sacm dat sub sp̃e panis z vini, arti.6
 Utrũ sacramentũ debeat dari sub specie panis z de
 frumento z an grana alia possunt admisceri, ar.7
 Utrum debeat fieri confectio in azimo vel fermen
 tato, arti.8
 Utrũ aqua debeat admisceri vino/ z quãtu aque
 z qualiter peccent q̃ omittant, arti.9
 Utrum sp̃es sacramẽtales alijs liquoꝝ admixte
 corrumpant an maneat salue, arti.10
 Utrũ aqua z vinũ que miscerũt in calice possunt se
 parari, arti.11
 Utrũ calix p̃t esse aqua sola aut vinũ solũ aut mi
 xtum ex vtroq; arti.12
 Quale corp⁹ xpus dedit discipulis suis an mortu
 le z passibile vel imortale z impassibile, arti.13
 Quid de corpore xpi esset factũ si ab aliquo disciplo
 rum fuisset cõsecratũ in triduo aut seruatu in p̃xide
 z an ania existens in limbo etiam potuit esse in cor⁹

in quartū Alberti magni scriptum

poze cōsecrato; arti.14
 Utrū xp̄us in cena in xp̄ia p̄sona sump̄sit corpus suum. arti.15
 Utrū in sacramento eucharistie maneat accidentia sine subiecto. arti.16

Distinctione. XIII

Utrū possibile sit aliqd̄ frangi in sacramento, arti.1
 Utrū fractio predicta sit in corpe christi aut in formis tantū. arti.2
 Utrū qñ xp̄s oñdit se discipulis in via in sp̄e peregrin fecit actū simulatoriū sive illusoriū. arti.3
 Utrū cōsecratioe facta maneat om̄ia accidentia et etiā soliditas mathematica fm̄ esse reale. arti.4
 Utrū fractioe facta maneat vnū sacm̄ z an plures efficiant̄ ibi forme. arti.5
 Utrū opinio illa sit vera q̄ dicit corp⁹ xp̄i essentialiter frangi z diuidi z tamen integrū z incorruptibile manere. arti.6
 Utrū cōfessio berengarij q̄ cōfessus ē corā papa p̄nē z vinū q̄ in altari ponunt̄ post cōsecrationē nō solū sacm̄ sz etiā verū corp⁹ xp̄i esse sit vera. arti.7
 Utrū op̄inio illoz sit vera q̄ dicunt q̄ in sacramento nulla fractio vel partitio sit que nō sit in substantia sive in sacramento. arti.8
 Utrū potest dici q̄ accidentia post cōsecrationē maneat in aere. arti.9
 Quō totū corpus christi sub tantilla forma contineatur in sacramento. arti.10
 Utrū q̄sq̄ fidelīū cōicans accipit totū xp̄m v̄l p̄tē suā z an tot⁹ xp̄s sit in q̄libet p̄te hostie. arti.11
 Utrum qñ manducāť christ⁹ per partes in sacramento ip̄e maneat integer totus in celo z integer totus in corde tuo. arti.12
 Utrū vbi ps̄ corp̄is est ibi sit z totū fm̄ Hilariū/ z q̄le sit illd̄ vbi/ qñ d̄ vbi est p̄nceps ibi rex. arti.13
 Quid significet pres̄ hostie que diuidunt̄ a sacerdote celebrante. arti.14
 Utrū cōmunio z fractio hostie sint signū eiusdē v̄l diversoz/ z qd̄ significet q̄libet. arti.15
 Utrū aliq̄s existēs in peccato mortali pōt accedere ad cōionē z accipere corp⁹ xp̄i. arti.16
 Utrū sacerdos debet repellere aliquem in mortali pctō existentem. arti.17
 Utrū habenti pctm̄ mortale liceat videre corpus christi z quomodo. arti.18
 An ille qui aliter celebrat q̄ institutū est a xp̄o peccet mortaliter. arti.19
 Utrū sacerdos debet dare illi q̄ est i peccato mortali z petit sibi dari sacramentū/ z an tali possit dari hostia nō cōsecrata. arti.20
 An cōsecatur⁹ tenet̄ p̄o dimittere debitorib⁹. arti.21
 Utrū mgr̄ bñ dicat q̄ sp̄ualiter manducat q̄ innocentia ad altare portat. arti.22
 Utrū xp̄s imolat̄ in om̄i sacrificio. arti.23
 Utrū xp̄s quotidie imolat̄ in sacramento. arti.24
 Utrū sacramentū eucharistie valeat cōtra venialia peccata. arti.25
 Utrū sacramentū eucharistie cōgruo tēpe sit institutum a xp̄o post cenā. arti.26
 Utrū quotidie sit cōmunicandū. arti.27
 Utrū ter in anno sit cōsecandū. arti.28
 Utrū mal⁹ sacerdos etiā cōficiat. arti.29
 Utrū p̄suis ab eccl̄ia etiā pōt p̄ficere. arti.30
 Utrū missa boni sacerdotis sit melior q̄ missa ma-

li sacerdotis. arti.31
 Quare specialiter p̄hibet̄ a canonib⁹ q̄ missa v̄l sacramētū nō recipiant̄ ab hereticis/ symoniacis/ scisma- ticiis sive notorijs fornicarijs arti.32
 Utrū corpus xp̄i verum sit melius corpore christi mystico. arti.33
 Utrū bñ dicat̄ missa qz celestis missus est ad cōse- crandū vel viuificandū. arti.34
 Quō intelligendū sit illd̄ Gregorij Maledicā be- nedictionibus vestris. arti.35
 Quare dulcedo sacri nō sentit̄ a sumentib⁹. arti.36
 Utrū sacerdos extra altare z sine sacris vestib⁹ po- test celebrare. arti.37
 Utrū mus vel aliud animal brutū pōt sumere chri- sti corp⁹ in ore vel in ventre. arti.38
 Quis sit hereticus z vñ dicat̄. arti.39

Distinctione. XIII

Utrū sacramentū penitentie bñ ordinet̄ quantum in ordine sacramentoz. arti.1
 Utrū p̄nia sit secūda tabula p̄ naufragiū. arti.2
 Utrū p̄nia sit virtus. arti.3
 Utrū p̄nia sit v̄r⁹ gñalis v̄l sp̄ealis. arti.4
 Utrū p̄nia sit in vno gñe v̄l in plib⁹ arti.5
 Utrū p̄nia sit iusticia. arti.6
 Utrū p̄nia sit charitas. arti.7
 In qua vi anie est p̄nia. arti.8
 Utrū p̄nia sit prior alijs virtutib⁹. arti.9
 Qualiter p̄nia timore cōcipiat̄. arti.10
 Quare penitentia nō cōcipiat̄ amore/ fide v̄l alia virtute. arti.11
 Utrū definitio p̄nie sit bñ assignata ab Amb. arti.12
 Utrū vere penitēs possit cadere z decetero dam- nabiliter peccare. arti.13
 An aliq̄s lauari possit p̄ p̄niam ad mūdiciā. arti.14
 An illis q̄ iterant pctā p̄sint priora lamēta. arti.15
 Utrū ille q̄ cōmissa plangit tñ nō deserēs pene gra- uiori se subijcit. arti.16
 Utrū velle nō peccare aut cessare a peccato sit ve- ra penitentia. arti.17
 Utrū pctā deleant̄ p̄ p̄niam fm̄ q̄ ē virt⁹ v̄l sacm̄ z an habeat duos act⁹ plāgere z odire. arti.18
 Utrum elemosyna auferat culpam z peccatozem mundū facit. arti.19
 Utrū om̄ia ante acta peccata p̄ penitentia sequen- tem viuificent̄. arti.20
 Utrū om̄ia mortificata p̄nt viuificari. arti.21
 Utrū opa mortificata quo ad oia q̄ sunt in ipsis vi- uificent̄. arti.22
 Per qd̄ iustificent̄ opa mortificata. arti.23
 Quō z fm̄ quē modū d̄z vita qñ d̄z q̄ opa mortifi- cata sunt viva. arti.24
 Utrū tertia diffinitio p̄nie sit bñ assignata. arti.25
 An pctōz sp̄ d̄z dolere z de dolore gaudere. arti.26
 Qui dicant̄ p̄fecti z q̄ est p̄nia p̄fectoz. arti.27
 Quot sint modi penitētie. arti.28
 Utrū sepius iterata p̄nia semp de crimib⁹ dat̄ ve- nia totiens quotiens. arti.29
 Utrū resurgens p̄ p̄niam a pctō resurgat in maio- ri charitate q̄ prius habuit. arti.30
 Utrum sit aliquod summū malū ad qd̄ possit ve- nire. arti.31
 An mali p̄nt venire ad virtutē p̄ p̄niam. arti.32
 Utrū ad primū statū sit redit⁹ p̄ p̄niam. arti.33
 Utrū dauid debuit puniri p̄ ppl̄i nūeratōz. arti.34

Index articuloꝝ seu questionum

Distinctione. XV

Utrū de vno pctō pōt agi pnia alio peccato in delectatione retento. arti. 1
 An p vno pctō p̄t surgere duplex tribulatio. ar. 2
 Utrū pene que cōmutat in bonū z iungunt in satisfatione sint iuste an nō. arti. 3
 Utrū quinq; modi quib; flagella cōtingūt sint bñ assignati. arti. 4
 Utrum deus puniendo peccata seruet mensuram debitam. arti. 5
 An p sniam iudicij p̄uet snia sacerdot;. arti. 6
 Utrū ppter leuē culpā vti in sabbato colligere ligna debuit infligi moꝝ. arti. 7
 Utrū sine fide aliqua pena sit satisfactoria. ar. 8
 Utrū satisfaciēs in pctō mortali satisfecerit. ar. 9
 Utrū satisfaciens indigeat gratia gratūfaciēte vt satisfaciat. arti. 10
 Utrū opteat quēlibet satisfacere q̄ deliqt. arti. 11
 Utrū definitio satisfactiōis sit bona. arti. 12
 Quō differ opus satisfactiōis ab alijs operibus penitentie. arti. 13
 Utrū el'yna sit in genere virtutis. ar. 14
 Utrū el'yna sit bñ definita. arti. 15
 Utrū el'yna sit de p̄cepto vel cōsilio; z si de p̄cepto sub quo. arti. 16
 Utrū el'yna sit ps satisfactiōis. arti. 17
 Qualiter elemosyna distinguit ab alijs partibus satisfactiōis. arti. 18
 Utrū el'yna magis constet in voluntate interiori vel exteriori. arti. 19
 Utrū el'yna possit esse sine cōpassiōe; z an cōpassio sit ei substantialis. arti. 20
 Utrū sepultura sit el'yna vel spēs el'yne. arti. 21
 Utrū docere sit el'yna spūalis. arti. 22
 An el'yne spūales corporalib; sint meliores. ar. 23
 Ex quo pōt vel d3 fieri el'yna. arti. 24
 Utrū vxor de bonis mariti sui aut ecōtra/an monach⁹ aut fili⁹/an famulus aut famula possint dare panē dñoz suoz. arti. 25
 Utrū datur⁹ el'ynam d3 ordinate incipe. arti. 26
 Utrū vep est illud; Qui diligūt iniquitatē odiūt animā suam. arti. 27
 Utrū immundis nihil est mundū. arti. 28
 Utrū verum sit q̄ nihil pdest ozare/ieiunare z alia bona faceremisi mens reuocet a pctō. arti. 29
 Utrū satisfactio extra charitatē sit iteranda redcūte charitate. arti. 30
 Utrū bonū mortuū factū extra charitatē vnq; potest reuiuiscere. arti. 31
 Utrū bona opa facta p aliquē extra charitatē diminuāt incendiū inferni. arti. 32
 An de⁹ pōt sanare de vno pctō z nō d alio. ar. 33
 Utrū oēs quos xps sanauit in corpe sanauit etia z in anima. arti. 34
 Utrum repugnet iusticie ab ea sperare mediā veniam. ar. 35
 Utrū alique sint lachryme mentis z an dāna temporis sint plus flenda q̄ spā. arti. 36
 Utrū hoc dictū mgfuit; Lū q̄ penites cur facis q̄ ma le fecisti/bene valeat. arti. 37
 Utrū duo modi false pnie sint bñ assignati. ar. 38
 Utrū sit aliq̄ vera pnia. arti. 39
 Utrū perfecta penitentia cogat peccatorē omnia li-

benter sustinere. arti. 40
 Utrum possit dici q̄ aliquis nequiverit emendare peccatum. arti. 41
 Restitutio quid sit. arti. 42
 Quid est quod debeat restitui/ z qualiter est restituendum. arti. 43
 Cui debeat fieri restitutio. arti. 44
 Quatr bñt se opa restitutiōis ad opa pnie. ar. 45

Distinctione. XVI

Utrū sacm pnie sit vnū. arti. 1
 Utrū sacramentū pnie habeat pres; z que sint ille partes. arti. 2
 Utrū pnia p̄dicet de oib; p̄tib; suis simul in summa an singillarim. arti. 3
 Utrū sicut deū trib; modis offendim⁹. s. cor de ore z opere/ita tres pres pnie respondent istis trib; modis offendendi. arti. 4
 Utrū trib; differentijs pcti q̄ sunt cor/factū z consuetudo cor/ respondeat tres pres pnie. arti. 5
 Quid sit cōtritio in gñe. arti. 6
 Quid sit cōtritio p̄tia definitiōe. arti. 7
 Que sit differentia inter compunctionē/atritiōnē z contritiōnē. arti. 8
 Cui⁹ pris anie est cōtritio. arti. 9
 Utrū cōtritio semp eodē mō fuerit in nouo z veteri testamento. arti. 10
 Quid sit primū mouens ad cōtritiōnē. arti. 11
 Utrū cōfessio sit in sacro z obliget oēs. arti. 12
 Utrū p̄fessio sit d̄ iure naturali vl' positiuo. ar. 13
 Quā different cōfessio fuit in lege naturali/ veteri z noua. arti. 14
 Utrū p̄fessio sit act⁹ vtutis vl' tm̄ sacri. arti. 15
 Utrū definitiōes pnie sint bñ date. arti. 16
 Utrum aliquis z quis articulus fidei moueat ad confessionem arti. 17
 Cui attributo innitit cōfessio. arti. 18
 Utrum sufficiat p̄ Johannē facta institutio ad satisfactiōem. arti. 19
 Utrū satisfactio sit in p̄cepto. arti. 20
 Utrū idem sit satisfacere z dignos fruct⁹ pnie face re/ z qui sint fruct⁹ digni pnie. arti. 21
 Utrū circūstantie aggrauēt pctm̄. arti. 22
 Utrū circūstantie aggrauēt peccatū relinquēdo actū in eadem specie. arti. 23
 Utrū penitens teneat cōfiteri omnia pctā sua z circūstantias suas. arti. 24
 Utrū penitens teneat reuoluere circūstantias in cōtritiōe z satisfactiōe. arti. 25
 Que z q̄t sit circūstantie aggrauātes pctm̄. ar. 26
 Que circūstantiaz vitii magis aggrauāt. ar. 27
 Utrū penitens debeat se ponere oino in iudicio et potestate sacerdotis nihil sui iuris sibi reseruans/ z an teneat ingredi religiōnē si sacerdos penitenti iniungat. arti. 28
 Utrū cōtritio pōt intendi. arti. 29
 Utrū p aliquid z penes quid attendit cōtritiōnis intensio. arti. 30
 Quanta debeat esse cōtritio. arti. 31
 Utrū cōtritio debeat esse de oib; pctis. ar. 32
 Utrū cōtritio possit esse breuis z finita. arti. 33
 Quāta debet esse quantitas cōtritiōis respectu voluntatis peccandi vl' nō peccandi. arti. 34
 Utrū sit aliq̄ stat⁹ vltra quē nō intendit neq; cre-

in quartū Alberti magni scriptū

scat contritio.	arti. 35	Utrū sanitas mētis fiat p̄ gr̄am p̄ueniētē.	ar. 20
Utrū opteat cōfessionē esse integrā.	arti. 36	Utrū sanitas mētis fiat p̄ gr̄am sacri.	arti. 21
Utrū hypocrisis sit bñ definita.	arti. 37	An p̄dicta sanitas fiat subito v̄l successiue.	ar. 22
Utrū hypocrisis sit spēale peccatū an generale cō-	arti. 38	Sanatio ⁊ renouatio in q̄ differāt.	arti. 23
tunctum alijs.	arti. 38	Utrū cōfessio liberet aīam a morte.	art. 24
In quibz operibz frequenti⁹ apparet hypocrisis / ⁊	arti. 39	Utrū modi purgationis a peccato fm̄ mḡm sint	arti. 25
in quo actu sit peior.	arti. 39	bene distincti.	arti. 25
Quō hypocrisis se hēat ad inanē gl̄iaz.	ar. 40	Utrū penitens debet soli sacerdoti innoscere in	arti. 26
Utrum hypocrisis semp sit peccatū mortale vell' ve-	arti. 41	sua confessione.	arti. 26
niale.	arti. 41	Utrū teneamur cōfiteri in cōspectu ppli.	arti. 27
Utrū bone cōscientie cōfortatio requirit̄ in eo qui	arti. 42	Quare dicat̄ aliqd̄ pctm̄ veniale.	arti. 28
debet cōmunicare.	arti. 42	Utrum desperatio veniat ex contemptu vel ex ti-	arti. 29
Utrū ludis sint pctm̄ mortale / ⁊ qui sint ⁊ qui non	arti. 43	moze.	arti. 29
sint.	arti. 43	Utrū verū sit qd̄ dicit mḡ: Null⁹ debito ḡuiozis	arti. 30
Utrū digni fructus virtutū dicant̄ digni fructus	arti. 44	pene accipit veniam.	arti. 30
penitentie.	arti. 44	Utrū cōfessio sit virtus.	arti. 31
Utrum penitētie que nō imponunt̄ pro qualitate	arti. 45	Utrū sufficiat soli sacerdoti cōfiteri.	arti. 32
criminis fm̄ autoritates canonū debeant dici false	arti. 45	Utrū verū sit hoc dictū mḡi dicent̄: Lauant la-	arti. 33
penitentie.	arti. 45	chryme debitū qd̄ voce pudor est cōfiteri.	arti. 33
Utrū militia / negociatio publica / vectigalia / peda-	arti. 46	Utrū recognoscēs pctā sua pōt proximo mala co-	arti. 34
gia sint licita v̄l illicita.	arti. 46	gitare.	arti. 34
Utrū bñ diuidat̄ p̄nia a mḡo.	arti. 47	Utrū aliq̄s pōt cōfiteri suo p̄seruo.	arti. 35
Utrū p̄nia sit añ baptisimū.	arti. 48	Qualis debeat esse cōfessio.	arti. 36
Utrū penitētia sit fundamentū ⁊ qualiter sit fun-	arti. 49	An t̄pali⁹ penis mutant̄ eterna supplicia.	ar. 37
damentum.	arti. 49	Utrū aliq̄s possit agere p̄niam nescientibz alijs et	arti. 38
Que sunt ista que sunt in isto fundamento penitē-	arti. 50	seipm̄ aliq̄s possit ex cōmunicare.	arti. 38
tie / ⁊ an penitētia que est fundamentū sit virt⁹ vel	arti. 50	Utrū soli sacerdoti sit confitendū / ⁊ an valeat con-	arti. 39
sacramentum.	arti. 50	fessio facta cui libet alteri.	arti. 39
Utrū idem sit fundamentū rerū sperandarū xp̄ia-	arti. 51	Utrū sacerdoti p̄prio sit cōfitendū / ⁊ an valeat con-	arti. 40
ne religionis ⁊ p̄mij eterni.	arti. 51	fessio facta cui libet alteri sacerdoti.	arti. 40
Utrū fides p̄cedat p̄niam.	arti. 52	Utrū plures possint eē p̄prij sacerdotes.	arti. 41
Utrū om̄e peccatū exp̄mat̄ in decalogo.	arti. 53	Utrū posito q̄ vn⁹ p̄prij sacerdos habeat plures	arti. 42
Utrū bonoz sit p̄nia / ⁊ vtrū boni ⁊ humiles de ve-	arti. 54	coadiutores facta cōfessione vni teneat̄ cōfessus al-	arti. 42
nialibz debent agere p̄niam.	arti. 54	teri confiteri si ille p̄cipiat.	arti. 42
Utrū aliquis nō habens debitū possit dicere ora-	arti. 55	Utrū aliq̄s ex p̄uilegio pōt audire eos q̄ sūt alte-	arti. 43
tionē dominicā.	arti. 55	rius subditi.	arti. 43
Distinctione. XVII		Utrū aliquis p̄uilegiato cōfessus teneat̄ etiā cō-	arti. 44
Utrū in sola cōtritione pctm̄ dimittat̄.	arti. 1	fiteri p̄prio sacerdoti.	arti. 44
Utrū votū dz̄ p̄ogatione reputari.	ar. 2	Utrū aliqd̄ vtilitatis cōsequat̄ si quis cōfiteat̄ p̄ri-	arti. 45
Utrū sufficiat cōfiteri soli deo.	arti. 3	uilegiato.	arti. 45
Utrū p̄ gemitū penitentie ante oris cōfessionē di-	arti. 4	Utrū definitiōes scandali sint bone.	arti. 46
mittat̄ peccatū.	arti. 4	Utrum scandalū bene diuidatur in actiū ⁊ passi-	arti. 47
Utrū om̄s teneamur ad oris cōfessionē.	arti. 5	uum.	arti. 47
Utrū cōfessio necessario dz̄ fieri in charitate.	ar. 6	Utrum scandalū sit speciale peccatum distinctum	arti. 48
Utrū sicut anima est vita corporis / ita de⁹ est vita	arti. 7	ab alijs peccatis.	arti. 48
anime.	arti. 7	Utrū scandalū sp̄ sit mortale pctm̄.	arti. 49
Utrū in penitēte cōfessio p̄cedat iustificatōz.	ar. 8	Utrū scādalizare aliq̄ mō cōueniat bonis.	ar. 50
Quid sit iustificatio impj.	arti. 9	Quoz sit scādalizari.	arti. 51
Que sunt illa quattuor q̄ requirunt̄ ad iustificatio-	arti. 10	Que sūt illa q̄ dimittenda sūt p̄p̄ scādalū.	ar. 52
nem impj.	arti. 10	Utrū indulgentia concipiat̄ in contritione vel cō-	arti. 53
Quis sit ordo eozū que requirunt̄ ad iustificatio-	arti. 11	fessione.	arti. 53
nem impj.	arti. 11	Utrū p̄ signa siue scripta possit fieri cōfessio / ⁊ an p̄	arti. 54
An iustificatō ipj est natural' v̄l miraculosa.	ar. 12	interpretem.	arti. 54
Cui⁹ attributi sit iustificatio impj.	arti. 13	Utrū pctā aliquando dimittant̄ in cōtritione ali-	arti. 55
Utrū iustificatio impj sit effectus iusticie v̄l mise-	arti. 14	quando in cōfessione.	arti. 55
ricordie.	arti. 14	Utrū sola iusticia v̄tat̄ deus vel etiā misericōdia in cō-	arti. 56
Quid sit motiū ad iustificationē impj.	arti. 15	demnatione.	arti. 56
Quō habeat se ad inuicem dilectio / p̄destinatio /	arti. 16	Utrū sp̄ necariū sit cōfiteri suo sacerdoti.	arti. 57
vocatio / electio / iustificatio ⁊ magnificatio.	arti. 16	Utrū aliq̄s possit cōfiteri suo socio / ⁊ ad qd̄ valeat	arti. 58
Quid sit sanatio mentis.	arti. 17	illa cōfessio.	arti. 58
Utrū renouatio mentis fiat per virtutes ⁊ p̄ gra-	arti. 18	Utrū cōfessio facta laico socio sit sac̄m.	arti. 59
tiam.	arti. 18	Qualis sacerdos est querend⁹ ⁊ q̄ sint cōditiones	arti. 60
Utrū sanitas mētis siue renouatio imaginis sint	arti. 19	sacerdotis cōfidentis.	arti. 60
eadē an differant.	arti. 19	Utrum volenti confiteri sed morte p̄ueniente votū	arti. 61
		reputat̄ pro facto.	arti. 61

Index articuloꝝ seu questionum

Utrum diuersa sollicitudo sit habenda penes pe-
nitentes. arti. 62
Utrum excommunicatus ab ecclesia z non a deo sit
vitandus. arti. 63
Utrum teneamur ad confitenda venialia peccata / z
an iteranda sit confessio eoz que dicta sunt. ar. 64
Utrum supbia sit fons alioꝝ maloꝝ. arti. 65.

Distinctione, XVIII

Utrum in ecclesia sunt aliq̄ clauēs necessarie. arti. 1
An definitio clauis a maḡro data sit bona. arti. 2
Quot sunt clauēs. arti. 3
Utrum scientia discernendi inter lepra[m] z lepra[m] sit
clauis ecclesie. arti. 4
Querit̄ de secūda clauē q̄ est ligandi z soluendi po-
testas / z an sit cōcābilis. arti. 5
Utrum hereticus habens ordinem etiam habeat
clauem. arti. 6
Utrum sacerdos valeat absoluerē a culpa z a reatu
pene eterne. arti. 7
Utrum peccatū debeat z possit dici tenebra. arti. 8
Utrum fiat absolutio a debito eterne pene p̄ absolu-
tionē a sacerdote facta. arti. 9
Utrum verbū dei dimittat peccata. arti. 10
Que z qualis sit potestas sacerdotū super peccat̄
dimittendis. arti. 11
Utrum charitas ecclie dimittat peccat̄. arti. 12
Utrum sacerdos euangelicus differat a sacerdote le-
gali. arti. 13
Utrum sacerdos legal̄ habuerit etiā clauēs. arti. 14
Utrum dictū illud saluatoris sit verū: Quēcumq̄ li-
gaueris sup̄ terrā. arti. 15
Utrum definitio excommunicatōnis data a magistro
sit bona. arti. 16
Quot modis fiat excommunicatio. arti. 17
In quē ferenda est excommunicatio. arti. 18
Utrum quilibet qui habet clauēs possit excommu-
nicare. arti. 19
Qualiter ferenda sit excommunicatio. arti. 20
Utrum participare cum excommunicato sit pecca-
tum mortale. arti. 21
Utrum macula / caligo / fomes z alia que sunt in pec-
catoꝝ possunt dici esse a deo. arti. 22

Distinctione, XIX

Utrum x̄ps habuit clauēs. arti. 1
Utrum clauis eque sit ad claudendum q̄ aper-
endum. arti. 2
Quō clauis se habeat ad ordinē. arti. 3
Utrum ostiarij habeant clauēs. arti. 4
Utrum reges inuncti habeant clauēs. arti. 5
Utrum cōgregatio habeat clauēs. arti. 6
Utrum abbatisse z priorisse habeāt clauēs. arti. 7
Utrum per clauem iurisdictionis valet aliquis plus
vna vice ante absolutio[n]ē a priori excommunicari / et
an absolutus ab vna sit etiā absolutus ab alia. arti. 8
Utrum sacerdos potest vti clauē iurisdictionis aduer-
sus maiorē / equalē / vel minorē se. arti. 9
Utrum aliquis clauē iurisdictionis potest vti in sub-
ditos alienos. arti. 10
Utrum ep̄s possit absoluerē nolentē. arti. 11
Utrum boni z mali habentes iurisdictionē habeāt
etiā clauem. arti. 12
Utrum boni z mali eque recte z digne habeāt pote-
statem clauium. arti. 13

Utrum Moyses z aaron fuerint sacerdotes z q̄
differenter. arti. 14
Utrum Layphas bñ dī p̄phasse. arti. 15
Utrum heretici vel mali p̄clati christiani conferant
benedictionem. arti. 16
Utrum fraterna correctio sit bene definita a ma-
gistro. arti. 17
Utrum ille qui debet corrigere debeat esse irrep̄e-
bensibilis. arti. 18
Utrum omnes teneamur ad fraternam correctio-
nem. arti. 19
Utrum correctio fraterna sit oīm in oīes. arti. 20
Utrum in correctione fraterna seruandus sit aliq̄s
ordo. arti. 21
Quomodo differant correctio fraterna et corre-
ctio iudicis. arti. 22
Utrum de^o iuste liberauit meretricē nō inuento qui
projiceret primū lapidē. arti. 23
Utrum in lege veteri p̄ ceremonialia dimittebant̄ ve-
nialia. arti. 24
Utrum om̄is qui ligat alios sit iustus. arti. 25

Distinctione, XX

Utrum in fine vite dari p̄t p̄nia. arti. 1
Utrum san^o penitēs p̄t cōiungere de certitudine cha-
ritatis an odio vl̄ amore dign^o sit. arti. 2
Utrum de^o serā p̄niam exaudiat. arti. 3
Utrum sero penitēs habeat libertatē arbitrij. arti. 4
Quid sit ignis purgatorij an corporeus vel spiri-
tualis. arti. 5
In quo loco sit purgatorij. arti. 6
Utrum ignis purgatorius sit etern^o vl̄ t̄pal^o. arti. 7
Utrum pena purgatorij excellit omnē penā quā q̄s
passus est aut pati p̄t in hac vita. arti. 8
Utrum horrendū sit incidere in man^o dei. arti. 9
Utrum veniale peccatū possit mutari in mortale
peccatum. arti. 10
Utrum si peccōz semp̄ viueret sp̄ peccaret. arti. 11
Utrum q̄ iniunctā p̄niam nō p̄fecerit tenebit̄ illā in
purgatorio p̄ficere. arti. 12
Utrum latro statim vt cōuersus fuit paradysum in-
gredi meruit. arti. 13
Utrum mensura tempis satis aperte p̄figit̄ penitē-
tibus a tempore. arti. 14
Utrum notificari debeat confitenti quantū op̄reat
facere fm̄ canonē nō tñ iniungere. arti. 15
Indulgentia siue relaxatio q̄ sit. arti. 16
An relaxatio etiā hēat effectū z an valeat. arti. 17
Utrum indulgētia valeat existenti in peccato mor-
tali / z an valeat equaliter seculari et religioso / et an
sit vtriusq̄ necessaria / z an valeat existentibus in in-
ferno z purgatorio. arti. 18
Utrum indulgentia equaliter valeat danti z fa-
cienti hoc qd̄ ecclesia requirit / z habenti voluntatē
faciendi s; nō facit p̄ defectū facultatis. arti. 19
Utrum papa existens in peccato mortali possit da-
re indulgentias: z an etiam ei qui sit in peccato mor-
tali. arti. 20
Utrum ep̄s possit dare indulgēcias. arti. 21
Utrum sacerdos simplex possit p̄ferre indulgēcias / z
an vn^o layc^o p̄t alteri dare suas indulgēcias. arti. 22

Distinctione, XXI

Utrum aliqua venialia dimittantur post hanc vi-
tam. arti. 1

in quartū Alberti magni scriptum

Utrū sint aliqui qui edificāt lignū/fenū/stipulam
z quid talia significēt. arti. 2
Utrū lignū/fenū/stipula edificentur super funda-
mentum. arti. 3
Utrum ignis purgatorius sit vel nō sit post mor-
tem. arti. 4
Quare inferni noiant plibz noibz. arti. 5
Quid intelligitur per edificātes aurum/lapides
preciosos zc. arti. 6
Utrum existētes in purgatorio purgent voluntarie
vel involuntarie. arti. 7
Utrū in dānatis veniale puniat eternalit. ar. 8
Utrū aie puniant per demones. arti. 9
Utrum error iste grecorū venit approbandus qui
dicunt nullū ante diem iudicij intrare celū vel infer-
nū: sed in medijs locis cōuersari. arti. 10
Utrū in cōrriūōe aliquis teneat recolligere peccata
sua ut valeat. arti. 11
Utrū pie mentes debent ibi cognoscere culpā ubi
culpa nō est. arti. 12

Distinctione XXII

Utrum peccata dimissa redeant per quodlibet re-
cidium. arti. 1
Utrum peccatū veniale etiā redeat per ingratitū-
dinem sicuti alia. arti. 2
Utrū originale peccatum etiā redeat per ingratitū-
dinem. arti. 3
Utrum ille cui plura dimissa sunt magis tenetur
ad gratiarum actiones q̄ ille qui seruauit innocen-
tiam. arti. 4
Utrū hoc sacramētū habeat tria sicuti cetera. ar. 5
Quid in dicto sacramēto sit res: z quid signū: z qd
res tm̄. arti. 6
Utrum in sacramēto penitentie signū sit vnum vel
plura. arti. 7
Utrum sacramentum penitētie sit vnum/vel plu-
ra. arti. 8
Qualiter sacramētū penitētie sit vnū. arti. 9
Utrū sacramētū p̄nitē indiguit institutiōe. ar. 10
Utrū sacramentū penitētie sit institutū ante statū
peccati. arti. 11
Utrum sacramentū penitētie fuit institutū in lege
nature. arti. 12
Qualiter sacramentū penitentie fuit institutū tem-
pore legis moysayce. arti. 13
Qualiter institutū est sacramentū penitētie tēpore
legis euangelice. arti. 14

Distinctione XXIII

Utrū extrema vnctio sit necessaria. arti. 1
Utrū vnctio extrema sit bñ definita. arti. 2
Utrū oleū p̄secratū ab epō sit materia sacramēti ex-
treme vnctionis. arti. 3
Que sit forma hui⁹ sacramēti. arti. 4
Utrū sacramētū extreme vnctiōis bene ordinatur
inter alia sacramēta. arti. 5
Utrū oporteat eū esse episcopū qui cōsecrat oleū qd
est materia extreme vnctiōis. arti. 6
Utrū sit aliqua principalis vnctio: z an illa sit que
fit in baptismo confirmatione/vel extrema vnctio-
ne. arti. 7
Utrū reges debeāt inungi in scapulis oleo/an cris-
mate: z nō in capite. arti. 8
Utrum solum infirmi sint perceptibiles huius sa-

cramenti. arti. 9
In qua etate infirmus perceptibilis est sacramēti
extreme vnctionis. arti. 10
Utrum in omni egritudine aliquis sit perceptibi-
lis huius sacramēti. arti. 11
Quare furiosi z amētes z alij similibus infirmita-
tibus laborantes prohibentur a perceptiōe hui⁹ sa-
cramenti. arti. 12
Utrū sacramētū extreme vnctionis ab aplis aut a
christo est institutū. arti. 13
Utrū sacramentū extreme vnctiōis bñ dicat a ma-
gistro duplici de causa institutū. arti. 14
Utrū infirmus percipiens hoc sacramētū in aliquo
loco determinato sit inungēdus. arti. 15
In quibz partibus corporis infirmus sit inungē-
dus. arti. 16
Utrum extrema vnctio sit vnū vel plura sacramē-
ta. arti. 17
Utrū sacerdos inungēs vnghendo moriatur an ali⁹
inungens debet incipere a nouo. arti. 18
Utrum in sacramēto extreme vnctionis sit aliquid
qd est sacramentū tm̄: z aliquid quod est sacramētū
z res: z aliquid quod est res tm̄: z an imprimat cha-
racterem. arti. 19
Utrū extrema vnctio possit iterari. arti. 20
Utrū in morbis chronicis debet z possit semper ite-
rari extrema vnctio. arti. 21

Distinctione XXIII

Utrū sacramētū ordinis bene sequat sacramētū ex-
treme vnctionis. arti. 1
Quare istud sacramentū p̄ceteris diuidit̄ in par-
tes. arti. 2
Qua diuisiōe diuidit̄ hoc sacramētū ordinis. ar. 3
Utrū sacramētū sit vnū vel plura. arti. 4
Que sit ordinū sufficiētia. arti. 5
Utrū sint septem ordines propter septiformē gra-
tiam. arti. 6
Que requirūtur ad hoc q̄ aliquis potest suscipere
ordines. arti. 7
Que sciētia requirit̄ ad promotionē ordinū. ar. 8
Que vita requirat̄ ad hoc q̄ aliq̄s sit idone⁹. ar. 9
Quantū peccatū cōmittit̄ pmouēs nō idoneū z an
necessitate aliqua talis pōt excusari. arti. 10
Utrū non idonee promot⁹ in quolibet actu officij
sui peccet mortaliter. arti. 11
Qualiter illi⁹ peccati remedia p̄nt acq̄ri. arti. 12
Utrum corona sit ordo/vel tm̄ dispositio ad ordi-
nem. arti. 13
Utrū tonsura in veteri lege figurabatur in naza-
reis. arti. 14
Utrum clerici habeant ius hereditatis inter parē-
tes suos vel nō. arti. 15
Utrum ordo ostiarioꝝ sit primus z habeat aliquē
actum. arti. 16
Utrū ordo ostiarioꝝ imprimat characterē. ar. 17
Utrum in sacramento istius ordinis sit aliqua spe-
cialis forma. arti. 18
Utrū ordo lectorat⁹ sit bñ ordinat⁹ inf ordines. 19
Querit̄ de differētia lectorat⁹ z psalmistat⁹. ar. 20
Quis sit actus ordinis lectorat⁹. arti. 21
Quid sit actus exorcistarum. arti. 22
Utrū ordo exorcistarū colligat duos precedentes
fin naturam totius potestatiui. arti. 23

Index articuloꝝ seu questionũ

Utrũ accolitus sit ordo.	arti.24
Quã accolitus imprimĩt character.	arti.25
Quis sit actus dyaconi ad quem imprimitur character.	arti.26
Utrum ordo subdyaconatus precellat omnes alios ordines.	arti.27
Quare isti tres ordines dicuntũ sacri.	arti.28
Quis sit actus pncipalis ordinis dyaconatus.	ar.29
Utrũ tã dyaconus qũ alij priores preexigãt alia sacramenta.	arti.30
Utrũ vestis sacra exigãt ad hoc vt fiat actus ordinum.	arti.31
Utrũ sacerdotũ cõferãt cõseratiõẽ vel merito sanctitatis.	arti.32
Utrũ sacerdotũ veteris legis z noue sit idẽ sacerdotium.	ar.33
Qualiter character sacerdotij vniat sibi characterem ordinũ precedentũ.	arti.34
Utrũ tres actus sacerdotij positi a magistro sint sufficienter assignati.	arti.35
Utrum canones bene appellẽt duos sacros ordines.	arti.36
Utrũ ordo bñ definitãt in lra a mgro.	arti.37
Quid sit in sacro ordinis p materia z forma.	ar.38
Utrũ episcopus z alia q mgf enũerat sint ordines.	ar.39
Quã z qualiter pdicta cõferantũ.	arti.40

Distinctione XXV

Utrũ heretici ab ecclesia preclisi possunt cõferre ordines.	arti.1
Quid sit symonia.	arti.2
Utrũ symonia sit heresis.	arti.3
Utrũ inferior cũ superiore potest cõmittere symoniam.	arti.4
Quibz modis cõmittãt symonia.	arti.5
Quare venditores spiritualiũ dicuntũ symoniaci cũ tamẽ nõ sequantũ Symonẽ. s. poti⁹ giesi.	arti.6
Utrũ canones bñ disposuerũt de etate ordinãdorum cum tamẽ nõ seruetũ.	arti.7

Distinctione XXVI

Quare matrimonium sit institutum.	arti.1
Utrũ Adã doluerit in ablatiõẽ coste.	arti.2
De qua parte coste Eua sit formata vtrũ de osse vel carne.	arti.3
Utrum Adã pphetice dixit Noenũ os ex ossibus meis: z caro de carne mea.	arti.4
Utrũ m̃imoniũ potest dici pluribz vicibz.	arti.5
Utrũ in paradiso fuissent nuptie z m̃imoniũ.	ar.6
Utrũ in paradiso fuisset cõceptus sine ardore libidinis.	arti.7
Utrũ m̃imoniũ sit remediũ cõtra morbum z cupiscẽtiã.	arti.8
Utrũ cõcupiscẽtia sit mortalis z cũ z cupiscẽtia inbereat coitu an sit semp mortalis.	arti.9
Utrũ p̃ia institutio m̃imoniũ habuit pceptũ.	10
Utrũ actus m̃imoniales indulgẽtia z p̃miũ.	ar.11
Utrũ p̃missio in nouo testamẽto sit de bonis moralibus.	arti.12
Utrũ op̃inio hereticõꝝ dicentũ coitũ cũ vxore esse peccatũ sit toleranda.	arti.13
Utrũ magister bene determinet rem sacramenti matrimonij z q sit illa res z an m̃imoniũ sit sacramentũ: que sit res ipsius a quo trahat virtutem sui effectus.	arti.14

arti.14	
Utrũ matrimonium ante carnalem copulã sit perfectum.	arti.15

Distinctione XXVII

Utrũ matrimonium bene nomine duobz modis. s. matrimonij z nuptie.	arti.1
Utrũ definitiões m̃imoniũ sint bñ assignate.	ar.2
Utrũ alter cõiugũ sine altero potest cõtinere.	arti.3
Utrũ mutu⁹ cõsensu per verba vel signa expressus sit causa matrimonij.	arti.4
Utrũ talis cõsensu semp efficiat m̃imoniũ.	ar.5
Quare in hoc sacramẽto potius qũ in alio requiritur cõsensu.	arti.6
Utrũ coniugũ dicatur cõsistere in vnione animoꝝ vel corpoꝝ.	arti.7
Utrũ z quã est necesse reddere debitũ.	arti.8
Utrũ vir potest vxorẽ suã dimittere.	arti.9
Utrũ vir post introitũ religiõis z votũ cõtinẽtiẽ emissum potest redire ad vxorẽ: z an vxor teneat cũ recipere.	arti.10
Utrũ impotẽtia coeundi vel aliud impedimẽtũ potest dirimere matrimonium.	arti.11
Utrum definitio sponsaliũ sit bene assignata a magistro.	arti.12
Quoꝝ sint sponsalia.	arti.13
Quis sit effectus sponsaliũ.	arti.14
Quibus modis spõsalia cõtrahãtũ.	arti.15
Quibus modis spõsalia dirimuntũ.	arti.16
Utrũ dicantũ spõsalia a spõsa de futuro vel de presentĩ: z an a solenitate nuptiarũ.	arti.17
Utrũ in sponsalibus debet esse terminus ad solennizandũ matrimonium.	arti.18
Utrũ definitio bigamiẽ sit bñ assignata.	ar.19
Quot modis sit bigamia.	arti.20
Utrũ bigamiẽ adiungãt irregularitas.	arti.21
Utrũ bigamia admittat dispensationẽ.	arti.22

Distinctione XXVIII

Utrũ iuramẽtũ cũ spõsalibz faciat m̃imoniũ.	ar.1
Utrũ accedẽte copula carnali spõsio de futuro faciat matrimonium.	arti.2
Que penitẽtia venit iniungẽda ei qui exprimit verba cõsensu: z nõ intẽdit: z ita decipit eã cum qua videtur cõtrahere.	arti.3
Utrũ filiafamilias potest inuitis parentibz tradi marito suo.	arti.4
Utrũ cõsensu qui fit in occulto sanxiat matrimonium: vel solũ ille qui fit in publico.	arti.5
Utrũ cõsensu sit in carnalẽ copulã.	arti.6
Utrũ vir sit dñs sue vxoris.	arti.7

Distinctione XXIX

Quo definit vis siue coactio.	arti.1
Quomõ diuidãt coactio.	arti.2
Utrũ metus cadat in constantẽ virũ z quis sit vir constans.	arti.3
Utrũ vis euacuet matrimonij cõsensum.	ar.4
Utrũ metus in eo qui vim patitur aliquod relinquat peccatũ.	arti.5

Distinctione XXX

Quid sit error	arti.1
Utrũ error ex sui natura euacuet z impediãt matrimonium.	arti.2

in quartū Alberti magni scriptum

Quid sit error persone. arti. 3
 Utr erroris diuisio quā ponit magister in littera sit bene assignata. arti. 4
 Utr Lia cōiūgēs se Jacob qñ cōsenserat i Rachel mortaliter peccauit z adulteriū cōmiserit. arti. 5
 Utrū aliqis adorās diabolū peccet mortalt. ar. 6
 Utrū suscipiēs hereticū peccet mortalt. arti. 7
 Utr erat vey matrimonii inter Joseph z glorio sam dei genitricē virginē. arti. 8
 Utr sacramētū mīmonij inter Mariā z Joseph fuit perfectū: z an iuste Joseph voluit Mariā dimit tere. arti. 9
 Utrū bonū mīmonij isti? fuit bonū plis. arti. 10
 Utr votū castitatis beate virginis cōtrariebat cō sensui matrimoniali. arti. 11
 Utrū inter beatā virginem z ioseph fuit indiuidui tas vite. arti. 12
 Utr mīmonij pōt fieri pluribz de causis. ar. 13

Distinctione XXXI

In quo genere boni sit mīmonij. arti. 1
 Utr bona matrimonij sint in eodē genere cū mī monio/aut sint in genere boni honesti. arti. 2
 Qd bonoz matrimonij sit p̄stati? arti. 3
 Utr ista bona cōueniāt matrimonio inquantū est in remediū. arti. 4
 Utr hec bona mīmonij habeat oē mīmonij. arti. 5
 Utr ista bona cōueniāt matrimonio inquantū ini ciato rato vel cōsumato. arti. 6
 Utr bonū nuptiale sit tripartitū. arti. 7
 Utr fides fm q est bonū matrimonij bene definita tur. arti. 8
 Quis sit accūs fidel. arti. 9
 Utr matrimonij opet bonitatē prolis vel substā tiā matrimonij. arti. 10
 Quid sit diuortij. arti. 11
 Qui sint q pnt denūciare cās diuortij. arti. 12
 Utrū z qñ potest matrimonij accusari? arti. 13
 Utr matrimonij imprimat characterē. arti. 14
 An cōseruatio p̄nētie sit de cōfirmatibz matrimo niū z essentia eius. arti. 15
 Utr oē mīmonij habeat bona mīmonij. ar. 16
 Utr inter illos est matrimonij qui causa libidinis exercen de copulantur. arti. 17
 Que penitētia debet illis qui venena sterilitatis p curant. arti. 18
 Utrū actus reddēdi debitū sit meritor? arti. 19
 Utr ardentior amator sue vxoris potius cōparet adultero qz fornicatori. arti. 20
 Qñ coitus est bonus. arti. 21
 Utr p̄gnatibz sit reddēdū debitū. arti. 22
 Utr sit mortale pctm tpe orōnū statuto petere de bitum. arti. 23
 Utr in cōiuge ppria potest esse vsus cōtra naturā z an coēute cōtra vsūm debitū cōtingit peccare mor taliter. arti. 24
 Utrū coit? pcedēs vltra necessitatē sit mortale pec catū. arti. 25
 Que sint illa q apl's fm veniā cōcessit. arti. 26
 Utr ois coit? sit vitij vel peccatū: z vnde habet il lud peccatū vel vitij. arti. 27
 Utrū cognoscens vxorem suā aliquo casu sit repel lendus ab ecclesia. arti. 28
 Utr piuges mīmōtalit p̄iūcti sint inf se eqles. 29

Distinctione XXXII

Utr semp z eqliter ptingit reddere debitū. arti. 1
 Utr soluere debitū sit d pfectōdescritat mīmonij. 2
 Utr debitū debet solui nō exigēti. arti. 3
 Utr vir potest vouere nō reddere debitū sine con sensu vxoris. arti. 4
 Utr alter cōiugū pōt abstinere a reddendo debito vt vacet orationi. arti. 5
 Utr si mulier aliqd vouerit viro cōsentiēte ipa te neaf ad obfuarōz viro postmodū repugnāre. ar. 6
 Utr mlter q pmittēte viro vouerit cōtinentiā viro postea phibēte teneaf reddere debitū. arti. 7
 Utr i mīmonio debitū semp sit reddēdū. arti. 8
 Utr liceat in matrimonio in tēporibz noiatis i lit tera cōiuges cōuenire. arti. 9
 Utr i qlibz hora dictoz festoz sp sit abstinēdū. 10
 Utr qñ vacādū est orōni possit aliqis reddere debi tum. arti. 11
 Utr alē cōiugū solupēs debitū eodē die edere car nes agni possit: z an etiā exigens possit accipere cor pus dñi: z an eodē die qñ acceptū est corpus domi ni possit reddere debitū. arti. 12

Distinctione XXXIII

Utr mīmonij sit naturale vel de iure gētij. ar. 1
 Utr hie plures vxores sit naturale. arti. 2
 Utr vnā mlterē hie plēs viros sit n naturā. arti. 3
 Utr an legē grē solū libidinosi fuerit bigami. ar. 4
 Utr aliqñ licuit habere cōcubinā. arti. 5
 Qualiter bonū sacramēti in cōiugijs antiquozum saluabatur. arti. 6
 Utrū vnq licuerit alicui viro habere plures vxo res. arti. 7
 Utr cōcubit? loth cū suis filiabz licuit. arti. 8
 Utrum imoderatus vsus nostri tēporis fere imi tet turpitudinē fornicatiōis t̄pis antiquoz. arti. 9
 Utrū difficilius fuerit continere t̄pibz antiquis qz his temporibus. arti. 10
 Utrū sub diuersis legibz eodē mō excusabant qui habebāt plures vxores. arti. 11
 Utr cōcubit? moderat? possit abesse a libidine. arti. 12
 Utrū gula sit bñ definita. arti. 13
 Utr gula sit pctm carnale. arti. 14
 Utrū gula sit delectabile gustui. arti. 15
 Utrū ois mot? gule sit peccatū: z an semp gula sit pctm mortale: z an sit magis pctm qz luxuria. ar. 16
 Utrum gula sit vitij capitale. ar. 17
 Utrū quiqz spēs gule a Gregorio sint bene assigna te. arti. 18
 Utrū filie gule sint bene assignate. arti. 19
 Utrū bene sentiūt sancti qui dicūt bonū esse omēs homines esse virgines. arti. 20
 Utrū concubine patiarcharum ancille fuerint vel vxores. arti. 21
 Utrum patres antiqui habentes vxores z ancil las seruabant fidem thori. arti. 22
 Libellus repudij cuiusmōi fuit z quid scribebatur in ipso. arti. 23
 Quare libellus repudij fuit pmissus. arti. 24
 Utrū dimittēs vxorem per libellū repudij z repu diata poterant saluari. arti. 25
 Utrū aliqie vxores dicunt? z q sint ille. arti. 26

Distinctione XXXIII

Index articuloꝝ seu questionum

Quid sit legitimitas personarū cōtrahentiū: et a q̄ lege dicant̄ legitimi. arti. 1
 Quid sit numer⁹ eorū q̄ in fimoniiū ipediūt. arti. 2
 Quare hoc solū sacramētū h̄ ipediētā. arti. 3
 Utrū frigiditas sit ipediētū m̄fimonij. arti. 4
 Utrū mulier volēs separari a viro p̄pter impotentia debet iurare septima manu amicoꝝ q̄ nō sit cognita a marito. arti. 5
 Utrū separatiōe facta p̄pter impotentia et postea cōperitū est p̄ iustū iudiciū nō fuisse ipotentia si cōtraxerint cū alijs an debeāt separari. arti. 6
 Utrū si vir cui ipurā ipotentia asserit se reddidisse debitū: m̄r̄ vō negat an sit stādū asseritōi viri. ar. 7
 Utrū maleficij impedimento alijs pōt impediri a potētia coeundi. arti. 8
 Utrū maleficiū sit excludēdū p̄ maleficiū. arti. 9
 Utrū maleficiati debeāt separari. arti. 10
 Utrū furia impediāt m̄fimoniiū. arti. 11
 Utrū ille qui cognouit vnā sororē potest aliā ducere in vxorem. arti. 12
 Utrū adulter pōt cōtrahere cū adultera. arti. 13.
 Utrū aliquis p̄t dimittere vxorē quātulacūq̄ causa dempta sola fornicatione. arti. 14

Distinctione. XXXV

Utrū ius vtriusq̄ in separatiōe est eq̄le. arti. 1
 Utrū viri mulieres suas adulteras debēt accusare ad sacerdotes. arti. 2
 Utrū adulteri teneāt se dimittere et separari: v̄l an possint simul habitare. arti. 3
 Utrū vir fornicatiōis exps fornicariā dimiserit p̄r alij copulari. arti. 4
 Utrū vir potest fornicariā dimittere et alteri copulari sicuti falso iponit̄ ambrosio q̄ b̄ senserit. arti. 5
 Utrū vir teneāt dimittere adulterā. arti. 6
 Qualit̄r debeat fieri adulterij accusatiō. arti. 7
 Quando admittit̄ maritus ad accusatiōnē vxoris adulteret: et an potest fieri per sodomā: et an de heresi: et reliquis casibus. arti. 8
 Utrū effectus separatiōis sit p̄cisio a thoro. arti. 9
 Utrū septē casibus nō debet nec pōt fieri accusatiō ad separatiōnē thori: et q̄ sint illi septē casus. arti. 10
 Utrū post latā sententiā de separatiōe teneāt vir recipere adulterā si ipse adulterauerit. arti. 11
 Utrū mulier adultera teneāt viro reuocātī eā recōciliari post sententiā de separatiōe thori etiam si noluerit. arti. 12
 Utrū mulier adultera post sententiā adulterij pōt repellere virū ab accusatiōe. arti. 13
 Utrū vir adulterat⁹ occulte sine pctō pōt agere ad separatiōnē: hōi q̄ m̄licet adulterā manifeste. ar. 14
 Utrū mulier post reconciliatiōnē amisit ius petendi debitū. arti. 15
 Utrū adultera valeat duci in cōiugio. arti. 16

Distinctione. XXXVI

Quid sit cōditio impediēs m̄fimoniiū. arti. 1
 Utrū seruitus impediāt m̄fimoniiū. arti. 2
 Utrū ipediāt ex iure naturali v̄l positivo. arti. 3
 Utrū seru⁹ vni⁹ p̄t p̄bere cū ancilla alteri⁹. arti. 4
 Utrū vir p̄t se dare in seruū alteri sine cōsensu vxoris et absolui per hoc a redditiōe debiti. arti. 5
 Utrū masculi añ. xiiij. ānos: et puelle añ. xij. annū inire possint matrimoniiū. arti. 6

Distinctione. XXXVII

Utrū ordo impediāt matrimoniiū. arti. 1
 Utrū ordo sit ipediētū matrimonij tēporale/ locale/particulare/vniuersale/vbiq̄ et semper. arti. 2
 Utrū ois ordo sacer impediāt m̄fimoniiū. arti. 3
 Utrū habēs vxorē vxore cōsentiente sit ordinat⁹ ipa vxor teneatur in trare religiōnē. arti. 4
 Utrū ordinat⁹ vxore reclamāre teneāt reddere debitū nō obstāre ordine. arti. 5
 Utrū clerici oriētales reclamātib⁹ vxorib⁹ possunt ordinari. arti. 6
 Utrū vxores oriētalū cōsentientes ordinatōi suoru maritorū teneāt cōtinere post mortē eorū. ar. 7
 Utrū verū sit q̄ in aliquib⁹ ordinib⁹ pōt cōtrahimā matrimonii nisi habet⁹ religiōis obst̄. arti. 8
 Utrū aliq̄s talū teneāt ducere virginē. arti. 9
 Utrū aliq̄s talū potest ducere viduā aut repudiātam. arti. 10
 Utrū ipediētū sit alie⁹ et q̄ntē virtutis. arti. 11
 Quot et q̄ sint crimina m̄fimoniiū ipediētia. arti. 12
 Utrū i trib⁹ casib⁹ q̄ polluit aliquā p̄ adsteriū post mortem vxoris añ pōt eā ducere i m̄fimoniiū. ar. 13
 Utrū liceat marit⁹ vxores adsteras iterficere. 14

Distinctione. XXXVIII

Utrū definitiōes voti sint bñ assignate. arti. 1
 Utrū votū est eorū que sint sub cōsilio. arti. 2
 Qui sunt q̄ possunt vouere/et an monach⁹/an vxor et an filij siue ceteri de familia. arti. 3
 Utrū votū reddere sit necessitatis. arti. 4
 Utrū votū sit mag⁹ obligatiōnū q̄ iuramētū. ar. 5
 Utrū votū habeat vim sue obligatiōis. arti. 6
 Utrū votū dicat̄ de voto fm vnā rōnē. arti. 7
 Utrū transgressio voti cōmunis facit speciale peccatum. arti. 8
 Quare aliquod votū dicatur cōmune/aliquōd singularē. arti. 9
 Utrū votū cōe recipiat dispēlatiōnē. arti. 10
 Utrū diuisio voti singularis in priuatū et solēne sit bona. arti. 11
 Utrū votū priuatū equalis sit obligatiōis cum solenni. arti. 12
 Quis sit modus solēnzandi matrimoniiū. arti. 13
 Utrū oē votū p̄petuū p̄t solēnzari. arti. 14
 Utrū votū priuatū p̄t p̄tēte ipediāt m̄fimoniiū. ar. 15
 Utrū oē votū recipiat dispēlatiōnē. arti. 16
 A quo voto pōt fieri dispēlatiō. arti. 17
 Utrū cū oibus pōt dispēlari. arti. 18
 Utrū votū cōditioale debeat impleri simplr. ar. 19
 Querit̄ de voto iterptatiuo an aliq̄s intrās religiōnē et manēs vltra tēpus p̄fessōis sit p̄fessus: et an sit cōpellēdus vt maneat et p̄fiteat̄. arti. 20
 Utrū adsteriū hōicidit̄ et alijs pctis sit gū⁹. ar. 21
 Quid faciēdū sit mulierib⁹ que putāt maritos suos mortuos esse. arti. 22
 Utrū redeūte marito alter pōt manere cū ea quam putat vxorē p̄pter scandalū. arti. 23

Distinctione XXXIX

Utrū dispar cult⁹ faciat p̄sonā illegittimā. arti. 1
 Quare h̄ pot⁹ cōueniat fides q̄ alteri virtuti. ar. 2
 Utrū fides rōe alie⁹ articti fac p̄sonā legitimā ar. 3
 Utrū si quis ducat hereticū baptisatū et nolens dimittere heresim vtrū debeat eā dimittere. arti. 4

in quartū Alberti magni scriptū

Utrū dispar cultus m̄monij superueniēs dissol-
uat matrimonij. arti. 5
Utrū aliq̄s in paganismo habens plures vxores
z cōuertat cū oibus vtrū oēs vel vna z que sit vxor
cius. arti. 6
Utrū ppter infidelitatē p̄ vxor dimitti. arti. 7
Utrū ppter mortale pctū alī cōiugū potest alterū di-
mittere. arti. 8
Utrū vnus cōiugū fidelis potest alīū dimittere an-
te mortē alterius. arti. 9
Utrū inter infideles sit verū m̄monij. arti. 10

Distinctione XL

Quid sit cōsanguinitas. arti. 1
Unde dicatur cōsanguinitas. arti. 2
Quid sit linea cōsanguinitatis. arti. 3
Que sit linee diuisio. arti. 4
Quid sit gradus. arti. 5
Utrū sint tres modi cōputandi gradus: z quis sit
inter illos prior. arti. 6
Utrū oēs qd̄ sint p̄hibiti ad h̄bēdū m̄monij. >
Unde habeat ecclesia audaciā p̄hibēdi a matrimo-
nio f̄m̄stos gradus. arti. 8

Distinctione XLI

Utrū affinitas sit. arti. 1
Utrū definitio affinitatis sit bene assignata. arti. 2
Quot sint genera affinitatis. arti. 3
Quō cōputant grad⁹ affinitatis. arti. 4
Utrū in equalibz gradibz p̄hibet z admittit affini-
tas sicut cōsanguinitas. arti. 5
Utrū affinitas maneat post mortē illi⁹ gratia cui⁹
est cōtracta. arti. 6
Utrū definitio publice iusticie sit bñ data a magi-
stro. arti. 7
Utrū propinquitas hec habeat aliquos gradus:
z an sint illi gradus. arti. 8
Quid iuris est de hac p̄pinquitate. arti. 9
Utrū z qui filij sint legitimi. arti. 10
Quis sit mod⁹ legitimādi. arti. 11
Ad quid valeat legitimatio. arti. 12

Distinctione XLII

Utrū sit aliqua spūalis cognatio. arti. 1
Quid sit spūalis cognatio siue p̄mitas. arti. 2
Utrū spūalis p̄mitas ipediat m̄monij. arti. 3
Quot sint spēs cognatiōis spūalis. arti. 4
Quibz sacris mediātibz cōtrahat ista cognatio spi-
ritualis. arti. 5
Que cōmatres z q̄ cōp̄es p̄nt cōtrahere. arti. 6
Quid sit adoptio. arti. 7
Quot sunt spēs adoptiōis. arti. 8
Qui possunt adoptari. arti. 9
Utrū quilibet p̄t adoptari. arti. 10
Quis sit effectus adoptiōis. arti. 11
Que z quot sint spēs adoptiōis. arti. 12
Quid sit cognatio legalis. arti. 13
Qualiter impediatur matrimonij. arti. 14
Utrū geniti an cōpaternitatē vel post sint illegiti-
mi vel solū in cōpaternitate. arti. 15
Quor tenent̄ i pueri susceptiōe: z an nō baptizat⁹
p̄t suscipi baptizatū z si p̄firmat⁹ p̄firmatū. arti. 16
Utrū secūde nuptie sint sacramētū. arti. 17
Utrū m̄monij q̄ in dicitū eccleie p̄ctū sit sepādū. arti. 18

Distinctione XLIII

Utrū resurrectio mortuozū q̄nqz erit futura. arti. 1
Quid sit resurrectio. arti. 2
Utrū resurrectio sit natural' vl' miraculosa. arti. 3
Utrū causa resurrectiōis erit vox tube. arti. 4
Utrū christ⁹ sit causa n̄re resurrectiōis. arti. 5
Utrū vox tube erit vni⁹ aut pluriū angeloz. arti. 6
Utrū scibile sit tēpus aduēt⁹ dñi. arti. 7
Quora hora erit iudiciū. arti. 8
Quare citatio nō p̄cedit iudiciū. arti. 9
Qualiter cōsciētie dicunt libri. arti. 10
Utrū oia pctā vl' qdā t̄m cōtineat̄ i libris ill'. arti. 11
Utrū p̄ria z aliena pctā parebūt oibz. arti. 12
Utrū ex ap̄tione illozū librozū erit aliquis cruciat⁹
vel cōsolatio. arti. 13
Utrū iudiciū extremū fiat in momēto. arti. 14
Utrū sit possibile oia mala i momēto accusari. arti. 15
Utrū totū iudiciū futurū sit in momēto. arti. 16
Utrū electi assit mēoria z recordatio pctoz. arti. 17
Utrū illa sciētia ē practica vl' speculatiua quā habēt
electi de suis pctis. arti. 18
Qualiter dicitū iudiciū p̄cedat p̄ depositionē vni⁹
testis. arti. 19
Utrū pctā electoz debēt in iudicio p̄parari. arti. 20
Utrū aliqui supmansuri sint viui z vestiēdi imoz-
talitate. arti. 21
Utrū resurrectio sit a morte vl' a cineribz. arti. 22
Utrū idē sit termin⁹ resurrectiōis a quo in bonis
z malis. arti. 23
Utrū mali resurgēt i mutilatōe mēbroz. arti. 24
Utrū dolores causati ex inequalitate humorū ma-
nebunt. arti. 25
Utrū resurrectio christi in oibz resurgētibz appare-
at cū sit causa nostre resurrectiōis. arti. 26

Distinctione XLIII

Utrū resurgētibz sit statura vna vel diuersa. arti. 1
Utrū corpus gloriozum potest esse in minori loco
q̄ sit vel exigit. arti. 2
Utrū corpus gloriozum cū alio corpore nō glorio-
so possit esse in eodē loco. arti. 3
Utrū duo corpora gliosa p̄nt eē i eodē loco. arti. 4
Quid sit veritas humane nature. arti. 5
Utrū vna v̄itas hūane n̄re sit i oibz hoibz. arti. 6
Utrū aliqd̄ de nutrimento veritatē i hūanā naturā. >
Quot sunt modi resolutiōis: z in quo resurget costa
an in Adā vel in Eua: z si dicitū est de illis qui v̄scū-
tur humana carne. arti. 8
Utrū homo resurget idē numero quo ad materiā/
ita q̄ materia cuiuslibet mēbz redeat. arti. 9
Utrū oēs capilli z vngues redeat in resurrectiōe: z
an veritas humane nature sit accidēs. arti. 10
Utrū resurget idē homo q̄ mortu⁹ fuit. arti. 11
Utrū latrones mutilati itegro corpore resurgēt. arti. 12
Utrū post resurrectiōē mortuozū sanctorū corpo-
ra sint impassibilia. arti. 13
Quō corpora sc̄toz dicāt̄ impassibilia. arti. 14
Utrū oia corpora gliosa sint eq̄lit̄ impassibilia. arti. 15
Utrū sit idē vitio carere d̄formitate z corruptōe. arti. 16
Utrū agilitas cōueniat corpibz gliosis. arti. 17
Quid sit dos agilitatis. arti. 18
A quo causat̄ dos agilitatis. arti. 19
Utrū agilitas vno mō sit in oibz sc̄tis. arti. 20
Utrū corpora gliosa movebūt. arti. 21
Utrū mor⁹ corpoz gliozoz erit in tēpore vel in nūc
temporis. arti. 22

Index articuloꝝ seu questionuꝝ

Utrū corꝑoꝝ glorioſo cōueniat ſubtilitas. arti. 23
 Utrū talis ſubtilitas ſit ea dē cū ſpūalitate. ar. 24
 Unde cauſat̄ hec ſubtilitas. arti. 25
 Utrū eq̄lis ſit hec dos oibꝫ corꝑibꝫ glorioſis. ar. 26
 Utrū lūnoſitas poſſit puenire corꝑi hūano. ar. 27
 Quid ſit lūnoſitas in corꝑibꝫ hūanis ⁊ an interioꝝ
 ra mēbra lucebūt. arti. 28
 Quāta ſit lūnoſitas glorioſoꝝ corꝑoꝝ. arti. 29
 Uñ cauſet̄ illa illūnoſitas i corꝑibꝫ glorioſis. ar. 30
 Utrū corꝑa glorioſa erūt equalit̄ lucida. arti. 31
 Utrū pueniēt i corꝑibꝫ glorioſis q̄rtuorꝫ dotes. ar. 32
 Utrū in dānatis maneat defectꝫ naturalis. ar. 33
 Utrū corꝑa dānatoꝝ ardeāt ⁊ nō cōburāt. arti. 34
 Utrū aīa patiat̄ in corꝑe vel a corꝑe. arti. 35
 Quare nō pōt attribui corꝑoꝝ dānatoꝝ aliꝫ mo
 dus paſſionis. arti. 36
 Utrū ignis corꝑoꝝ cruciat demones. arti. 37
 Utrū ignis infernalis ſit corꝑoꝝ. arti. 38
 Utrū ignis corꝑoꝝ ſit vel eſſe poſſit vt nō deſtrua
 tur. arti. 39
 Utrū idē ſit dānatꝫ ignē videre ⁊ i igne cruciari. arti. 40
 Utrū aīa ſit effigiat̄ vt corꝑꝫ. arti. 41
 Utrū ſpūs ſint in locis nō corꝑalibꝫ. arti. 42
 Utrū vep̄ ſit q̄ aīe p̄uicēt ſenſibꝫ. arti. 43
 Utrū fetus abortiuꝫ ⁊ mōſtra reſurgēt; ⁊ an tales
 habebunt dotes. arti. 44
 Utrū ſint quinqꝫ receptacula animazꝫ poſtqꝫ ſepa
 rantur a corꝑoꝝ. arti. 45

Diſtinctione. XLV

Utrū ſuffragia q̄ facit vnꝫ alteri valeāt. arti. 1
 Utrū ſuffragia valeant defunctis. arti. 2
 An ſuffragia valeāt decedētibꝫ i mortali pctō. ar. 3
 Utrū ſuffragia valeāt his q̄ ſt i purgatorio. ar. 4
 Utrū ſuffragia p̄uerūt p̄ibꝫ in limbo. arti. 5
 Utrū p̄ſint ſuffragia pueris baptiſatis. arti. 6
 Utrū ſuffragia p̄ſint ſanctis in p̄ia. arti. 7
 Que ſuffragia magis valeāt. arti. 8
 Qui ſint illi per quos debēt fieri ſuffragia. arti. 9
 Utrū peccēt illi q̄ pōpas crequiazꝫ faciūt. ar. 10
 Utrū potioꝝ ſit cōditio diuitꝫ q̄ paup̄is; ⁊ an meliꝫ
 ſit facere ſuffragia cōia q̄ ſpēalia. arti. 11
 Utrū ſancti audiāt p̄ces ſuplicatiū. arti. 12

Diſtinctione. XLVI

Utrū diuiſio quā ſupponit magiſter: ſcꝫ q̄ aliq̄ ſint
 valde boni ⁊ aliqui valde mali ſit bona. arti. 1
 Quot ſint opinionones de ſuffragiis reſpectu dam
 natorum. arti. 2
 Utrū in oī opere dñi ſit miſericōdia ⁊ veritas. arti. 3
 Utrū aliqua ſit vita eterna. arti. 4
 Quid ſit vita eterna. arti. 5
 Utrū vita eterna cōueniat rōne eēntie vel rōne porē
 tiel ſpiritibus beatis. arti. 6
 Utrū dānati viuāt vita eterna. arti. 7
 Quid ſit mors eterna. arti. 8

Diſtinctione. XLVII

Utrū ſentētia iudicis in extremo iudicio ſit vocalis
 vel mentalis. arti. 1
 Utrū ſancti aliqui iudicabūt cū dño. arti. 2
 Quis erit modꝫ iudicādi ſanctoꝝ. arti. 3
 Utrū alij ſancti habebūt ſe alio ⁊ alio mō. ar. 4
 Utrū i iudicio erūt q̄rtuorꝫ ordines iudicādoꝝ. ar. 5

Utrū ignis qui p̄cedit iudiciū ſit eiꝫ ſpēi cū igne
 elementalī. arti. 6
 Quis erit effectꝫ ignis cōflagratiōis in mūdo. ar. 7
 Quis erit effectꝫ ignis p̄flagratiōis i boibꝫ. arti. 8
 Quo abibit ignis cōflagratiōis. arti. 9
 Utrū ignis cōflagratiōis aliq̄d moleſtie inferat bo
 nis. arti. 10
 Utrū p̄cedit iudiciū ignis p̄flagratiōis v̄l ſeq̄t. ar. 11

Diſtinctione. XLVIII

Utrū xp̄s iudicabit in forma boiſ. arti. 1
 Utrū diuinitas ſine gaudio videri poſſit. arti. 2
 Utrū oēs tā boni q̄ mali videbunt formā glie hu
 manitatis chriſti. arti. 3
 Utrū viſio dei in p̄ia debeat dici vita eēna. ar. 4
 Utrū chriſtus in forma ſerui iudicās videbit̄ a bo
 nis ⁊ malis. arti. 5
 Utrū ſit aliq̄s locꝫ i q̄ ſit deꝫ iudicaturꝫ mūdū. ar. 6
 Utrū in iudicio extremo ſol ⁊ luna eclypſim patē
 tur. arti. 7
 Utrū lux ſol̄ erit maior poſt iudiciū q̄ fuit añ. ar. 8
 Utrū tūc erūt vices diei ⁊ noctis. arti. 9
 Utrū ſol ⁊ luna p̄ſtabūt beatis lucem. ar. 10
 Utrū infernus ſit in ſuperficie terre. arti. 11
 Utrū aliquid aeris ſit in inferno. arti. 12

Diſtinctione. XLIX

Quid ſit māſto. arti. 1
 Utrū oēs beati habeāt diſtinctas māſtiōes. ar. 2
 Quō ⁊ vbi diſtinguāt māſtiōes. arti. 3
 Quid ſit claritas anime. arti. 4
 Quid ſit videre per ſpēm. arti. 5
 Utrū beatitudo ſit hū definita a p̄bo. ar. 6
 Utrū omnes velint eſſe beati. arti. 7
 Utrū vnꝫ brōꝝ p̄ſcit aliud q̄d nō cōſcit alij. ar. 8
 Utrū gaudiū ab auguſtino ſit hū definitū. ar. 9
 Utrū in oibꝫ beatis ſit par gaudiū. arti. 10
 Utrū beatitudo ſanctoꝝ erit maior poſt iudiciū q̄
 ante iudiciū. arti. 11
 Utrū anima iterū appetat vniri corꝑoꝝ. arti. 12

Diſtinctione. L

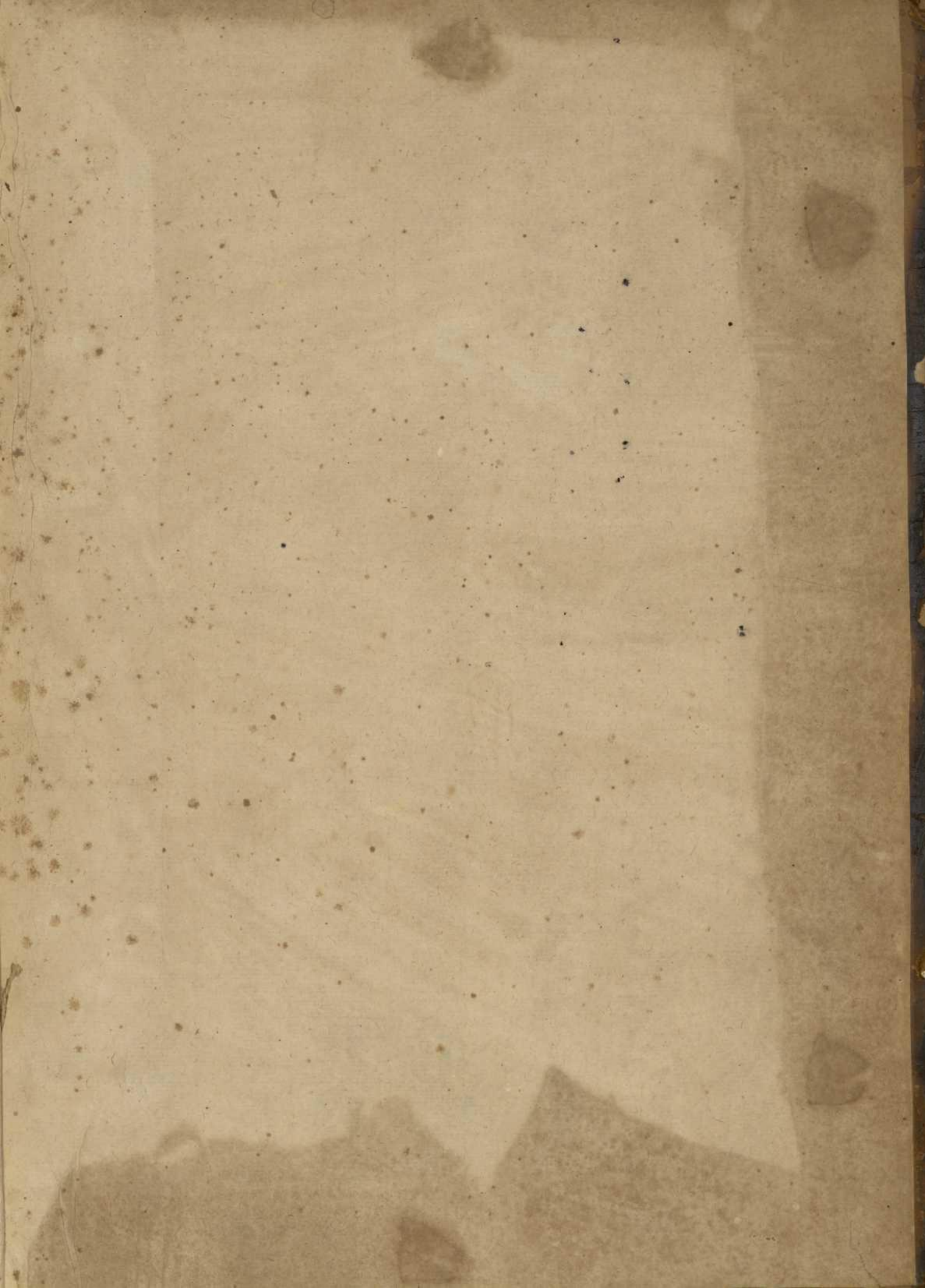
Utrū peccēt dānati in inferno. arti. 1
 Utrū demones peccēt apud inferos. arti. 2
 Utrū dānati poſſunt velle aliq̄d bonū. arti. 3
 Utrū apud inferos erūt p̄petue ⁊ exteriores tene
 bre. arti. 4
 Utrū dānati erūt penitꝫ extra deū. arti. 5
 Utrū dānati odiūt deū. arti. 6
 Utrū mali habēt noticiā eozū q̄ hic fiūt. arti. 7
 Utrū boni hāt noticiā eozū q̄ hic fiūt. arti. 8
 Quomodo intelligatur diuitē in inferno habuiſſe
 linguā. arti. 9
 Utrū boni ⁊ mali videbūt ſe inuicē. arti. 10
 Utrū bti vidēt oīa q̄ agunt̄ in creaturis. arti. 11
 Utrū corꝑus glorioſum ſenſus habeat: ⁊ qui dicun
 tur pedes ⁊ caput. arti. 12

Soli deo gloria.

Imp̄ſſum Baſilee per mḡm Jacobū de Pfortzen
 Anno dñi. 1506. xv. die Martij.

...bre de ...
...mpertano ...
...de ...

CAJA
2-3

S
O
R
R
I
P
T
U
R
A
M
A
G
I
S
T
R
A
M

II

D
I
V
I
N
I
A
M
A
G
I
S
T
R
A
M

II

T
E
R
R
I
T
O
R
I
A
M
A
G
I
S
T
R
A
M

III

S
T
A
T
U
S
M
A
G
I
S
T
R
A
M

II

III